

Giới thiệu Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng

Bạn đang đọc truyện Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng của tác giả Cô Nàng Ma Kết Lạnh Lùng. Truyện teen hay nói về nó là một cô gái lạnh lùng nhưng từ sau khi biết yêu thì nó đã thay đổi hoàn toàn

Mọi chuyện như thế nào thì mời mọi người đọc truyện và theo dõi các nhân vật trong truyện.

- NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH (Nó- Halen) : 17 tuổi, là đại tì của bang Lethal Angels (là một băng nhóm đứng đầu thế giới ai cũng phải sợ chỉ đứng sau Queen tỷ). Thiên kim tiểu thư và là người thừa kế tập đoàn Nguyễn Hoàng(là tập đoàn đứng thứ 2 TG về mọi mặt). Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 300/300. Thân phận còn lại đọc truyện thì biết. Tính tình: sáng nắng chiều mưa đêm bão

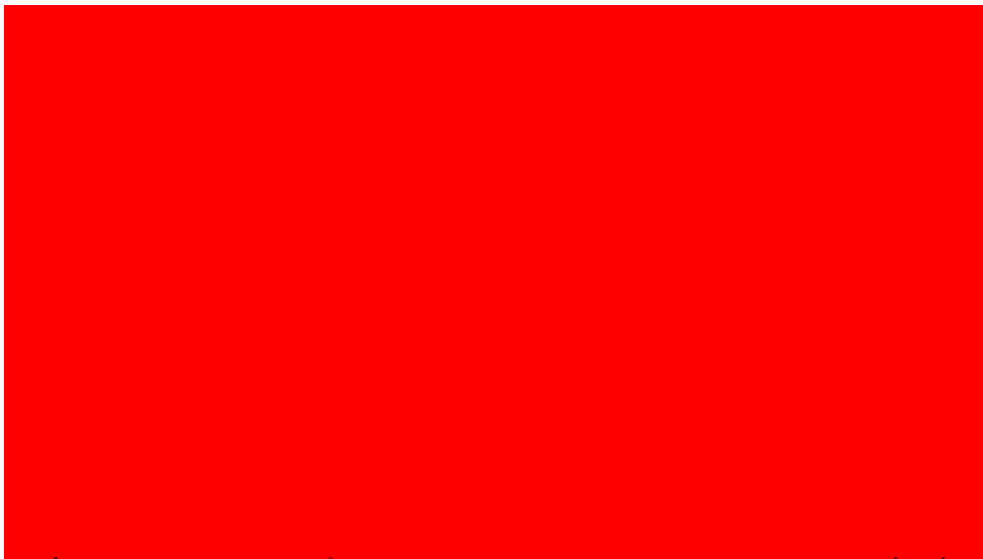
- TRẦN KHẢ NHƯ (Nàng- Sam) : 17 tuổi, là bạn thân từ nhỏ của nó, nhị tỷ của bang Lethal Angels. Thiên kim tiểu thư và là người thừa kế tập đoàn vàng bạc Trần Thị đứng thứ 6 TG. Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 298/300.

Tính tình: hiền lành, vui vẻ hòa đồng, dễ thương, còn có chút lạnh lùng ngôn tình khi nổi giận.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

- NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH (Nó- Halen) : 17 tuổi, là đại tì của bang Lethal Angels (là một băng nhóm đứng đầu thế giới ai cũng phải sợ chỉ đứng sau Queen tỷ). Thiên kim tiểu thư và là người thừa kế tập đoàn Nguyễn Hoàng(là tập đoàn đứng thứ 2 TG về mọi mặt). Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 300/300. Thân phận còn lại đọc truyện thì biết. Tính tình: sáng nắng chiều mưa đêm bão

- TRẦN KHẢ NHƯ (Nàng- Sam) : 17 tuổi, là bạn thân từ nhỏ của nó, nhị tỷ của bang Lethal Angels. Thiên kim tiểu thư và là người thừa kế tập đoàn vàng bạc Trần Thị đứng thứ 6 TG. Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 298/300.

Tính tình: hiền lành, vui vẻ hòa đồng, dễ thương, còn có chút lạnh lùng khi nổi giận.

- HÀN PHƯƠNG NHI (Nhỏ- Mika) : 17 tuổi, là bạn thân từ nhỏ của nó, tam tỷ của bang Lethal Angels. Thiên kim tiểu thư và là người thừa kế tập đoàn MS (tập đoàn Moon Star lớn thứ 4 TG về mặt mỹ phẩm). Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 298/300.

Tính tình: thích làm đẹp, dễ thương, vui vẻ, hòa đồng, khi nổi giận thì ko ai cản nổi trừ nó

- PHẠM MINH KIỀU (Cô- Jen) : 17 tuổi, là bạn thân từ nhỏ của nó, tứ tỷ của bang Lethal Angels. Thiên kim tiểu thư và là người thừa kế tập đoàn đá quý Phạm Thị lớn thứ 8 TG. Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 298/300. Tính tình: siêu quậy và cũng sáng nắng chiều mưa như nó.

- VƯƠNG MINH KHANG (Hấn- Sky) : 17 tuổi, bạn em trai nó. Thiếu gia tập đoàn Vương Gia(tập đoàn trang sức lớn thứ 3 TG). Là bang chủ bang David(là một băng nhóm đứng đầu thế giới ai cũng phải sợ chỉ đứng sau Queen tỷ và ngang bằng với bang của nó). Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 300/300. Hot boy no.1 trường King Queen

Tính tình: lạnh lùng, ghét con gái hay người là đưng vào người mk

- NGUYỄN HOÀNG THIÊN NAM (Cậu- Vin) : 17 tuổi em trai song sinh của nó nên thân phận giống nó. là phó bang bang David.Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 297/300.Hot boy no.2 trường King Queen

Tính tình; sợ nó, siêu quậy, hòa đồng, trẻ con.

- DUƠNG GIA BẢO (Chàng- Bill) : 17 tuổi, là bạn thân từ nhỏ của hắn. Thiếu gia tập đoàn KW (tập đoàn bất động sản King Word lớn thứ 5 TG).là phó bang bang David.Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 297/300.Hot boy no.3 trường King Queen.

Tính tình: lãng nhãng, sát gái, thay bồ như thay áo

- ĐẶNG QUỐC HUY (Anh- Kun) : 17 tuổi, là bạn thân từ nhỏ của hắn. Thiếu gia tập đoàn SM (tập đoàn ô tô lớn thứ 9 TG).là phó bang bang David.Giỏi võ và sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ 297/300.Hot boy no.4

trường King Queen.

Tính tình : lạnh lùng chỉ hòa đồng với bạn bè và gia đình.

* Trường King Queen : là một ngôi trường dành cho các tiểu thư, công tử nhà giàu và học sinh nhận học bổng. Hiệu trưởng trường là dượng của nó, sau khi nó chuyển về trường này học thì ba nó đã mua lại cả ngôi trường và nhờ dượng nó quản lí.

- Queen tỷ là người đứng đầu trong thế giới ngầm không ai biết mặt vì lúc xuất hiện toàn đeo nạ nên không ai thấy mặt. Chỉ có hai người biết mặt Queen tỷ đó là hai trợ thủ đắc lực. Và Queen tỷ là nó nhưng tội hắn và tội nó ko ai biết. Còn hai trợ thủ đắc lực là ai thì sau này mọi người đọc truyện sẽ biết.

Vì đây là lần đầu tiên mình viết truyện mong mọi người cố gắng đọc và góp ý cho mình.

Nếu trong truyện mình viết có gì sai sót mong mọi người bỏ qua!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Về Việt Nam

6.00pm ở Anh Quốc Tại một ngôi biệt thự sang trọng có một cô gái tầm 17 tuổi bước vào

- Ba mẹ gọi con về sớm có việc gì không ạ ?- cô gái có mái tóc màu hạt dẻ hỏi- cô gái đó không ai khác chính là nó

- ba mẹ muốn con về Việt Nam- Ba nó nói với vẻ mặt nghiêm nghị

- Về Việt Nam để làm gì ạ ? - Nó lại hỏi

- Ta muốn còn về bên đó để quản lí thằng Vin và sắp xếp công việc của con bên đó. Và con cũng nên đi học để dễ quản lí em hơn-ba nó nói
- Nhưng- nó do dự nói
- Đã đến lúc con nên về Việt Nam rồi, đừng trốn tránh nữa- ba nó nhìn nó mà nói
- Vậy được ạ- nó trả lời ba dù buồn nhưng cũng ko biểu hiện ra ngoài
- Ba đã đặt vé cho con rồi 10 giờ tối nay sẽ bay- ba nó nói
- Con lên thu dọn hành lí đi rồi nghỉ ngơi mẹ cũng đã gọi cho Sam, Jen và Mika đi cùng con rồi- mẹ nó nhìn nó nói

Nghe đến đó nó vui lắm vì có bạn đi cùng. Nó cảm ơn mẹ rồi đi lên phòng thu dọn hành lí rồi nghỉ ngơi.

-----Em là đường ngăn cách thời gian-----

9.45pm tại sân bay lớn nhất ở Anh

Một chiếc Limo đậu ở sân bay có một cô gái bước xuống. Cô mặc một cái quần bó kết hợp với chiếc áo sơ mi trắng. Cái kính bản to che gần hết khuôn mặt cô, không ai khác chính là nó. Sau khi nó vừa đến thì có 3 chiếc BMW, Acura, Ford đến và đậu ở sân bay. Từ 3 chiếc xe có 3 cô gái bước xuống không ai khác chính là Sam, Jen, Mika và đang tiến đến chỗ của nó.

Bây giờ tụi nó đang là tâm điểm ở sân bay. Sam thì mặc một cái đầm màu trắng ngang gối ngắn tay. Mika mặc một cái áo phông nữ trước ngực in chữ ANGELS kết hợp với chiếc váy ngắn ngang đùi màu vàng. Còn Jen mặc một chiếc quần sooc ngắn ngang đùi kết hợp với áo voan.

- Tới lâu chưa- Sam cùng tụi bạn tiến đến chỗ nó

- Minh vừa mới tới- Nó trả lời Sam

Nói rồi nó nhìn lên đồng hồ nói:

- Tới giờ rồi chúng ta đi thôi.

Rồi tụi nó kéo vali lên máy bay. sau khi ngồi mười mấy tiếng trên cuối cùng cũng hạ cánh tại sân bay Nội Bài (Hà Nội). Bốn cô gái từ máy bay bước xuống và tiếp tục là tâm điểm. Những lời bàn tán, khen có chê có nhưng tụi nó mặc kệ.

- Chúng ta về bằng gì- Sam hỏi nó

-Tớ đã cho xe tới đón chúng ta rồi đợi lát nữa xe tới liền- Nó nói

Một lúc sau có 2 chiếc BMW đến

- Đi chung hay đi riêng- Jen hỏi

- Đi chung đi còn mua đồ mai đi học còn chiếc kia chờ đồ của chúng ta về- Nó nói

- vậy chúng ta mau đi mua đồ để mai đi học.....HẢ ĐI HỌC- Mika đang nói bỗng hát lên

- Ủ- nó trả lời tỉnh bơ

- Đi thôi- Jen và Sam đồng thanh

- Ủ- Mika nói mà mặt buồn hiu

Thế là tụi nó phóng xe tới Trung Tâm Thương Mại mua đồ xong xuôi tụi nó lại phóng xe về biệt thự.

"Két" nó dừng xe trước một ngôi biệt thự nguy nga màu trắng nổi bật hơn là một lâu đài. Cái cổng màu đen mở ra với hơn 20 người làm đứng thành hai hàng và bác quản gia. Tụi nó bước vào

- Kính chào Đại tiểu thư, Hàn tiểu thư, Trần tiểu thư, Phạm tiểu thư đã về ạ- hơn 20 người đồng thanh

- Chào mọi người- Tụi nó đồng thanh

-Mọi người cứ làm tiếp công việc của mình đi- Nó nói oai phòng khách xem Tv thì điện thoại nó reo lên

Nghe thấy vậy người làm đi vào nhà để làm công việc của mình. Sau khi người làm đi vào nhà hết thì tụi nó chạy đến chỗ quản gia ôm chầm lấy ông.

- Chào bác tụi cháu mới về- Tụi nó đồng thanh nói
- Chào các tiểu thư đã về- Bác Hoàng quân gia nói
- Bác cứ gọi tên tụi cháu là được rồi ạ- Nó nhìn bác Hoàng nói
- Thôi cá cháu lên phòng tắm rửa đi rồi xuống ăn cơm- Bác Hoàng nói
- Dạ- Tụi nó lại đồng thanh

Rồi tụi nó ai về phòng nấy. Phòng của tụi nó được trang trí giống bên Anh. Phòng của nó có màu xanh nước biển, phòng Sam có màu vàng, phòng Mika màu hồng, còn phòng Jen màu tím nhạt.

Sau khi về phòng tụi nó đi tắm rồi đi xuống ăn cơm. Ăn cơm xong tụi nó ngồi ngoài phòng khách xem Tv thì điện thoại nó reo lên

- Alo- Nó bắt máy
- Chào con gái yêu- Đầu máy bên kia, ba nó
- Ba gọi con có j ko ạ ? - Nó hỏi ba
- Ba đã đăng kí nhập học cho tụi con rồi- Ba nó
- Ngày mai tụi con hãy bắt đầu đi học- Ba nó nói tiếp
- Dạ vâng- nó trả lời ba nó
- À mà quên chưa nói với con là ba đã mua lại trường của dượng con rồi- Ba nó nói
- HẢ.....- Nó ngạc nhiên
- Con làm gì mà ngạc nhiên vậy- Ba nó hỏi
- Vậy ai sẽ quản lí trường học- Nó hỏi ba nó
- Thì vẫn là dượng con và chủ tịch sẽ là con- Ba nó nói
- Vâng con biết rồi- Nó nói
- Thôi con ngủ sớm đi mai còn đi học- Ba nó
- Bye Bye ba ngủ ngon- Nó chào ba nó

Nói rồi nó cúp máy đi vào nhà. Vừa ngồi xuống bác quân gia đã quay qua nói với tụi nó

- Đồng phục bác đã để trên phòng tụi cháu rồi- Bác Hoàng
- Tụi cháu cảm ơn- Tụi nó đồng thanh

Chợt nó nhìn quanh nhà lúc này nó mới biết Vin ko có ở nhà

- Bác có thấy thằng Vin đâu ko ạ- Nó hỏi bác Hoàng
- Cậu ấy đi chơi rồi ạ- Bác Hoàng nói
- Nó có biết con về ko bác- Nó hỏi
- Dạ biết- Bác Hoàng trả lời nó
- Vậy nó có nói j ko ạ- Nó lại hỏi
- Cậu ấy bảo cháu có về thì nói với cháu là cậu ấy ra ngoài chơi có gì tối về gặp- Bác Hoàng nói

Nó nghe xong mặt mày bỗng tối sầm lại.

Liệu Vin có bị nó đánh cho một trận muốn biết mọi người hãy đọc chương tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 3: Đi Bar

Nó bỗng quay qua tụi bạn mình- Đi bar ko- Nó hỏi

- Đi- Jen nói
- Sẵn tiện coi bar dạo này sao rồi- Sam tiếp lời Jen
- Vậy còn không mau đi thay đồ đi rồi đi- Mika phấn khởi nói vì sắp được đi chơi

Nói rồi tụi nó ai về phòng thay đồ. Xong xuôi tụi nó xuống gara để lấy xe. Chọn xe xong tụi nó phóng tới bar Dark.

Giới thiệu nhân vật mới

- Nguyễn Hải Đăng (Wind): 17 tuổi, là em họ nó, là quản lý bar Dark và là trợ thủ đắc lực của bang Lethal Angels. Ba là hiệu trưởng trường KingQueen. Giỏi võ. Là hacker giỏi thứ hai thế giới. Thiếu gia tập đoàn SH (tập đoàn lớn thứ 10 TG về mặt điện tử). Hiện đang làm tổng giám đốc tập đoàn A.H. IQ 295/300. Hot boy no.5 của trường KingQueen.

Tính tình; sợ nó, nghe lời nó, hòa đồng với mọi người. Cực kì đáng sợ khi tức giận.

* Bar Dark: là trụ sở chính của bang Lethal Angels và cũng là quán bar lớn nhất VN của nó.

* Tập đoàn A.H; là tập đoàn do nó thành lập năm 15 tuổi và chỉ có 5 người biết mặt chủ tịch (là Mika, Sam, Jen, Wind và còn một người sau này sẽ biết). Tập đoàn đứng thứ nhất TG về mọi mặt.

Quay lại truyện

Tại bar Dark trong phòng VIP tiếng nhạc xập xình ồn ào.

- Tao hơi mệt nên ra ngoài hít thở không khí đây- người con trai nói và không ai khác đó chính là hấn
- Ủ- Kun ngồi một mình nói

Rồi hấn bước ra ngoài. không bao lâu thì tụi nó đến và "Rầm" tụi nó đập cửa đi vào. Mọi đàn ông trong bar đều nhìn tụi nó với ánh mắt thèm thuồng.

Nó mặc chiếc áo cúp ngực kết hợp với quần sooc bó sát cơ thể bên ngoài mặc thêm chiếc áo khoác da. Chân đi đôi bốt cao đến đầu gối. Sam mặc chiếc áo ba lỗ ở trong bên ngoài mặc áo khoác da giống nó, mặc quần bó đi giày hở mũi. Mika mặc đầm xòe cúp ngực màu đen ngắn ngang đùi đi giày cao gót mũi nhọn màu đen. Jen mặc cái áo sơ mi màu trắng kết hợp với quần bó đi giày cao gót màu đen. Một số người thì thương hại tụi nó vì đã làm loạn sai chỗ.

- Gọi thằng Đăng ra đây- Mika la lên khiến mọi hoạt động trong bar đều dừng lại

Bỗng có một đám to con bước đến chỗ tụi nó

- Cô em là ai mà cả gan dám gọi thằng tên quán lí vậy- Thằng đầu đàn nói

- Ko ai cả- Sam Lạnh lùng nói

- Vậy thì đi với tụi anh đi có gì anh bảo kê cho- tên đầu đàn nói rồi lấy tay vuốt mặt nó

"Rắc" tay của tên đầu đàn bị nó bẻ gãy khi định chạm vào mặt nó

- Mày....-tên đầu ôm tay đau đớn

- Gọi thằng Đăng ra đây- Jen lạnh lùng nói làm tụi kia lạnh sống lưng

- Con này mày káo, tụi bay lên hết cho tao- nghe tên đầu đàn ra lệnh tụi đàn em xông lên

- Để tớ- Sam vừa bẻ tay vừa nói

Thế là Sam xông vào đánh tụi kia. Sau 3' tụi kia đã nằm sấp lại dưới đất.

- Có chuyện gì vậy- Wind từ trong phòng VIP bước ra nói

- Mới ngày đầu tiên về mà đã tiếp đãi tụi chị như thế rồi hả- Nó quay qua nói với Wind

- A chị Halen- Wind chạy đến ôm nó làm mọi người trong bar vô cùng ngạc nhiên

- Buông- Nó lạnh lùng nói làm Wind đang ôm nó đành buông ra

- Mấy chị về khi nào vậy- Wind nở nụ cười tỏa nắng làm cho tụi con gái trong bar xẹt cả máu mũi

- Tụi chị mới về sáng nay- Mika nói

- Nè Wind em dọn dẹp tụi này cho chị lệ đi- Sam vừa nói vừa chỉ tay về phía tụi bị đánh đang nằm dưới đất

- Còn không mau biến đi- Wind quay qua lạnh lùng nói với tụi kia đang nằm dưới đất dù bị đánh cũng phải gượng dậy để chạy trước khi Wind nổi điên.

- Đi thôi- Nó bước vào phòng VIP còn tụi Sam và Wind thì đi đằng sau

Tụi nó bước vào phòng rồi kêu đồ uống. Một lát sau đồ uống được mang tới. Nó uống Chivas, Sam uống Cocktail, Mika thì uống Brandy Collin, Jen thì uống Brandy Táo. Tụi nó bắt đầu uống.

- Thằng Vin đâu- Nó lắc nhẹ ly rượu trên tay hỏi Wind

- Anh ấy bị mấy cô gái kéo vào phòng kế bên rồi ạ- Wind trả lời nó

-Đi qua phòng bên kia - Nó lạnh lùng nói

Tụi nó đi qua phòng VIP bên cạnh có em nó, "Rằm" nó đập cửa đi vào.(Wind định mở cửa cho nó vào thì nó đã đập đổ cửa vậy là lại một em cửa về với đất mẹ THÂN YẾU). Do tiếng nhạc lớn nên không ai nghe tiếng cửa đổ. Nó bước đến dàn chỉnh âm tắt nhạc.

- Đứa nào dám.....đại.....đại tỷ.....-Vin thấy nhạc bị tắt quay qua xem đứa nào cả gan thì mặt mày liền tái xanh lại khi thấy nó.

Ánh mắt nó lạnh băng nhìn các cô nàng ăn mặc "thiếu vải" đang ngồi kế bên cậu và Bill. Khiến các nàng lạnh cả sống lưng, toát mồ hôi hột. Nó nhìn Sam, hiểu ý Sam lấy ra một cọc tiền trong áo khoác.

- Cầm tiền của các cô rồi biến đi- Sam lạnh lùng nói rồi ném cọc tiền lên bàn

Các cô nàng đành cầm tiền rồi đi ra ngoài.

- Sao còn ở đây- Nó hỏi Vin

- Vậy còn chị thì sao- Cậu hỏi ngược lại nó
- Lôi đầu nguoi về
- Nhóc mà không về là chết với nó đó- Mika nói
- Bằng tuổi nhau mà nhóc cái gì mà nhóc- Vin cãi
- Thích- Mika
- Cô... -Vin tức nói không nên lời
- Đủ rồi- Nó lên tiếng ngăn hai người này lại chứ để họ cãi nhau tới sáng cũng chưa xong

Còn Kun và Bill nhìn mà không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Máy cô là ai vậy- Kun lên tiếng hỏi
- Là ai không quan trọng- Jen lạnh lùng nói

*Đúng là một cô gái thú vị*Đây là suy nghĩ của Kun nhà ta lúc này

- Cậu quen với họ hả Wind- Bill thấy Wind đi chung với tụi nó nên lên tiếng hỏi
- Để mình giới thiệu đây là Sam, Jen, Mika còn đây là chị ruột của Vin cũng như là chị họ mình Halen- Wind nói rồi chỉ tay lần lượt từng người trong tụi nó
- Chào mọi người mình là Bill còn đây là Kun- Bill nói rồi đưa tay ra trước mặt Sam
- Chào cậu- Sam bắt tay chào rồi nở một nụ cười nhẹ làm tim anh chàng bỗng lồi một nhịp
- Về thôi- Nó nói rồi bước ra theo sau là các cô nàng nhà ta
- Thôi tao về nha có gì mai gặp- Vin nói rồi cũng đi theo về nó. Được một lát thì hấn vào
- Thằng Vin đâu- Hấn không thấy Vin đâu nên lên tiếng hỏi
- Về rồi- Kun ngồi uống rượu trả lời hấn
- Sao sớm vậy- Hấn thấy lạ vì hôm nào cũng chơi đến khuya mới về
- Có người lôi nó về- Bill trả lời hấn
- Vậy mình cũng về luôn để mai đi học- Hấn nói

Thế là tụi hấn ai về nhà người đấy.

Ngày mai sẽ ra sao mời mọi người đọc chap tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Cuộc Chạm Mặt Trong Ngày Đầu Đi Học

Tụi nó và Vin vừa vào đến nhà.- Ngày mai tụi chị sẽ đi học- Nó nói

- Chị và họ có mấy cái bằng rồi đi học chi nữa- Cậu nhìn nó nói
- Ba bảo chị đi học với em- Nó nhìn cậu em trai mình nói
- Tùy chị- Cậu nói
- Chị sẽ giấu thân phận- Nó
- Sao cũng được ạ- Nói rồi cậu bước về phòng
- Mấy cậu cũng đi nghỉ đi mai đi học- Nói rồi tụi nó ai về phòng nấy

6 giờ sáng

Chiếc đồng hồ kêu inh ỏi, nó với tay tắt đồng hồ rồi đi vào nhà tắm làm VSCN. 15 phút sau nó bước ra nhìn nó thật xinh đẹp và giản dị trong bộ đồng phục với mái tóc màu hạt dẻ cột đuôi ngựa để mái xéo, trang điểm cũng khác đi để mọi người không nhận ra mình. Bước ra khỏi phòng nó thấy Sam thật xinh đẹp trong bộ đồng phục giống nó cùng với đôi giày cao gót đế thấp và mái tóc màu đen thắt xương cá để qua một bên vai. Mika thì vô cùng dễ thương trong bộ đồng phục với đôi giày búp bê công chúa màu trắng và mái tóc màu hồng ngang lưng đuôi tóc hơi xoắn. Jen thì lạnh lùng nhưng vẫn không giấu được vẻ đẹp của cô trong bộ đồng phục với mái tóc màu tím để mái ngố cột đuôi ngựa. Người làm thấy tụi nó thì không khỏi khen tụi nó.

- Chào tiểu thư- Bác Hoàng chào tụi nó
- Bác cứ gọi tên tụi cháu được rồi ạ- Sam nhìn ông mà nói
- Mà Vin đâu rồi bác- Nó hỏi vì không thấy em mình đâu
- Cậu Vin đi học sớm rồi ạ- Bác Hoàng trả lời nó
- Dạ được rồi ạ- Nói rồi tụi nó ngồi vào bàn ăn sáng. Ăn xong tụi nó lái chiếc Acura tới trường.

Tại trường KingQueen có bốn chiếc xe McLaren, Lamborghini, GT Spirit, Carrera GT đến và từ chiếc xe đó có bốn chàng trai bước ra không ai khác chính là tụi hần.

- AAAAAA các hoàng tử tới rồi- Một đứa trong tụi hám trai la lên. Rồi tụi con gái bu quanh tụi hần
- Anh Sky đẹp trai quá! - Girl1
- Anh Kun nhìn em nè- Girl2
- Anh Vin em yêu anh- Girl3
- Làm bạn trai em đi anh Bill- Girl4 (Không biết đẹp không mà làm bạn gái hot boy)

Vân vân.....và..... mây mây.....

Còn tụi nó đi gần đến trường thì nó dừng xe lại để Sam lái còn nó thì xuống đi bộ. "Kétttt" Sam thắng xe lại làm ai trong trường cũng phải quay lại nhìn có cả tụi hần. Cả ba bước xuống làm cho tụi con trai trong trường không hên mà cũng la lên vì thấy gái đẹp. Tụi con gái thì nhìn cả ba bằng ánh mắt ngưỡng mộ có, ganh tị có, ganh ghét cũng có. Còn Bill khi nhìn thấy Sam thì trong lòng rất vui khi được gặp lại. Cả trường đang bàn tán thì nó đến. Tụi con trai trong trường thấy nó thì lại la lên có thằng con bị xẹt cả máu mũi. Còn tụi con gái thì vẫn là những ánh mắt như lúc cả ba người kia đến nhưng nó mặc kệ tiến đến chỗ Sam. Vin thấy nó tới thì cũng hơi ngạc nhiên vì nó cái trang nhưng cũng nặc kệ. Nó đến chỗ Sam rồi tụi nó cùng đi lên phòng HT. Vừa đi được vài bước thì tụi con gái la lên làm tụi nó phải dừng lại xem có chuyện gì. Quay lại thì tụi nó thấy Wind đang bước ra từ chiếc siêu xe (mà trên TG

chỉ có sáu chiếc do tập đoàn A.H thiết kế) nhưng cũng mặc kệ quay lại để đi lên phòng HT thì "Rầm" nó và hấn tông nhau làm nó loạng choạng may mà không ngã. Vì hấn đang có việc muốn hỏi nên vội vàng đi đến chỗ Wind còn nó thì vừa đi vừa bấm điện thoại nên không để ý.

- Xin lỗi- Nó lạnh lùng nói

- Cô tưởng xin lỗi là xong à- Hấn nhìn nó nói

- Mắt cô để đâu mà không nhìn thấy tôi- hấn nói tiếp

-.....- Đáp lại hấn là sự im lặng của nó

- Cô có nghe tôi nói không vậy- Hấn thấy mình bị bơ thì tức

-.....- Đáp lại hấn vẫn là sự im lặng

Vin và Wind thấy tình hình căng quá thì chạy đến ngăn

- Bỏ đi Sky- Vin và Wind đồng thanh

- Cô đợi đây- Hấn nói rồi đi lên lớp tụi bạn hấn cũng đi theo. còn nó nghe vậy cũng mặc kệ đi lên phòng hiệu trưởng

Phòng Hiệu Trưởng

Cốc.....Cốc.....Cốc

- Mời vào- Tiếng nói nghiêm nghị của thầy HT

- Con chào dượng/chú- Tụi nó đồng thanh

- Tụi cháu đến rồi à- Thầy HT

- Tụi con học lớp nào vậy ạ- Sam tười cười hỏi ông HT

- Lớp 11A1, tụi con sẽ học chung với thằng Wind- ông HT

- Tụi con đi về lớp đây- Nó nói rồi đi ra khỏi phòng HT

- Tụi con học đừng quậy phá nhé- ông HT nhắc nhở tụi nó vậy thôi chứ ông biết tụi nó sẽ quậy banh cái trường này. Tụi nó bước đến lớp thì thấy GVCN đang đợi tụi nó

- Các em là học sinh mới à- Cô Lan GVCN hỏi tụi nó

- Dạ vâng- Nó trả lời cô Lan rồi mỉm cười một cái vì nó thấy cô Lan là một người khá nghiêm túc trong công việc chứ không như những GV khác

- Vậy các em đợi cô một lát- Nói rồi cô Lan bước vào lớp. Còn bọn giặc trong lớp thấy cô Lan vào thì liền ổn định chỗ ngồi. Cô Lan vào lớp thấy vậy thì rất hài lòng và chào cả lớp.

- Lớp ta hôm nay có học sinh mới- Cô Lan nói khiến cái lớp lại một lần nữa nhoi nhoi lên

- Là boy hay girl vậy cô- Một học sinh ngồi dưới hỏi

- Tất cả im lặng, các em vào đi- Cô Lan ổn định lớp rồi quay ra ngoài cửa kêu tụi nó vào. Tụi nó bước vào, Mika còn nháy mắt một cái làm tụi con trai trong lớp thần hồn điên đảo.

- Các em giới thiệu về mình đi- Cô Lan

- Mình là Trần Khả Như các bạn cứ gọi mình là Sam- Sam nở một nụ cười thiên thần

- Còn mình là Hàn Phương Nhi Cứ gọi mình là Mika- Mika giới thiệu

- Phạm Minh Kiều cứ gọi là Jen- Jen lạnh lùng nói

- Nguyễn Hoàng Thiên Anh, Halen- Nó còn lạnh hơn cả Jen làm cả lớp không rét mà run

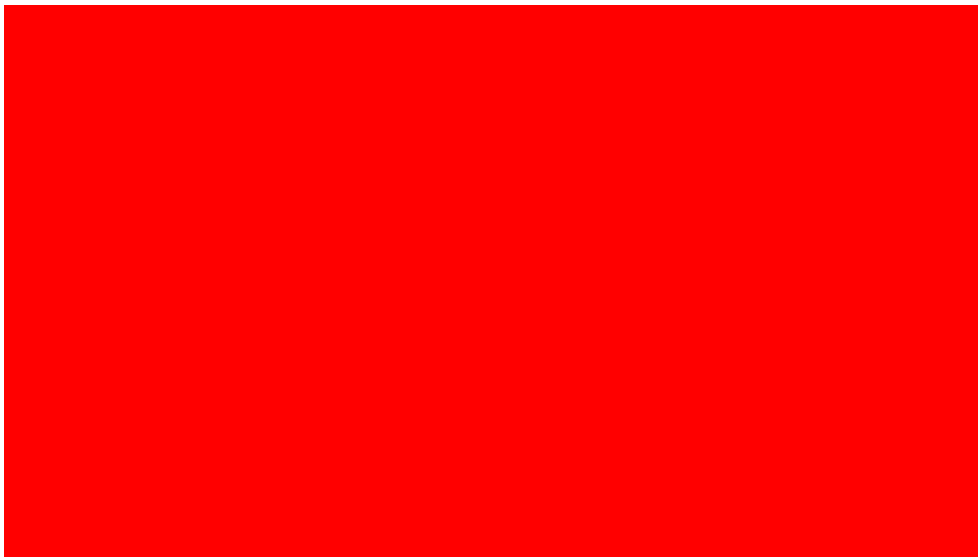
- Các bạn là tiểu thư tập đoàn nào vậy- Một học sinh trong lớp hỏi

- Mình là Trần Thị, Mika là MS, Jen là Phạm Thị còn Halen là nhận học bổng- Sam kể ra từng người một. Còn cả lớp nghe Sam nói nó là học sinh nhận học bổng thì vẫn không có thái độ gì gọi là khinh bỉ (Vì lớp này ai cũng như ai không có xem thường học sinh nhận học bổng)

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Kẻ Thù Không Đội Trời Chung

Tụi nó giới thiệu xong cô Lan xếp chỗ cho tụi nó- Anh em ngồi kế Khang, Nhi ngồi với Nam, Như ngồi với Bảo, Kiều ngồi với Huy- Cô Lan

Rồi tụi nó ngo ngo quanh lớp tìm chỗ ngồi của mình. Đôi mắt của tụi nó dừng lại tại bốn cái bàn cuối lớp. Hai cái bàn cuối tổ 1 và tổ 2 nơi có bốn chàng trai đang ngồi. Còn về bốn chàng trai nhà chúng ta nghe thấy tên mình ngược đầu lên nhìn rồi lại gục đầu xuống ngủ chỉ có Bill và Wind là vui vì tụi nó học chung với mình. Sau khi xác định được chỗ ngồi tụi nó bước về chỗ của mình.

-----Tại bàn của Bill và Sam-----

- Chào bạn mình là Bảo cứ gọi mình là Bill- Chàng giới thiệu về mình

- Mình là Như bạn có thể gọi mình là Sam- Nàng nói rồi nở một nụ cười thiên thần làm cho tim ai đó bị lệch một nhịp.

Rồi hai người ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau

-----Tại bàn Jen và Kun-----

Thấy cô xuống anh cũng ngồi xích qua cho cô ngồi

- Cảm ơn- Cô nói rồi ngồi xuống gục mặt xuống bàn

Anh thì không để ý vẫn nằm đó tiếp tục ngủ

-----Tại bàn Vin và Mika-----

Hai người này vừa gặp nhau là cãi lộn đặng này ngồi chung với nhau mọi chuyện như thế nào mọi người cũng biết rồi nên mình khỏi kể

-----Tại bàn Hân và nó-----

Nó bước xuống thì thấy hân ngồi ở ngoài còn cái cặp chiếm nửa cái bàn bên kia

- Xích vào trong- Nó lạnh lùng nói

- Ko- Hân lạnh lùng nói

- Bây giờ có xích vô không- Nó mất kiên nhẫn

- Ko- Hân vẫn ko xích vào làm nó mất kiên nhẫn

- Vậy thì đừng trách tôi- Nó nói rồi lấy chân đá hấn, làm hấn té một cái rồ đau
- Cô dám đá tôi- Hấn tức giận quát lên vì lần đầu tiên có người dám đá hấn
- Tại sao lại không- Nó thản nhiên nói rồi ngồi vào chỗ của mình
- Cô....- Hấn bị nó nói vậy thì không biết nói gì

Sau khi ngồi vào chỗ nó đeo headphone vào rồi gục đầu xuống bàn. Còn hấn sau khi bị nó đá thì vẫn còn tức.

Sơ đồ chỗ ngồi

Bill-Sam Mika-Vin

Hấn-Nó Jen-Kun- Wind

(cái chỗ ngồi kế bên Wind là ai sau này các bạn sẽ biết)

Sau khi lớp đã ổn định thì cô trả lớp cho cô Văn. Giờ học đã bắt đầu còn tụi nó và tụi hấn thì vẫn vậy mỗi người một việc.

Reng.....Reng.....Reng

Hai tiết học cuối cùng cũng kết thúc. Cả 3 người cô, nàng và nhỏ đi đến chỗ nó đang nằm gục lên bàn ngủ

- Halen đi ăn thôi- nhỏ lắc lắc cái tay nó nói
- Ủ- Nó tỉnh dậy dụi mắt nói
- Cho chúng tôi đi chung với- Cậu nói
- Không- Nhỏ
- Thôi mà cho chúng tôi đi chung đi- Chàng nhìn nàng như muốn kêu nàng nói giúp
- Cho họ đi chung đi Halen- Nàng nhìn nó nói
- Sao cũng được- Nó nói rồi đi ra khỏi lớp. Còn ba cô nàng và tụi hấn đi sau

Căn-tin

- AAAAA các hoàng tử tới rồi- Vâng đó là tiếng hét của tụi nữ sinh dưới căn tin khi thấy tụi hấn
- Đúng là hồ ly mới vào mà đã đi với các hoàng tử của chúng ta rồi- Một con nhỏ nào đó nói
- Hình như con nhỏ đi đầu là Nguyễn Hoàng Thiên Anh(chi nó) có quan hệ, họ hàng gì với anh Vin hay sao đó- Một con nhỏ nhiều chuyện khác nói
- không thể nào con nhỏ đó là học sinh nhận học bổng sao có thể có quan hệ, họ hàng gì với anh Vin của chúng ta được- Nhỏ khác nói

Nghe những lời đó tụi nó và tụi hấn vẫn để ngoài tai và tìm một cái bàn khuất nằm trong góc. Tụi nó bước đến và ngồi xuống

- Các cô ăn gì- Chàng lên tiếng hỏi tụi nó
- 1 mì xào, 1 ly kem, 1 sữa chua và 2 bánh snack- Nàng
- 1 phần cơm, 1 trà sữa, 1 kem và 5 bánh snack- Nhỏ
- 2 bánh ngọt, 2 bánh snack, ly nước cam- Cô
- Cà phê đen ít đường- Nó lạnh lùng nói
- Sao hôm nay mày ăn ít vậy- Nhỏ thấy lạ vì mọi khi nó không có ăn ít như vậy
- Hoi một thôi, không sao đâu- Nó nhìn nhỏ nói

Nghe nó nói vậy tụi hấn cũng yên tâm đi lấy đồ ăn. Một lát sau tụi hấn quay lại tay cầm đồng đồ ăn của tụi nó để lên bàn.

- Mấy cô là heo hay sao mà ăn nhiều vậy- Cậu nói rồi nhìn nhìn đồng đồ ăn trên bàn

- Kệ tụi này- Nhỏ nhìn cậu nói

- Thôi ăn đi- Cô nhìn hai người này nói

Đang ăn thì có 4 con nhỏ từ đầu đi tới mặt đầy phấn

- Anh yêu sao đi mà không chờ em gì hết vậy- Anny nói rồi khoác tay Wind

- Honey đi đâu làm em kiếm này giờ- May ông ọ rồi cũng khoác vai cậu

- Sao anh ngồi với mấy nhỏ này vậy- Mía đứng bên cạnh hấn nhìn tụi nó nói chứ không dám đụng vào hấn

- Đúng là tụi quê mùa- Anna nói rồi cũng ngồi lên đùi anh

- Buông- Anh lạnh lùng nói làm tụi ả phải buông ra

- Còn các cô có biết đây là ai không mà dám nói vậy- Cậu nói rồi chỉ tay về phía tụi nó

- Em biết ba cô đây là tiểu thư của các tập đoàn lớn nhất thế giới còn con nhỏ này(chỉ nó) chỉ là một con nhỏ nhà nghèo chắc không có quan hệ gì với anh Vin đâu đúng không- Mía nhìn nó mà nói

- Đúng- Nó lạnh lùng nói

- Vậy thì đứng lên đi ra chỗ khác cho chúng tôi ngồi- Mía nói

- Đi thôi- Nó lạnh lùng nói rồi đi một mạch vào lớp. Còn ba cô nàng nhà ta nghe vậy cũng đứng dậy đi theo. Thấy tụi nó đi tụi hấn cũng đứng dậy đi theo để bốn con ả ở đó đang tức chết.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT PHẢN DIỆN

- Hà Diệu Nhi (Mía- 17 tuổi): ba là tổng giám đốc của công ty Hà Gia(công ty này thuộc tập đoàn của nó và đứng đầu VN). Mặt lúc nào cũng chét cả tấn phần. Môi thì đỏ đậm nói chung là lõe loét.IQ 150/300

Tính tình: độc ác, chanh chọe và thích hấn hay hại nó

-Đường Tiểu Phuong(Anny- 17 tuổi): Ba làm giám đốc trong chi nhánh nhà nó luôn và đứng thứ 2 VN. Còn bề ngoài thì cũng giống ả Mía. IQ 145/300

Tính tình: giống ả Mía luôn, thích Wind và ghét ai thì sau này mọi người biết

- Đường Tiểu An(Anna- 17 tuổi): Em song sinh của ả Anny nên mọi thứ giống chị mình.IQ 155/300

Tính tình: cũng như chị mình, thích anh và ghét cô

- Mộc Hải Vân(May- 17 tuổi): giống ba ả trên. Ba làm giám đốc trong chi nhánh nhà nhỏ.IQ 160/300

Tính tình: Giống ba ả, thích cậu ghét nhỏ

Mọi chuyện ra sao mời mọi người đọc chap tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Băng Chúi Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Bar Dark

Sau khi rời khỏi căn tin thì đi về lớp. Khi gần tới lớp thì- Halen hôm nay mây sao vậy- Nhỏ thắc mắc khi nó bỏ qua dễ dàng cho tụi ả

- Hơi mệt- Nó nói rồi đi thẳng vào lớp làm ba cô nàng đứng ngoài lo lắng cho nó
- Chỉ ấy sao vậy- Cậu cũng thấy hôm nay nó hơi lạ nên lên tiếng hỏi khi vừa đi tới chỗ ba cô nàng đang đứng
- Nó bảo hơi mệt- Nhỏ nói

Reng.....Reng.....Reng

Nghe tiếng chuông ba cô nàng cùng tụi hấn đi vào lớp. Suốt hai tiết học nó nằm ngủ còn cô, nàng, nhỏ thì lo lắng cho nó. Còn hấn ngồi bên cạnh cũng không hiểu sao lại lo lắng cho nó. Còn Vin và Wind thì cũng nhìn nó mà lo lắng. Rồi hai tiết học cuối cùng kết thúc. Nó nhanh chóng đi xuống sân rồi leo lên xe với tụi bạn mình để về. Lúc đấy có nhiều người thắc mắc tại sao nó là học sinh nhận học bổng mà lại đi xe hơi. Còn có nhiều người nghĩ " Tụi kia ngu mới chơi với nhỏ đó". Tụi nó nghe thấy nhưng cũng mặc kệ. Phóng xe về nhà cho nó nghỉ ngơi. Còn tụi hấn sau khi học xong thì đi bar.

Về đến nhà

- Tao đi nghỉ đây- Nó nói rồi đi thẳng lên phòng. Sau khi nó về phòng thì cô, nàng, nhỏ cũng về phòng của mình.

-----Dòng ngăn cách thời gian-----

7 giờ tối

- Các cháu xuống ăn cơm- Bác Hoàng đứng dưới nhà nói vọng lên

Tụi nó nghe bác Hoàng gọi thì đi xuống ăn cơm. Khi vừa ngồi vào bàn

- Tối nay đi bar- Nó hỏi
- Mày khỏe chưa mà đòi đi- Nhỏ hỏi ngược lại nó
- Khỏe- Nó nhìn nhỏ nói
- Vậy thì đi- Cô nói
- Thôi ăn cơm xong đi rồi muốn đi đâu thì đi- Nàng
- Ừ- Cả bọn đồng thanh trừ nàng

Ăn cơm xong tụi nó đi thay đồ. Hôm nay nó mặc áo ba lỗ trước ngực in chữ PLAYGIRL ngoài khoác thêm áo khoác da màu đen, quần jean mài rách ở đùi và đầu gối, đi giày hở mũi 5 phân, mái tóc màu hạt dẻ xoã ngang lưng. Nhỏ mặc một cái đầm màu đỏ ôm sát cơ thể chân đi đôi giày cao gót 6 cm. Mái tóc màu hồng của nhỏ cũng xoã ngang lưng giống nó. Nàng mặc áo crop top và quần sooc ngắn ngang đùi để lộ đôi chân không tì vết và đôi boot cổ cao. Mái tóc màu đen thất xuong cá để qua một bên. Còn cô thì áo sơ mi trắng, tay áo được xắn lên đến khuỷu tay và quần bó ôm sát cơ thể cùng đôi giày cao gót 4 cm. Mái tóc màu tím cột đuôi ngựa. Sau khi thay đồ tụi nó xuống ga- ra lấy xe. Tụi nó mỗi người một chiếc moto phóng tới bar.

Trên đường có 4 chiếc xe đang chạy với tốc độ ánh sáng khiến ai đi đường cũng phải tránh ra cho 4 chiếc xe đi nếu không muốn đi gặp bác Vương sớm.

Và 4 chiếc xe đó không ai khác chính là tụi nó. Chỉ trong chốc lát tụi nó đã tới bar Dark. Tụi nó gửi các cục cưng của mình rồi vào bar. " Rầm!" chiếc cửa thứ n đã ngã xuống đó chân của chị Halen nhà ta đá. Mọi người nghe thấy tiếng đập cửa thì liền quay qua coi kẻ nào cả gan dám đến đây làm loạn. Thấy tụi nó nhiều người cũng không ngạc nhiên lắm vì hôm qua nó có đến và cũng đập cửa giống vậy nên cũng mặc kệ cứ tiếp tục chơi tiếp chứ nếu đại đụng vào tụi nó là như tụi kia hôm qua bị tụi nó đánh te tua. Còn những ai hôm qua không đến thì vô cùng ngạc nhiên vì người làm loạn là bốn người con gái. Bỗng đâu có một đám nào đó bước đến chỗ tụi nó

- Mấy cô em xinh đẹp đi với tụi anh đi đừng có đến đây làm loạn- Một tên nào đó nói làm những người khi này ngạc nhiên thì bây giờ nhìn tụi nó bằng ánh mắt thương hại còn những người còn lại thì nghĩ trong đầu" tên này ngu đụng ai không đụng, đụng vào tụi nó là có nguy cơ vào nhà xác luôn chứ ở đó mà bệnh viện".

- CÚT- Nó lạnh lùng nói làm ai ở đó cũng phải lạnh sống lưng trừ ba cô nàng nhà ta

- Anh khoái em rồi đấy, đi chơi với tụi anh đi tụi anh chiều- Tên đầu đàn nói

- Biến khỏi đây- Mika nói

- Gọi thằng Đấng- Nó lạnh lùng nói làm không khí trong bar ngày càng lạnh(vì trong bar không ai biết Đấng có biệt danh là Wind nên chỉ gọi là Đấng)

- Con này lão dám gọi thằng tên quản lý tụi bay đánh nó cho tao- Tên đầu đàn ra lệnh

Nghe tên đầu đàn ra lệnh tụi đàn em xông lên đánh

- Xui thế hôm nay nặc váy không đánh nhau được rồi tui bay chơi đi- Nhỏ than

- Mày có chơi không Halen- Nàng nhìn nhỏ hỏi

- Không- Nó lạnh lùng nói. Rồi cô và nàng xông lên đánh. 5' sau tụi kia nằm la liệt dưới đất. Có thằng nhẹ thì băng bó cả tuần còn thằng nào nặng hơn thì nằm bệnh viện.(không phải là hai người này yếu mà chỉ mới đánh nhẹ thôi)

- Gọi thằng Đấng ra đây- Nhỏ

Một tên đàn em của Đấng nghe vậy liền chạy vào phòng VIP1 nơi đang có Đấng trong đó

- Mày làm gì vậy- Wind nhìn tên đang thở mà hỏi

- Bên ngoài....có....có.....người làm loạn- Tên đàn em vừa thở vừa nói

- Được- Wind lạnh lùng nói rồi bước ra ngoài xem ai cả gan tới làm loạn

- Ai dám làm loạn- Wind lạnh lùng quát lên làm ai cũng phải nhìn còn tụi nó khi nghe tiếng Wind thì quay lưng lại

- Sao mấy.....tỷ.....lại ở...ở đây- Wind mặt tái xanh khi thấy tụi nó. Còn mọi người trong bar thì lại ngạc nhiên vì tụi nó là ai mà anh phải sợ

- Chơi- Cô lạnh lùng nói

- Em dọn dẹp đi- Nàng nói

- Biến mau- Wind lạnh lùng nói làm tụi kia đang nằm dưới đất có đau như thế nào cũng gượng dậy để chạy. Còn mọi người thì lại thêm một phen nữa ngạc nhiên vì lần này Wind lại nghe lời tụi nó.

- VIP- Nó lạnh lùng nói

- VIP2 nha chị VIP1 có anh Vin chơi rồi- Wind nhìn nó nói

- Tùy- Nó nói rồi đi vào phòng VIP2

Thế là đêm đó tụi nó chơi đến 11h mới về còn tụi hấn thì 12h mới về. Tụi hấn và tụi nó sau khi về nhà ai cũng lăn ra ngủ vì mệt mỏi. Sáng hôm sau nó dậy sớm nhất làm vệ sinh cá nhân xong nó đi qua phòng kêu nhỏ dậy. Kêu cỡ nào nhỏ cũng không chịu dậy nên nó mất kiên nhẫn cất giọng nói lạnh băng của mình lên

- Tổ cho cậu 5 phút để chuẩn bị nếu không đừng trách tớ- Nó nói bằng giọng lạnh băng

1s.....2s.....3s.....

Nhỏ đang nằm ngủ nghe nó nói liền bật dậy chạy vào nhà tắm làm VSCN. 4 phút sau nhỏ bước ra từ nhà tắm.

- May cho cậu còn 55 giây- Nó nhìn đồng hồ nói

- Thôi mày qua gọi hai đứa kia dậy đi- Nhỏ nói
- Tụi tao dậy rồi đây chứ đâu có như mày ngủ hoài thành heo- Nàng nói
- Kệ tao- Nhỏ chu mỏ nói nhìn vô cùng đáng yêu
- Đi học thôi sắp trễ giờ rồi- Nó nói rồi cả bọn cùng đi ra khỏi phòng nhỏ để đi học

Hôm nay tụi nó đi chiếc Lamborghini trắng. Trên đường đang có một chiếc xe phóng như bay. Ai cũng phải tránh đường cho tụi nó nếu không muốn đi uống trà với bác Vương.

Xin lỗi mọi người vì đăng trễ do dạo này mình phải ôn thi nên khi nào thi xong mình sẽ đăng chương mới sớm nhất có thể.

Mong mọi người ủng hộ truyện của mình và cmt góp ý nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Cô Không Có Tư Cách Đối Đầu Với Tôi

- "KÉTTT" Chiếc Lamborghini trắng gấp làm mọi người trong trường phải chú ý đến chiếc xe. Ai cũng chờ đợi xem người nào may mắn mà sở hữu được một chiếc siêu xe mà trên TG chỉ có năm chiếc. Mọi người trong trường ai cũng ngạc nhiên vì người bước ra từ trong xe là tụi nó và nhất là nó. Nhiều người thì nhìn nó với ánh mắt ghen tị vì được đi chung với tụi Sam cũng có nhiều người nhìn nó với ánh mắt khinh bỉ vì chỉ là một học sinh nhận học bổng mà lại đi siêu xe.

- Đúng là hồ ly- Hs1

- Đúng đó hết đi dụ dỗ các hoàng tử của chúng ta bây giờ thì lại đi ăn bám các thiên kim tiểu thư của các tập đoàn lớn trên TG- Hs2

-Đúng là không biết nhục- Hs3

Bla.....bla.....bla..

Nó nghe nhưng vẫn bỏ ngoài tai và chỉ nhếch môi cười khinh bỉ. Còn nhỏ, cô , nàng này giờ nghe tụi học sinh kia sỉ nhục nó thì trong lòng tức không chịu nổi

- TẤT CẢ IM HẾT CHO TÔI- Nhỏ quát. Nghe vậy tất cả đều im lặng vì không muốn đụng vào ba nàng để rồi gia đình mình bị phá sản. Sau khi im lặng tất cả dạt ra hai bên ra hai bên để tụi ả đi tới chỗ tụi nó.

- Hàn tiểu thư sao lại phải đi bệnh viện cho con nhỏ nhà nghèo này- Á Mía nói rồi nhìn nó cười khinh bỉ

- Họ bệnh vực cho ai là quyền của họ, còn tôi đi hay chơi với ai là quyền của tôi- Nó nói giọng lạnh băng
- Mày...mày... - Ắ Mía tức xì khói
- Tội nghiệp lớn rồi mà còn cà lâm- Nàng nói móc ắ
- Mặc kệ mấy người tôi không quan tâm- Ắ nói rồi quay qua nó
- Còn mày tao nói cho mà biết mày không có xứng đáng để chơi với các tiểu thư nhà giàu này đâu, nhỏ nhà nghèo- Ắ nói
- Tôi không xứng đáng- Nó hỏi ngược lại
- Đúng vậy- Ắ ường ngực nói
- Không phải là tôi không xứng đáng mà là các cô không xứng đáng có tư cách đối đầu với tôi- Nó nói rồi quay lưng bỏ đi
- Mày là cái thá gì mà tui tao không có tư cách đối đầu với mày- Ắ Mày lên tiếng nói

Nghe vậy nó liền quay lưng lại nhìn tui ắ nói

- Tự biết- Nó lạnh lùng nói

Vừa dứt lời thì có 5 chiếc xe với năm màu khác nhau. Bước ra khỏi xe là 5 hoàng tử của KingQueen(là ai các bạn biết rồi hen). Còn ắ Mía thấy tui hấn đến thì liền lấy tay nó tát vào mặt mình vì nó đứng gần ắ rồi giả bộ ngã xuống

- Hix....mình đã xin....hix...lỗi rồi- ắ ôm mặt
- Có chuyện gì vậy- Cậu hỏi
- Halen...cậu ấy...tát em...vì...vì...- Ắ Mía ngồi ôm mặt khóc nhiều học sinh ở đó nhìn tui ắ với ánh mắt khinh bỉ nhưng lại không nói gì vì tui ắ đang liếc tui học sinh ý bảo ai mà hó hế là coi chừng
- Cô tự làm rồi đổ lỗi cho người khác mà không biết xấu hổ sao HÀ TIỂU THU- Cậu nhấn mạnh ba chữ cuối. Còn ắ nghe vậy thì mặt liền tái xanh. Vì ắ cứ nghĩ là tui hấn không thấy nhưng đâu ai ngờ là tui hấn đã thấy hết tất cả những gì ắ dựng lên
- Em...em không bao giờ làm vậy cả- Mía(bằng tuổi mà kêu em nghe thấy mà ghê)
- Tôi cảnh cáo cô đừng bao giờ đụng vào họ nếu không muốn....- Cậu chưa nói hết câu thì
- Dừng lại Vin- Nó ngắt lời cậu rồi quay bước đi thẳng vào mặc kệ tui ắ muốn nói gì thì nói. Nhỏ, cô, nàng và tui hấn cũng đi theo bỏ lại tui học sinh đang ngơ ngác vì lần đầu tiên ngoài tui hấn có người nói chuyện như vậy với cậu
- Mày hãy chờ đó- Mía tức đầu bốc khói
- Mía bình tĩnh đi chúng ta còn nhiều cơ hội mà- Ắ Anna nói
- Đúng đó- Anny và May đồng thanh

Còn cả bọn tui nó và tui hấn sau khi vào lớp thì chuông reo vào. Vẫn như ngày hôm qua mỗi người một việc đến hết giờ học.

Reng...reng...reng

Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi. Cả bọn cùng nhau đi qua bàn nó còn nó thì cũng đã tỉnh dậy.

- Đi ăn thôi- Nhỏ
- Ừ đi ăn đi từ sáng giờ chưa có gì bỏ bụng đói quá- Nàng than

Nó không nói gì chỉ đứng dậy đi trước còn cả đám cô, nhỏ, nàng và tui hấn đi sau. Ra đến căn tin cả bọn vẫn là tâm điểm. Vẫn là những lời bàn tán về tui nó và tui hấn. Bỏ ngoài tai những lời bàn tán đó cả bọn chọn chiếc bàn khuất trong góc để ngồi.

- Mọi người ăn gì- Chàng hỏi
- Capuchino, 2 bánh cupcak- Nó
- Mình ăn 1 phần cơm, 1 ly kem, 1 sữa chua và 3 bánh snack- Nàng
- Tôi ăn 5 bánh snack, 1 trà sữa, 1 kem vani và 1 cơm thập cẩm- Nhỏ

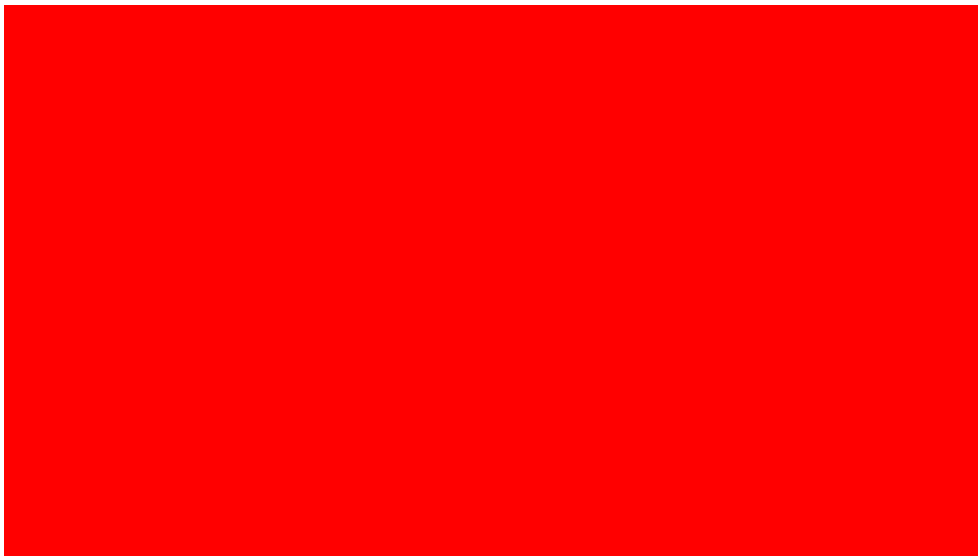
- 1 bánh snack, 1 nước cam và 1 kem- Cô

Rồi tụi hần đi mua đồ ăn cho tụi nó. Một lúc sau tụi hần quay lại với đồng đồ ăn trên tay. Đặt đồ ăn xuống bàn rồi cả bọn bắt đầu ăn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Quá Khứ Và Điều Cấm Kị

Đang ăn thì từ đâu tụi ả đi tới. Cả bọn tụi ả ai cũng nở một nụ cười nham hiểm và sau đó tụi ả đã đứng ngay bàn tụi hần và tụi nó đang ăn. Riêng ả Mía thì bước ra sau lưng nó. ả ta chạm vào tóc nó rồi nâng lên để xem mà không biết đã phạm vào những điều cấm kị của nó. Còn nó thì từ lúc ả chạm vào tóc mình thì đang nhớ về quá khứ

-----8 năm trước-----

- Chị ra đây chơi với tụi em nhanh lên- Cô gái nhỏ có mái tóc màu hạt dẻ vừa nói vừa kéo tay một cô gái lớn hơn một tuổi có mái tóc màu hồng (Vâng đó không ai khác chính là nó hồi 9 tuổi và cô gái đang bị nó tay chính là Jin chị ruột của Jen). Xem nó và nhỏ, nàng như em ruột và đặc biệt trong đám tụi nó cô yêu nó nhất.

- Thôi chị không chơi đâu em xuống chơi với Jen, Mika, Sam đi chị ngồi đây được rồi- Jin nói

- Nhưng...

- Ngoan xuống chơi với mấy bạn chị mệt nên ngồi đây nghỉ- Jin nói rồi xoa đầu nó

- Vậy chị ngồi đây nghỉ nha em xuống chơi với mấy bạn- Nó nói rồi chạy về phía cánh đồng cỏ công anh nơi có những người bạn của nó đang chơi ở đó. Còn cô thì chỉ ngồi đó nhìn tụi nó vui đùa. Sau một hồi chơi đùa, nó bắt đầu thấy mệt và đã quay lại chỗ cô.

- Sao em không chơi nữa đi- Jin hỏi khi thấy nó đang đi đến chỗ của mình

- Chơi nhiều quá nên em hơi mệt- Nó vừa nói vừa thở

- Vậy em ngồi đây nghỉ đi

Jin và nó đang ngồi thì có một làn gió nhẹ thổi qua đùa nghịch trên tóc nó

- Mát quá- Nó đột nhiên lên tiếng làm cô đang ngồi bên cạnh phải quay qua nhìn. Cô mỉm cười nhìn cô thiên thần nhỏ đáng yêu đang ngồi bên cạnh mình. Rồi nhìn lên mái tóc đang vui đùa với gió

- Tóc con bé đẹp thật

- Chị nói gì thế ạ- nó nhìn cô ngây thơ hỏi

- Chị chỉ nói là tóc em rất đẹp- Cô nói
- Thật ạ- Nó vừa nói vừa lấy tay sờ tóc mình
- Ừm- Cô xoa đầu nó
- Chị muốn em hãy cố gắng chăm sóc mái tóc đó và cả khuôn mặt của em nữa được không
- Vâng- Nó mỉm cười hồn nhiên nói

Liệu nụ cười hồn nhiên đó còn mãi khi chúng ta ai cũng biết rằng ông trời có thể cho ta tất cả rồi đến một lúc nào đó có thể lấy lại được. Cuộc đời nó cũng vậy khi bỗng một ngày người con gái mà nó xem như chị gái ruột đã ra đi. Nó buồn, nó đau lắm thậm chí trách ông trời tại sao lại đối xử với nó như vậy. Cũng từ đó trở đi nó từ một con người hồn nhiên có nụ cười của thiên thần biến thành một con người lạnh lùng không còn nụ cười của thiên thần.

Trở về hiện tại

Hiện bây giờ nó đang nhớ về người con gái ấy, nó muốn khóc nhưng nước mắt đã chảy ngược vào trái tim đã bị đóng băng của nó

- Buông- Nó lạnh lùng nói
 - Cô mau bỏ cái tay cô ra- Nhỏ nói to làm mọi người trong căn tin ai cũng nhìn vào bàn cả bọn tụi nó
 - Tôi không buông- À Mía mặc nhỏ nói gì rồi từ đâu trên tay ả xuất hiện một cái kéo- Hình như cô rất thích mái tóc này nếu tôi cắt nó thì không biết nó sẽ như thế nào nhỉ
 - Cô mau bỏ cái kéo xuống- Cậu nói
 - Anh Vin ngồi im để xem kịch hay đi- À May nói
 - Cô im đi- Cậu quát ả
 - Buông tay ra- Nó quát mặt đầy sát khí
 - Không bao giờ- À nói rồi đưa cái kéo lên tóc nó chuẩn bị cắt thì từ đâu có một vật gì đó bay tới tay đang cầm cái kéo của ả. Lực của vật đó cũng không mạnh lắm nhưng cũng đủ làm cho cái kéo từ ả Mía bay ra xa.
 - Ai là ai đã làm- À quát
 - Tôi- Ai cũng ngạc nhiên khi nghe giọng nói đó và người nói không ai khác chính là hấn
 - Tại sao anh lại làm vậy- À nhìn hấn nói mà tay vẫn còn chạm vào tóc nó. Còn nó đã không thích người lạ chạm vào tóc mình mà ả Mía vẫn cứ chạm. Đến lúc này nó không nhịn được nữa. Mặt nó tối sầm lại và đứng lên. Thấy nó đứng lên thì nhỏ và nàng liền nuốt nước bọt còn cô thì la lên
 - Mọi người mau tránh xa cậu ấy- Đồng thời kéo tay nhỏ và nàng đi
 - Sao vậy- Chàng hỏi
 - Khi cậu ấy mà điên lên thì không ai có thể ngăn cậu ấy được cả ngoại trừ...- Nàng vừa nói vừa tìm kiếm ai đó thì thấy Vin đang chạy đến chỗ nó. Còn nó sau khi đứng lên thì ban cho ả Mía một cái tát làm ả té xuống đất và ở khóe miệng ả có một thứ chất lỏng màu đỏ chảy ra đó là máu. Sau khi nó tát ả thì Vin cũng vừa chạy và ôm lấy nó
 - Chị đừng như vậy chị ấy sẽ không vui đâu- Cậu thì thầm vào tai nó- Chị cũng đừng có kích động đó em xử lý cho
- Nó nghe vậy cũng không còn kích động nữa. Trừng mắt nhìn ả Mía rồi bỏ đi. Cô, nàng, nhỏ cũng đi theo. Khi bóng tụi nó vừa khuất thì Wind cũng đi đến chỗ cậu đang đứng. Cả cậu và Wind vẫn đứng đó thấy tụi Hs kia vẫn chưa chịu đi mà còn đứng đó bàn tán thì khó chịu
- MẤY NGƯỜI CÒN NHÌN NỮA THÌ ĐỪNG CÓ TRÁCH TÔI- Wind tức giận quát
- Thế là ai cũng bỏ đi vì không muốn đụng vào Wind vì một khi cậu mà bực lên thì khó ai có thể biết được hậu quả của việc mình gây ra và ba Wind cũng là HT nên không muốn bị đuổi học thì tốt nhất là nên nghe theo. Sau khi mọi người đi thì ba ả Anna, Anny, May chạy đến đỡ ả Mía
- Hix...em xin lỗi...em- À Mía giả bộ khóc làm vờ tội nghiệp
 - Cô thôi ngay cái trò nước mắt cá sấu giả tạo của cô đi- Wind thấy cậu im lặng không nói gì thì lên tiếng

- Em..
- Cô biết việc cô...
- Để đó anh- Wind chưa nói xong thì cậu lạnh lùng lên tiếng làm cho tụi hấn (trừ cậu nha) vô cùng ngạc nhiên. Vì cậu chỉ lạnh lùng khi ở trong bang thôi mà không ngờ bây giờ cậu lại lạnh đến vậy lạnh hơn khi ở bang (nhưng chưa bằng nó).
- Tôi nói cho các cô biết còn đứng vào các cô ấy thì đừng trách tôi- Cậu nói rồi bỏ đi còn tụi hấn thì đi theo đằng sau. Còn tụi nó vừa vào lớp thì chuông reo nhưng nó không có tâm trạng để học nên đi đến chỗ ngồi của mình cầm cặp rồi đi về. Nhỏ, cô, nàng thấy vậy cũng cầm cặp đi về theo nó mặc cho bao nhiêu ánh mắt ngạc nhiên đang nhìn tụi nó vì tụi nó mới đi học có hai ngày mà đã cúp học. Tụi nó vừa về thì tụi hấn vào không thấy tụi nó đâu nên cũng đi về.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Siêu Quậy Lớp 11A

Sau lần đó cuộc sống của tụi nó cũng bình thường như trước. Sáng đi học, tối đi bar. Còn tụi ả sau lần đó vì sợ nên tạm thời rút lui để bày kế khác hại tụi nó. Còn tình cảm của nó và hấn thì vẫn vậy không tiến triển. Nhỏ và cậu cứ gặp nhau là cãi nhau. Anh và cô thì cũng bớt lạnh lùng chỉ có tình cảm của chàng và nàng thì ngày càng tăng. Hôm nay hai tiết đầu là bà cô Toán (bà cô này đã 35 tuổi chưa có chồng tại dữ quá mừ, đi dạy như đi chơi trét cả tấn phấn trên mặt, môi đỏ chót, mặc đồ lố lẹt, vậy thì ngắn không còn chỗ để ngắn). Tụi nó ngồi trong lớp đợi chuông reo vào học- Chán quá! Ê Halen có gì chơi không mày- Nhỏ ngồi than rồi lại nhớ đến những trò quậy của cả bọn tụi nó hồi bên Anh thì liền quay sang hỏi nó. Nhỏ vừa dứt lời thì cả nàng cô và tụi hấn đều quay sang nhìn nó. Nó không nói gì chỉ lấy con dao trong cặp ra đưa cho Wind (vì Wind đang đứng kế nó) rồi hất mặt về phía cái bảng. Hiểu ý Wind đi lên bàn giáo viên mài bốn chân ghế thành bốn cái chân ghế mỏng. Vừa làm xong thì tiếng chuông vang lên báo giờ vào học. Thế là cả lớp tụi nó ổn định chỗ ngồi. Bà cô bước vô lớp còn liếc mắt đưa tình với hấn(bà là fan của hấn) còn hấn thì mặc kệ.

- Cả lớp nghiêm- Lớp trưởng hô

- Mời các em ngồi

Rồi bà nhìn quanh lớp thì thấy nó đang đeo headphone và lướt web. Bà bắt đầu thấy bực vì thái độ của nó và cũng tức vụ nó dám đá hấn. Thế là bà nói cho kiểm tra bài cũ sau đó viết lên bảng một bài toán nâng cao rồi gọi nó lên bảng

- Nguyễn Hoàng Thiên Anh lên giải bài này cho tôi- bà cô

Nghe bà cô gọi tên mình nó liền bước lên bảng làm bài vì nó mở headphone nhỏ nên ai nói gì nó đều nghe được hết. Sau năm phút nó làm xong cả lớp thì ngạc nhiên, còn bà cô thì cũng ngạc nhiên vì kiểu bài này hôm qua bà có cho làm nhưng chỉ là bài tập thêm ai làm được thì làm còn không làm được thì bữa nào bà sẽ giảng lại, đã vậy bài này còn khó hơn hôm qua vậy mà chỉ mới có ít thời gian mà nó đã làm xong.

- Còn - Nó lạnh lùng nói làm bà cô không rét mà run

- À... à... không em về chỗ đi- bà cô nói nhưng trong lòng vừa sợ vì giọng nói của nó vừa tức vì không làm gì được nó. Nó thì bước về chỗ, còn nhỏ thì ngồi dưới cười vì đang đọc truyện tranh. Bà cô thấy vậy liền nói

- Em còn dám cười hả Mika

Do đang mãi mê đọc truyện tranh và nghe nhạc nên không nghe bà cô nói đến khi cậu ngồi kế bên thấy vậy mới huých tay nhỏ

- H....hả...- Nhỏ đưa khuôn mặt ngây thơ vô (số) tội qua nhìn cậu làm cậu đỏ cả mặt nhưng không ai thấy ngoại trừ nó. Lấy lại phong độ cậu hát mặt về phía bảng nhỏ cũng nhìn theo thì thấy bà cô mặt đang hầm hầm vì bị nhỏ cho ăn bơ này giờ.

- Dạ cô gọi em- Nhỏ nhìn bà cô cười cười nói

- Cát mấy thứ đó vào- Bà cô đứng trên bục giảng nói

- Ý cô nó điện thoại và headphone của em- Nhỏ vừa nói vừa đưa điện thoại lên

- Đúng vậy

- Vậy thì cô từ bỏ ý định đó đi em không muốn cát- Nhỏ nói rồi ngồi xuống mặc kệ bà cô đang tức giận

- Em..em...- bà cô tức giận nhưng cũng không làm gì được vì biết thân phận của nhỏ

- Thôi cô bớt giận ngồi xuống nghỉ rồi dạy bài mới đi cô- Wind nói. Còn bà nghe vậy liền ngồi xuống vì có hot boy an ủi mà không biết đã rơi vào bẫy của tụi nó. Thế là bà vừa ngồi xuống thì

- "RẦM"

- Hahaha....hihihi....- Cả lớp mỗi đứa một kiểu mà cười, có đứa còn cười đến cả té ghế khi bà cô bị té ghế. Cả đám tụi nó và tụi hần cũng cười ngoại trừ nó còn hần thì chỉ nhếch môi một cái. Bà cô sau khi té ghế thì đứng dậy sửa quần áo rồi chạy ra khỏi lớp vì quê. Trước khi ra khỏi lớp còn nói một câu

- Các em sẽ biết tay tôi, chờ đó- Bà cô tức giận nói rồi bước ra khỏi cái lớp vẫn đang cười

- Đúng là chị Halen- Wind vừa cười vừa nói

- Thật là không ngờ- Cậu vừa nói vừa lắc đầu với những trò quậy phá của nó

- Sẽ còn nhiều trò để chơi lắm cứ đợi đó đi- Cô nói

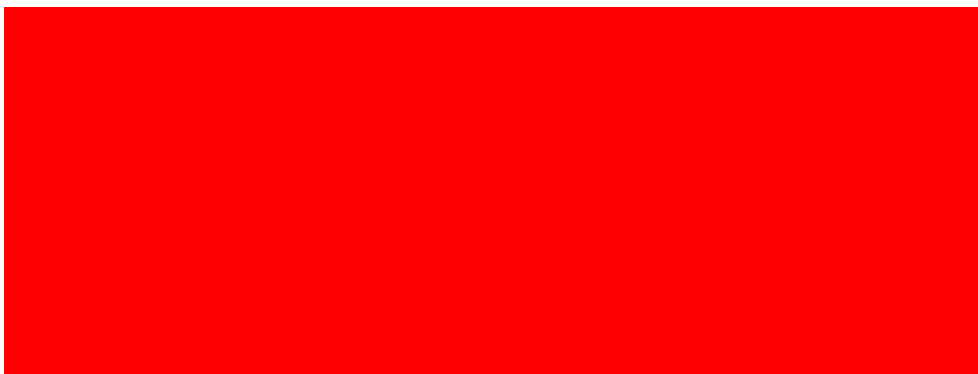
Sau khi cả lớp được một trận cười đau bụng thì 2 tiết Toán trở thành 2 tiết tự học. Thế là cả lớp được tự quản đến giờ ra chơi

Xin lỗi vì đã chậm trễ mong các bạn thông cảm bởi vì mình học rất nhiều và còn phụ giúp bố mẹ nên mình có đăng truyện trễ thì mong các bạn thứ lỗi và đừng bỏ truyện nhé ^_^

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tổ Tình

Reng...Reng...Reng. Giờ ra chơi tụi nó và tụi hân cùng đi xuống căn- tin. Nhưng vừa đi đến cửa thì có một cô gái cũng khá xinh (nhưng mặt vẫn như tụi con gái khác son phấn cả tấn) đứng đợi trước cửa lớp

- Anh Bill anh hãy cho em một cơ hội nữa đi- Cô gái quỳ xuống cầm lấy tay chàng van xin. Còn nàng nhìn thấy thì có phần khinh bỉ vì một cô gái như vậy mà phải đi van xin tình yêu của một người con trai lẳng nhăng như chàng.
- Đứng lên- Chàng lạnh lùng nói làm cả đám một phen bất ngờ vì ban nãy còn nói chuyện sôi nổi mà bây giờ đã thay đổi hoàn toàn
- Vậy là anh tha thứ cho em rồi hả- Cô gái vui mừng đứng lên nói
- Tôi nói đã có bạn gái rồi mà- Chàng nói
- Em không tin- Cô gái tuy có hơi thất vọng nhưng vẫn mạnh mẽ nói
- Tin hay không tùy anh nhưng đây là bạn gái tôi- Chàng nói đồng thời nắm lấy tay nàng. Vì bất ngờ nên chưa kịp nói gì thì...
- Em không tin cô ta chỉ mới chuyên trường về đây làm sao có thể là bạn gái anh được
- Tùy cô
- Vậy anh chứng minh cho em thấy đi
- Được thôi- Nói rồi chàng quay lại hôn lên môi nàng. Cô gái đó thấy vậy thì ôm mặt khóc và chạy đi. Còn nàng đang bị chàng cưỡng hôn liền đẩy chàng

"CHÁT". Nàng tát chàng làm cả đám ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên thấy nàng như vậy.(Lúc này chỉ còn cả đám tụi nó ở đó còn những học sinh khác thì đã xuống căn-tin hết nên không thấy)

- Đồ lẳng nhăng, đáng chết hãy biến đi cho khuất mắt tôi- Nàng nói rồi chạy đi
- Khoan đã.....mình....- Chàng chưa kịp ú ớ gì thì nàng đã không còn ở đấy nữa.
- Cậu không biết là nó ghét nhất loại người lẳng nhăng sao- Nhỏ nói
- Còn không mau chạy theo- Cậu

Nghe vậy chàng chạy đi tìm nàng nàng còn cả đám thì đi xuống căn-tin. Thật sự thì cả đám ai cũng mong cho họ là một đôi.

Chàng đi tìm nàng một hồi mãi đến lúc sau mới tìm thấy nàng đang ở sau vườn hoa. Lúc này nàng không khóc nữa mà đang ngồi nhìn những bông hoa hồng trắng nở.

Giới thiệu về vườn hoa

Vườn hoa được chia thành bốn khu để trồng hoa

Khu thứ nhất trồng hoa oải hương(hoa nhỏ thích)

Khu thứ hai trồng hoa hồng xanh(hoa nó thích)

Khu thứ ba trồng hoa hồng trắng (hoa nàng thích)

Khu thứ tư trồng hoa tulip (hoa cô thích)

Tất cả hoa trong vườn đều do được nó cho người trồng theo yêu cầu của nó lúc nó mới chuyển về

Quay lại truyện

Do mãi ngắm những bông hoa hồng trắng mà không biết chàng đang bước đến. Cho đến khi nghe tiếng bước chân quay lại thì nhìn thấy chàng. Vội vàng đứng lên lấy tay lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại nơi khóe mắt rồi đi lướt qua chàng đi vào lớp. Nhưng khi đi qua chàng thì bị từ một cánh tay kéo lại

- khoan đi đã- Chàng kéo tay nàng lại rồi nói

- Bỏ tay ra khỏi người tôi- mặc kệ chàng nói gì nàng lạnh nhạt gạt tay chàng ra
- Anh có chuyện muốn nói
- Được anh nói đi, nếu nói xong thì biến đi cho khuất mắt tôi
- Anh...anh xin lỗi vì chuyện ban nãy
- anh nói xong rồi vậy tôi đi đây còn lời xin lỗi tôi không cần nếu muốn thì anh đi mà xin lỗi cô người yêu của anh vì đã làm cô ta tổn thương- Nàng nói rồi bỏ đi

" Mạnh mẽ lên anh ta không yêu

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hôn Thê Của Wind Trở Về

Các bạn ai mà lần trước đọc chap 10 đang dang dở thì qua santruyen để đọc cho hết chap 10 nha vì lần trước máy bị trục trặc nên chưa gõ xong đã đăng mong các bạn thứ lỗi

23 giờ tại một căn phòng có chiếc điện thoại đang reo. Từ phòng tắm cô gái có mái tóc màu hạt dẻ bước ra. Mái tóc vẫn còn ướt có lẽ cô gái đó vừa mới tắm xong. Cầm chiếc điện thoại đang reo được đặt ở trên bàn học lên nghe mà không nhìn xem là ai gọi

- Tôi nghe – Giọng nói lạnh lùng này không ai khác ngoài nó
- Chị à, là em đây- Giọng của một cô gái ở đầu máy bên kia
- Gọi chị chi vậy – Nó nghe giọng nói ở đầu máy bên kia thì thái độ liền thay đổi
- Bây giờ em đang ở trên máy bay sáng mai em sẽ về tới – Đầu máy bên kia
- Cần chị đến đón – Nó dù thay đổi thái độ nhưng vẫn kiêu lời
- Không cần đâu chị, ngày mai em về rồi đi học luôn- Cô gái ở đầu máy bên kia nói- Chị đừng nói cho ai biết nha em muốn làm họ bất ngờ
- Ủ! Thôi em nghỉ đi mai gặp- Nó
- Chị cũng vậy

Nói xong hai cô gái tắt máy rồi đi ngủ.

-----Sáng hôm sau-----

Nó dậy sớm và kêu tụi kia dậy. Sửa soạn xong tụi nó đi thẳng tới trường mà không ăn sáng. Tại sân trường tụi hấn đã đến trước, sau đó tụi nó đến. Hôm nay vẫn như mọi ngày cậu và nhỏ gặp nhau thì chỉ chớ, nó, hấn thì vẫn như hai tảng băng di động, anh và cô thì bớt lạnh lùng cũng nói qua loa với nhau vài câu. Chỉ có chàng và nàng thì đang tình cảm nắm tay nhau đi về lớp khiến cho nhiều người ngạc nhiên vô cùng. Còn riêng Wind là đi lẻ loi một mình nhìn chàng và nàng tình cảm thì nhớ tới một người nào đó. Đang nhớ về một ai đó thì chợt tỉnh lại vì tiếng thắng xe của chiếc BMW trắng vừa tiến vào trường. Từ trong bước ra là một cô gái có mái tóc màu đen đậm chất người VN bước ra. Mọi người trong sân trường ai cũng đều ngạc nhiên nay lại càng ngạc nhiên hơn khi thấy cô gái bước ra từ chiếc xe chỉ trừ một người là nó vì đã biết trước nên không có gì ngạc nhiên. Còn tụi hấn, cô, nhỏ thì đang ngạc nhiên từ từ chuyển sang vui mừng. Rồi chàng, nàng, cậu và nhỏ không hẹn mà đồng thanh hét lên “WENDY”. Chỉ có Wind là không hét lên mà chạy đến và ôm lấy cô gái.

- Sao giờ em mới về- Em ăn uống có đủ không- Sao em ôm quá vậy- Thời tiết bên có lạnh không...vân vân và mây mây....- Wind sau khi ôm lấy cô gái đó thì hỏi một lèo

“Cốp”

- Sao kí đầu anh- Wind ôm lấy chỗ vừa mới bị kí

- Em mới về có hỏi thì cũng từ từ chứ hỏi vậy sao em trả lời- Cô gái đó không ai khác chính Wendy vị hôn thê của Wind

- Thật là tớ dù gì cũng là anh họ còn chưa hỏi thăm gì còn cậu mới gặp thì- Chàng tặc lưỡi

- Báo ca- Wendy nói rồi chạy đến ôm chầm lấy chàng

- Thật là em có anh với chồng rồi quên cả bọn chị- Nàng đứng kế bên chọc

- Em nào dám quên các chị- Wendy nói rồi cũng quay qua ôm lấy nàng

- Về sao không báo cho tụi chị biết- Nhỏ hỏi

- Tại em muốn làm mọi người bất ngờ- Wendy lém lỉnh trả lời

- Con bé này thật là- Cô nói rồi cười xoa đầu cô nàng. Cô không biết chính nụ cười đó đã làm cho tim của ai đó bị lỗi một nhịp. Không chỉ có ai đó mà những nam sinh đang có mặt ở sân trường cũng bị cướp mất trái tim vì đây là lần đầu thấy cô cười.

- Mọi người quen con bé à- Anh lên tiếng hỏi. Mặc dù anh và Wendy không phải anh em nhưng cả hai đều rất quý nhau và xem nhau như anh em như chàng, cả hấn cũng vậy

- Anh Kun à! Không những quen mà còn rất thân nữa- Wendy nhìn anh mà nói

- Rất thân ?- Hấn này giờ không nói gì giờ mới chịu mở miệng và cuối cùng cũng chỉ còn mình nó là vẫn không lên tiếng

- Đúng vậy vì con bé là quán...- Nhỏ chưa kịp nói xong thì liền bị nàng bịt miệng. Lúc này nhỏ mới nhớ ra không được để ai biết thân phận của tụi nó và Wendy. Vội nhìn sang nó thì thấy đôi mày nó khẽ nhíu lại đang nhìn nhỏ ý như nói nhỏ mà tiết lộ thì đừng mong sống sót. Nhỏ thầm cảm ơn nàng trong lòng nếu không thôi chết với nó

- À vì con bé là vị hôn phu của Wind mà Wind là em họ của Halen nên biết nhau thôi- Nàng nói

- Thôi em lên phòng chào bác trai rồi em xuống- Wendy nói

- Anh đi với em- Wind nói rồi Wendy cùng đi lên phòng HT. Còn tụi hấn và tụi nó thì lên lớp. Sau khi chào HT xong thì cặp đôi kia cũng về lớp

- Hoàng Bảo An (Wendy): 17 tuổi, Là hôn thê của Wind và cũng là em họ của chàng. Thiên kim tiểu thư và cũng là người thừa kế của tập đoàn may mặc SW đứng thứ 7 TG. Quản lí bang Leather Angels giống Wind. Giỏi võ karate,Hot girl của trường King Queen. Đi qua Pháp có việc từ giữa năm học lớp 10 đến hôm nay mới về

- Tính tình: Hòa đồng, dễ thương (nhưng thương khó lắm). IQ 290/300

Reng...Reng...Reng

Cô Lan chủ nhiệm bước vào lớp ổn định lũ giặc lớp 11A1

- Như các em đã biết hôm nay lớp chúng ta có bạn An mới từ Pháp trở về và chắc trong lớp ai cũng biết bạn ấy hết rồi nên cô không cần giới thiệu. Sắp tới như mọi năm trường chúng ta sẽ tổ chức cuộc thi King and Queen vì thế các em muốn bầu chọn ai nào- Cô Lan nói

- Cô ơi hay là chọn bạn Anh, Như, Nhi, Kiều, An còn nam thì chọn 5 hotboy của lớp nha cô- Hiền lớp trưởng đề cử
 - Đúng đó cô chọn các bạn ấy đi cô- Thăng Tuấn “bà tám” của lớp nói
 - Ý kiến của các em thì sao- Cô lan hỏi cả đám (cả đám là gồm tụi hấn và tụi nó trong đó có cả Wendy luôn)
 - Bạn Anh tham gia thì tụi em tham gia- Nhỏ nói
 - Em thì sao, Anh- Cô Lan nhìn nó hỏi
 - Tùy ạ
 - Còn các bạn bên nam- Cô Lan lại nhìn tụi hấn hỏi
 - Sao cũng được ạ- Wind nhìn cô nói
 - Quyết định vậy đi- Bây giờ cô phổ biến cho các em về cuộc thi- Cô Lan
 - Cuộc thi có 4 vòng. Vòng 1 là thi kiến thức, vòng 2 là thời trang, vòng 3 là văn nghệ, vòng 4 là do các bạn bình chọn. Điểm tối đa là 100 điểm, Vòng 1 tối đa là 50 điểm, vòng 2 tối đa 30 điểm, vòng 3 tối đa 20 điểm, Vòng cuối thi tùy vào số phiếu được khán giả bình chọn- Cô Lan nói sơ về cuộc thi
 - Vậy phần thưởng là gì vậy cô- Thăng Tuấn bà tám hỏi
 - Nếu lớp nào thắng thì sẽ có một chuyến đi du lịch Nha Trang. Vì vậy các em phải cố gắng lên- Cô Lan nói- Còn bây giờ chúng ta học bài mới
- Cả lớp lấy sách vở ra học còn cả đám tụi nó và tụi hấn thì ai làm việc nấy

Xin lỗi vì chậm trễ mong các bạn thông cảm vì giữa tháng 4 là thi rồi nên không có nhiều thời gian nên sau khi thi xong là cỡ cuối tháng 4 mình sẽ cố đăng chap mới nhanh nhất có thể

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Lời Thách Đấu

Reng... reng

Cô giáo chủ nhiệm gấp lại sách vở rồi bước khỏi lớp, trước khi đi cô dặn lớp làm bài tập cô đã giao và nói với cả đám tụi nó có thể tìm cô khi cần giúp đỡ

_ Đi can-teen đi, đói bụng quá – Wendy sang bàn nó lay nó dậy

Thấy Wendy đói bụng nhỏ khẽ quan tâm hỏi:

_ Chưa ăn sáng sao

_ Chưa, vừa về ghé trường luôn – Wendy vừa xoa bụng, vừa nó

Nghe Wendy nói vậy, nó đứng dậy đi ra khỏi lớp, vừa đi vừa nói “Vậy thì đi thôi”. Thấy nó đi nhỏ liền kéo cô, nàng cùng với Wendy bước theo sau nó.

Chàng thấy nàng xuống can-teen liền bỏ luôn mấy thằng bạn chạy đuổi theo

_ Haizz! Cái thằng có vợ quên bạn – Cậu vờ thờ dài, lắc đầu.

Wind đang kéo hân và anh đi trước vô tình nghe thấy câu đó liền quay lại phán một câu cứ như mình rành lắm ấy:

_ Không thể nói thể được. Khi nào anh biết yêu thì tức khắc sẽ hiểu

Không biết sao, khi nghe Wind nói câu đó bất giác trong đầu cậu hiện ra hình ảnh của nhỏ. Cậu khẽ lắc đầu xua tan hình bóng nhỏ rồi đuổi theo: “Đội tó với”

Bước vào can-teen, các nhân vật chính của chúng ta nhanh chóng thu hút sự chú ý của mọi người bởi độ hot của các thành viên trong nhóm. Tất cả đều là những hot boy, hot girl của trường. Nhận thấy sự chú ý của mọi người, bọn nó và bọn hân nhanh chóng bước tới cái bàn nằm nơi góc khuất mà mình hay ngồi.

Vừa ngồi xuống, cậu liền nhiệt hỏi mọi người:

_ Giờ muốn ăn gì nào? – cậu nhanh chóng đưa mắt nhìn sang nhỏ

Nhỏ nhanh nhẩu đáp:

_ Tôi ăn...

Cậu nghe nhỏ nói một lèo thức ăn mà chóng cả mặt, lập tức lên tiếng cắt đứt cái thực đơn dài cả chục món nhỏ “Bộ cô là heo à!”

Nghe cậu nói mình là heo nhỏ liền chu mỏ cãi lại “Kệ tu”. Chỉ một hành động nhỏ ấy lại khiến cho ai đó xuyên xao

Chàng quay sang hỏi nàng, phát huy nhiệm vụ nịnh vợ của mình “ Bà xã của ông xã ăn gì nào?”

_ Ông xã, cho bà xã... - Nàng cũng là người có tinh thần ăn uống nên kêu hơi nhiều thức ăn (nhiều hơn nhỏ ấy mà)

Hân không hỏi nhưng đưa mắt nhìn về phía nó.

_ Cho tôi bánh ngọt và cà phê ít đường – nó lạnh nhạt nói

Tôi lướt cô và Wendy họ gọi...

Sau khi nghe các nữ chính của chúng ta nói món mình muốn ăn, các anh chàng liền đứng lên đi mua đồ ăn cho các nàng nhà ta. Các chàng vừa mới đi không lâu, thì từ đâu 5 tác kè đi tới. Bốn người trong nhóm đó là Mía, Anny, Anna, May. Còn một người là cô gái cũng khá xinh nhưng chắc chắn không bằng tụi nó (Là cô gái bị chàng chia tay ở chương 16, nếu ai không nhớ thì đọc lại) gọi cô ta là Mína

_ Ê bọn kia! – Giọng nói chanh chua của Anna vang lên. Cô giả vờ hỏi Wendy với giọng chế nhạo:

_ Chó nhà ai không nhốt lại để cho nó ra đường sủa vậy? Nghe thấy không Wendy?

Wendy không biết gì về mâu thuẫn giữa tụi nó và 5 ả kia nhưng khi nghe cô nói thế vẫn hòa theo “Có! Ai kì vậy, lỡ nó bị người ta bắt làm thịt luôn thì sao a?”

_ Cô... Cô – Anna dùng ánh mắt hình viên đạn, như muốn ăn tươi nuốt sống nhìn Wendy. Thấy vậy Tuyệt nhẹ giọng khuyên nhủ “Chị Anna kệ đi” sau đó chỉ tay về phía tụi nó lớn giọng “Hôm nay chúng tôi qua đây để thách đấu”

Nhỏ hào hứng tuy nhiên giọng nói có phần chăm chọc:

_ Thách đấu? Nói xem nào muốn đấu cái gì?

_ Nếu tụi tao đoạt giải King and Queen thì các cô phải rời xa các anh ấy – Mía nói với giọng đắt thẳng chẳng thèm để tâm nhưng nó vẫn hỏi hờ hững “Còn nếu ngược lại thì sao?”

_ Nếu các cô thắng thì tụi tôi cúi đầu xin lỗi và làm người hầu cho các cô trong vòng một tháng nhưng không bao giờ có vụ đó đâu – Tuyệt đắc ý nhìn bọn nó

Nàng nảy giờ không cất lời nào, đột nhiên cất tiếng nói làm 5 ả tức tới ói máu:

_ Làm người hầu thì không cần, người hầu như các cô thì chỉ làm chỗ tôi ở bị bẩn, quần áo sợ không được nguyên vẹn mất

_ Đồ ăn có khi còn bị bỏ độc ấy chứ – Wendy nhanh nhẩu chen miệng vào.

_ Thôi được rồi, bây giờ các cô lượn đi cho nước nó trong – Nó lạnh giọng hạ lệnh đuổi khách khi thấy tụi hấn sắp về tới.

Bọn ả tức tới nhưng không nói được lời nào, nhanh chóng xoay người bỏ đi. Cũng vừa lúc đó bọn hấn về tới vô tình bắt gặp thấy tụi ả.

_ Bọn họ tới làm gì vậy – Anh quay qua hỏi cô thì thách đấu với tụi này – cô vừa đón lấy bịch bánh từ tay anh vừa nói “biết không, phần thưởng hết sức đặc biệt đó nha?”

_ Phần thưởng là gì thế – không thể giấu được sự tò mò cậu hỏi.

_ Là các anh đó – Nó lạnh nhạt đáp, cứ như đó là chuyện bình thường

Bọn hấn nghe xong vẻ mặt liền thể hiện rõ sự khó chịu. Chẳng nhanh chóng quay sang nàng hỏi với ánh mắt chờ mong “VẬY bà xã có đồng ý không?”

_ Có ả! – nàng vui vẻ ăn chiếc bánh chàng mua về mà không nhận ra có sự không ổn. Vừa cắn chiếc bánh, nàng như nhận ra điều gì đó liền bổ xung thêm “các anh yên tâm đi, tụi em nắm chắc phần thắng rồi ả”

Sau khi ăn xong tụi nó quyết định cúp học đến nhà nó bàn lại kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bất Ngờ Cho Tụi Nó

Còn 2 tuần nữa là đến ngày diễn ra cuộc thách đấu, tụi nó thì vẫn ăn với chơi như không có chuyện gì xảy ra còn tụi ả thì đầu tắt mặt tối chuẩn bị cho cuộc thi.

Hiện tại tụi nó đang ở ngoài phòng khách xem ti vi.

King koong...

Nghe thấy tiếng chuông, bác Hoàng vội ra mở cổng

Khi vừa mở cổng, bác Hoàng thấy những bóng dáng quen thuộc. Người nổi bật nhất là chàng trai với khuôn mặt lạnh lùng cùng với đôi mắt hút hồn bao người con gái. Ba người còn lại có hai người thì khiến cho người ta cảm thấy ấm áp, dễ gần. Một người thì mang theo nét lạnh lùng tạo cho người ta cảm thấy xa cách. Bốn người đó chính là hấn, anh, chàng, Wind.

_ Chúng cháu chào bác- tụi hấn lễ phép cúi đầu chào bác Hoàng. Bác Hoàng nở nụ cười rồi gật đầu chào lại, bác bảo bọn hấn vào trong theo lời dặn của cậu “Các cậu vào nhà chờ lát nữa cậu Vin sẽ xuống” sau đó nhường đường cho bọn hấn vào.

Tụi hần bước vào, với đôi mắt tròn xoe vô cùng ngạc nhiên, đặc biệt là chàng há hốc mồm nhìn các cô nàng nữ chính của chúng ta ngồi trên ghế sofa xem TV. Chỉ có mình Wind là không ngạc nhiên vì đã biết tụi nó ở đây rồi nhưng cũng không nói gì bước đến ngồi cạnh Wendy cùng xem phim để cho tụi hần vẫn đang ngạc nhiên đứng ở đó.

_ Sao các cô lại ở đây- không giấu được sự tò mò anh thắc mắc.

Nó thản nhiên trả lời “Nhà bọn tôi ở đây, không ở đây thì ở đâu”

_ Nhưng đây là nhà của thằng Vin mà- anh hỏi tiếp

Chàng nói tiếp lời “Đúng đó đây là nhà của thằng Vin mà”

_ Ai nói với anh đây là nhà của cậu ta- nhỏ đánh đá nói

Nàng nói rồi chỉ vào nó: _ Đây là nhà của Halen

_ Halen?- Hần trở nên rối hơn, không kiềm được sự thắc mắc _ Nhà của Halen sao Vin lại phải sống chung, là một đại thiếu gia Vin không thể nào thiếu tiền để mua cho mình một căn biệt thự rộng rãi.

_ Hay là Mika cậu có ý đồ với thằng Vin nên mới kêu Halen về đây ở đúng không?- Chàng cố tình chọc ghẹo nhỏ làm nhỏ cảm thấy mắc cỡ (mặt hơi ửng hồng) lấp bắp trả lời lại:

_ Làm... làm gì có

Anh hiểu ý chàng cũng hùa theo chọc “Thật không đó”. Lúc này cậu từ tầng 2 đi xuống nói:

_ Này 2 thằng kia tụi bây nói gì đó

_ Tao chỉ hỏi cô ấy có ý đồ gì với mày không thôi mà làm gì ghê vậy, chưa là gì của nhau mà đã bênh vực vậy rồi.- Chàng vẫn không dừng lại tiếp tục chọc nhỏ và cậu, làm hai người mắc cỡ. Lúc này nó mới lên tiếng hỏi phá vỡ bầu không khí ngại ngùng:

_ Bỏ qua chuyện đó đi, bây giờ thì nói đi. Các cậu tới đây làm gì

_ Chúng tôi qua đây tìm thằng Vin để nó đưa chúng tôi qua nhà các cô hỏi chuyện thách đấu. Nếu các cô ở đây rồi thì tôi hỏi luôn. Các cô có chuẩn bị gì cho cuộc thi chưa.- Anh hỏi

Nó trả lời một cách lạnh nhạt cứ như là tôi chưa ăn cơm vậy ấy “Chúng tôi chưa chuẩn bị gì cả”.

_ Bộ em muốn anh thuộc về bọn ả sao- khuôn mặt chàng trở nên khó coi, nhìn nàng có chút lo lắng.

_ Sao các anh cứ phải lo lắng quá vấn đề thế- nàng vô tư nói

Lúc này nó lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

[Alo] đầu máy bên kia vang lên giọng nói của một cô gái

_ Đồ hôm bữa tôi kêu chuẩn bị đã xong chưa- vẫn phong cách lạnh lùng nó lên tiếng

[Dạ...chuyện đó...] cô gái đầu bên kia đáp ứng không biết trả lời như thế nào

_ Chuyện đó thì làm sao- nó hỏi

[Dạ thưa, hôm trước cậu Ken bảo khi nào chủ tịch gọi điện nói mang đồ đến thì nói cậu Ken có điều bất ngờ cho chủ tịch]

_ Được rồi, cô quay lại làm việc đi- nó lạnh nhạt nói rồi tắt máy

_ Sao rồi, khi nào đồ giao đến- cô hỏi nó

Nó vừa bấm số gọi cho một ai đó vừa trả lời “Bên đó bảo anh Ken không cho đem đồ qua, có gì thì gọi cho anh ấy”

[Chào em gái yêu quý của anh] đầu dây bên kia vang lên một tiếng nói dịu dàng

_ Anh nói có điều bất ngờ gì cho em vậy- nó liền đi thẳng vào vấn đề

[Áy, áy, làm gì ghê thế. Lâu ngày chưa gặp nhau mà sao em không thèm hỏi han anh gì hết, em làm anh buồn quá đó] chàng trai bên đầu bên kia cất tiếng trêu chọc nó

_ Vậy anh dạo này khỏe không? Với lại anh có bất ngờ gì thế- mới hỏi thăm được một câu nó lại hỏi về vấn đề chính

[Anh dạo này rất khỏe. Còn em?] người con trai bên kia vẫn không trả lời câu nói của nó mà hỏi ngược lại

_ Em khỏe- nó trả lời, trong giọng nói có thêm phần nào sự ảm áp

[Ngày mai em có mặt ở trường sớm, ra vườn hoa của trường đi anh sẽ cho em xem điều bất ngờ] lúc này đầu bên kia, người con trai mới trả lời câu hỏi lúc nãy của nó

_ Vậy hẹn gặp anh vào ngày mai, em cúp máy đây- nhận được câu trả lời nó liền cúp máy

_ Sao rồi chị- Wendy này giờ không thèm nói chuyện chỉ lo coi phim, lúc này mới hỏi

_ Anh ấy bảo là ngày mai ra vườn trường sớm anh ấy cho biết điều bí mật là gì- nó để điện thoại qua một bên rồi trả lời Wendy.

Bọn hắn thấy nãy giờ bọn nó cứ gọi là anh ấy thì không hiểu sao cảm thấy rất khó chịu. Chẳng không khỏi hiểu kì hỏi “Mà ‘anh ấy’ là ai vậy”

_ Muốn biết ‘anh ấy’ là ai thì ngày mai theo tụi tôi đi thì sẽ biết thôi- cô nói với vẻ bí ẩn làm ai đó xao xuyến

_ Vậy bây giờ chuyện cuộc thi để qua một bên đi, khi nào biết được bất ngờ là gì thì tính. Còn bây giờ thì đi chơi- nhỏ lên tiếng, đề ra một ý kiến mà ai cũng tán thành. Thế là bọn nó lên lầu thay đồ rồi cùng bọn hắn đi chơi đến chiều tối mới về.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Chị Ấy Còn Sống

Sáng hôm sau, tụi nó tranh thủ đi học sớm tò mò xem điều bất ngờ là gì. Vừa đến trường tụi nó tình cờ gặp tụi hắn thế là tất cả cùng nhau đi ra vườn hoa. Vừa đến nơi cả bọn gặp một chàng trai khôi ngô tuấn tú, trông rất quen thuộc, có đôi nét giống chàng. Chàng trai đó dường như cũng biết tụi hắn có thái độ vô cùng ngạc nhiên khi thấy tụi hắn đi chung với tụi nó.

_ Anh Ken sao anh lại ở đây?- chàng thấy Ken lập tức cất tiếng hỏi

Ken vừa nói vừa nhìn vào tụi nó “ Thì anh có bất ngờ cho các cô ấy biết”

_ Thì ra anh là ‘anh ấy’ mà chị hai và các cô ấy nhắc tới hay sao- Cậu nói rồi thở phào nhẹ nhõm

Nghe cậu nói Ken thắc mắc “ Sao vậy có chuyện gì à?”

_ À không có chuyện gì đâu anh- cậu đáp lời

Ken thắc mắc về việc tụi hắn sao lại ở đây, chàng hiểu ý nên nói với Ken “ Tụi em tình gặp các cô ấy và đi chung tới đây”

Nàng đặt ra câu hỏi mà bọn nó hầu như đứa nào cũng thắc mắc “ Mọi người quen biết nhau à”

Ken chỉ tay vào chàng và nói mình là anh trai của chàng

_ Thì ra là vậy- bọn nó đồng thanh

Nó như nhớ ra gì đó liền lên tiếng hỏi “ Vậy còn bắt nạt là gì?”

Ken nhìn nó có chút lo lắng vì sợ rằng nó không tiếp nhận được sự thật “ Mọi người thật sự đã sẵn sàng muốn biết chưa?”

_ Rồi ă!- cả bọn đồng thanh

Ken bảo tụi nó nhắm mắt lại và muốn bọn hần phải thật bình tĩnh. Lúc này anh mới dắt một cô gái rất đẹp từ ngoài đi vào, cô gái ấy sở hữu ngoại hình và khuôn mặt khá giống Jen (cô). Tụi hần thấy cô ấy thì vô cùng ngạc nhiên

_ Là chị Jin- chàng buột miệng thốt lên nhưng thật may là bọn nó chẳng có ai nghe thấy

Ken bảo tụi nó mở mắt ra, tất cả đều không thể giấu được sự ngạc nhiên đặc biệt là cô và nó có chút xúc động

_ Chị là chị Jin?- nàng hỏi

_ Chị đây- Jin nói với giọng vô cùng ấm áp

Không kiềm được sự xúc động, Wendy, nàng và nhỏ chạy đến ôm Jin. Đã lâu không gặp nhưng sự ấm áp, hơi thở đó thật sự rất quen thuộc như ngày nào. Jin nhìn về chỗ nó và cô đang đứng, bước tới nở nụ cười ấm áp, Jen bật khóc cô không thể nào tin được rằng cô ấy còn sống “ Hai, thật sự là chị sao?”

Jin ôm lấy cô “ Ngốc à, chị hai của em đã trở lại bên em rồi đây” vẫn giọng nói ấm áp quen thuộc ngày nào. Cô vỡ òa trong hạnh phúc nên khóc to hơn, một phần là vì muốn được trở thành đứa em nhỏ bé ngày nào chui vào trong lòng chị, được chị cưng chiều. Jin càng ôm chặt cô hơn nữa, giọng nói cũng trở nên nuông chiều hơn đứa em gái của mình “ Nín đi, đừng khóc nữa. Chị thương”

Sau khi được Jin dỗ dành, cô nín khóc đi. Lúc này Jin nhìn sang nó. Từ nãy tới giờ nó vẫn chưa có hành động gì, chỉ đứng nhìn Jin với đôi mắt đỏ hoe. Lúc này đây tất cả hồi tưởng về quá khứ, những gì nó cùng Jin trải qua chợt ùa về trong đầu

_ Halen, chị về rồi đây- Jin nói cắt ngang dòng hồi tưởng của nó.

Từ lúc mở mắt và nhìn thấy Jin nó đã biết là Jin nhưng bản thân nó vẫn không thể chấp nhận được sự thật. Nó khóc nức lên thành tiếng như một đứa con nít “ Không! Không! Chị không thể nào là Jin được. Chị ấy đã chết từ rất lâu rồi”

Với giọng nói nhẹ nhàng, Jin an ủi nó “ Là chị mà Halen” giọng nói của Jin trở nên nghẹn ngào, lòng cô đau như cắt khi tận mắt chứng kiến bộ dạng này của nó

_ Không, chị không phải- nó hét lên rồi lấy đôi tay bịt tai lại.

Hần thấy nó khóc, không kìm được sự đau lòng, muốn chạy đến chỗ nó, sau đó ôm nó dỗ dành ngay lập tức nhưng bị Wind và cậu ngăn cản. Họ chỉ lắc đầu nhìn hần, ngầm ý ‘hãy bình tĩnh lại, lúc này chỉ có Jin mới an ủi được nó’. Thấy vậy hần từ bỏ ý định của mình và tiếp tục dõi theo nó bởi vì hần hiểu hần cũng chẳng là gì của nó cả

Bên phía nó, thấy nó ngồi thụp xuống khóc, Jin biết nó chịu cú sốc lớn, tạm thời chưa chấp nhận được. Jin nhẹ nhàng ôm nó vào lòng. Cảm giác của ngày xưa trở về, nhớ lại khi xưa mỗi lần nó khóc, Jin cũng ôm nó như vậy. Đột nhiên nó ôm lấy Jin

_ Chị xấu lắm chị biết không- nó méo mào

_ Được rồi, đừng khóc nữa. Khóc xong nhìn cưng không còn đẹp nữa đâu a- Jin nhẹ giọng nói, cô cố tình làm cho nó vui vẻ hơn.

_ Chị ác lắm, chị bỏ em mà đi. Chị có biết em nhớ chị lắm không- nó làm nũng với Jin khiến ai cũng bất ngờ vì đây là lần đầu tiên thấy nó như vậy.

Jin xoa đầu nó bảo “ chị biết nên chị về với em và mấy đứa rồi nè”

_ Chị hai/chị Jin- cả đám cùng đồng thanh kêu lên

Jin ôm tất cả vào lòng với niềm hạnh phúc. Trong lúc ôm tụi nó vui quá ôm Jin lẫn nó chặt cứng, khiến nó khó thở, nhìn về phía tụi bạn nói “Tụi bây giết tao hay sao mà ôm chặt vậy”

Nhỏ cười xòa “ cho tụi tao xin lỗi mà, hi hi”

Jin xoa đầu nó dịu dàng bảo “ Được rồi mà, lâu ngày gặp lại ôm nhau vậy thì có sao đâu”

_ Chị...- hành động làm nũng của nó làm ai cũng phải bật cười. Nó cũng vui vẻ cười theo, nụ cười đó cũng làm hần vui lây, trái tim hần bị lỗi một nhịp.

_ Anh chị dự định sẽ ở đâu, không thì sang nhà em ở đi- nó vui vẻ đề ra sáng kiến

_Ừ, anh chị cũng định sang nhà em đây. Cho dù em có đuổi anh, chị vẫn sẽ không chịu đi đâu- Jin vui vẻ trả lời lại.

Thế là cả bọn quyết định trốn học kéo nhau về nhà nó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Jin Là Ban Giám Khảo Cuộc Thi

Giới thiệu nhân vật mới

_DUƠNG ANH TUẤN mọi người gọi Ken 18 tuổi là anh trai của Bill (chàng). Đại thiếu gia tập đoàn KW. Từ nhỏ đã có tài kinh doanh nên khi mới ở tuổi 15 đã tự thành lập một tập đoàn của mình, là tập đoàn KJ. Là một trong những tập đoàn nổi tiếng trên toàn thế giới, được xem như ngang hàng với tập đoàn của nhà mình. Bên cạnh đó còn giỏi võ, ngoại hình chuẩn không thể chê. Là một hình mẫu lí tưởng trong mắt mọi người. Từ nhỏ đã có hôn ước với Jin, chị gái của cô và là cánh tay trái đắc lực của Queen tỷ.

Tính tình: Lạnh lùng nhưng chỉ với người ngoài, hết mực cưng chiều vợ. là người chồng lí tưởng trong mắt mọi người. Rất quý mến tụi nó và tụi hấn

_PHẠM LINH ĐAN gọi là Jin, hiện tại đang ở tuổi 18 và cũng là chị gái của Jen. Bên cạnh đó cô còn một thân phận khác là nhà thiết kế thời trang nổi tiếng Jane Phạm là thành viên trong nhóm Moon Girl. Sau khi tỉnh lại từ cơn hôn mê cô đã tự thành lập cho mình một tập đoàn riêng và trong một thời gian ngắn cô đã khiến nó trở thành một công ty có tiếng thuộc top 10 thế giới. Giống với vị hôn phu của mình cô là cánh tay phải đắc lực của Queen tỷ.

Tính tình: cô là một người hiền lành, hết sức thương em. Đặc biệt cực kì lạnh lùng khi tức giận và khi đi cùng Queen tỷ

- HUỲNH ÁNH TUYẾT (Mina): đã bước vào tuổi 17 là phó bang Rose. Gia đình không dư giả lắm, đủ sống. Ba hiện đang là thứ kí của ba Mía. Coi trọng vẻ bề ngoài nên mặt lúc nào cũng tô son điểm phấn. Thâm thích chàng cho nên rất ghét nàng vì lí do chàng thích nàng. IQ: 170/300

Tính tình: lúc trước hiền lành nhưng từ khi chơi với tụi ả thì trở nên độc ác

* Bang Rose là một bang nhỏ thuộc thế giới ngầm, là một bang phái không được nổi tiếng nhưng ý có bang Chim ưng chống lưng(bang Chim ưng không lớn cũng không nhỏ nhưng cũng có nhiều người biết đến nhưng vẫn không mạnh bằng bang của tụi nó và tụi hấn) nên cũng kiêu căng nghĩ mình mạnh nên không xem ai ra gì. Người đứng đầu là Mía, phó bang là bốn ả còn lại.

* Nhóm Moon Girl: Nhóm thiết kế thời trang nổi tiếng trên toàn thế giới nếu ai quan tâm đến thời trang thì không thể không biết nhóm này. Trong nhóm đứng đầu là Sophia Nguyễn (Nó). Các thành viên còn lại là Jenny Phạm (Cô); Sally Trần(Nàng); Mary Hàn (Nhỏ); Jane Phạm(Jin). Nhóm được thành lập vào năm tụi nó 11 tuổi và Jin lúc đó 12 tuổi tuy trong nhóm Jin lớn tuổi nhất nhưng vì nó làm thiết kế đẹp nhất nên để nó đứng đầu. Nhóm hoạt động được 2 năm thì Jin bị tụi ả hại và từ đó trở đi nhóm cũng không còn tung ra mẫu thiết kế nào nữa khiến mọi người ai cũng tò mò không biết tại sao.

* Bang David: là băng nhóm ai nghe cũng phải tái mặt không ai dám động tới và cũng là bá chủ một phương trong thế giới ngầm, sau Queen tỷ. Bang chủ là hấn và cậu, anh, chàng là phó bang.

+Lúc Jin tỉnh lại và đã dần hồi phục Ken có nói Queen tỷ cho cô trở thành trợ thủ đắc lực (Jin giỏi võ lắm nha mọi người). Lúc đó nó cũng nghe theo Ken nên cho Jin làm một bài kiểm tra mức độ khó, Jin cũng vượt qua dễ dàng nên nó đồng ý. Lúc nó muốn xem mặt Jin thì Ken nói là có lí do nên phải giấu mặt nên nó đành chịu. Từ đó trở đi nó có hai trợ thủ đắc lực và ai nghe đến tên của họ đều phải sợ.

#####

Về đến nhà tụi nó vẫn không chịu buông Jin ra, ôm cô chặt cứng, thấy vậy Ken làm bộ giận, nói: Các em làm gì ôm vợ anh hoài vậy, buông cô ấy ra.

Nó nghe biết là Ken chỉ đùa nhưng vẫn đáp lại:

- Anh ở đó kêu la cái gì, em còn chưa xử tội anh đó. Trong suốt thời gian qua giấu diếm tụi em, một mình độc chiếm chị Jin xinh gái dễ thương của tụi em rồi còn gì.

Lúc trước là do tưởng chị Jin đã mất nên nó trở nên lạnh lùng, hiện tại chị Jin đã quay lại nên giọng điệu không lạnh lùng như trước. Nói chuyện câu từ cũng nhiều hơn làm cho người ta cảm giác dễ chịu, hòa ái.

- Hừ! Đúng vậy. Tại sao giấu tụi em- nàng đứng ra, hùa theo nó nói

Thấy Ken đang bị mấy đứa em gây khó dễ Jin đứng ra giải vây cho Ken: “Thôi! Là chị bảo anh ấy làm vậy, ra ghế ngồi đi chị kể cho nghe”. Sau đó đợi mọi người ổn định chỗ ngồi, Jin mới từ từ kể lại những việc đã xảy ra trong những năm qua:

- Năm đó, khi tai nạn xảy ra do bị thương quá nặng nên bác sĩ bảo cần phải phẫu thuật càng sớm càng tốt mà lúc đó vì điều kiện thiết bị không tiên tiến bằng Mỹ nên chị cần sang Mỹ để phẫu thuật nhưng tỉ lệ thành công chỉ có 40%. Chị sợ hy vọng càng nhiều thì thất vọng càng lớn nên trước khi mất đi ý thức chị bảo anh ấy nói với các em là chị đã mất

Lúc được Jin giải cứu khỏi ‘ma trảo’ của đám em, Ken lập tức chạy sang chỗ Jin ngồi bám dính lấy vợ, thay Jin nói những việc xảy ra khi Jin hôn mê: “Cuộc phẫu thuật khá thành công, anh định thông báo cho tụi em nhưng cô ấy vẫn còn hôn mê nên ba mẹ của mấy đứa cản lại(ba mẹ của tụi hân và tụi nó lúc đó hai bên đã quen biết nhau chỉ có tụi hân và tụi nó là chưa có biết nhau), bảo khi nào cô ấy tỉnh lại rồi hãy nói. Cô ấy hôn mê gần 2 năm, trong khoảng thời gian cô ấy hôn mê, ban đầu thì mọi người đều hy vọng cô ấy sẽ sớm tỉnh lại nhưng mãi chẳng thấy cô ấy tỉnh khi ấy mọi người gần như nản chí. Thế là anh quyết định gọi cho tụi em để có thể qua đây chăm sóc cho cô ấy biết đâu có thêm hy vọng thì chính ngay lúc đó cô ấy tỉnh lại”.

- Vì vết thương do tai nạn năm đó và cũng do nằm quá lâu nên chân cô ấy tạm thời không tiện đi lại nên phải tập luyện trong 1 năm. Lúc cô ấy đi lại được thì cô ấy rất muốn báo cho mấy đứa nhưng vì sợ mấy đứa không tiếp nhận được sự thật nên đã bảo anh từ từ rồi hãy cho mấy đứa biết. Cô ấy cũng chỉ vừa xuống máy bay 2 ngày trước- Ken dừng một lát rồi lại nói tiếp- Vì vậy không phải một mình anh có tội, mà còn có cả Jin và ba mẹ của mấy đứa nữa

Lúc này nghe Jin và Ken nói nó đã hết giận hai người rồi nhưng vẫn dùng cái chất giọng lạnh lùng nói ra một câu mà nội dung không hợp với cái giọng ‘cold’ của nó tí nào: “Vi ba mẹ là người lớn, em không thể phạt. Còn anh chị thì... Phải đi chợ mua đồ và nấu cho tụi em một bữa trưa thật hoành tráng”

- Yes sir- Jin và Ken giơ tay chào kiểu quân đội. Tiếng cười khanh khách vang lên khiến căn biệt thự tràn ngập trong không khí vui tươi

-----Đường phân cách thời gian xinh đẹp-----

Sau khi đã làm xong bữa ăn, Jin lên tiếng gọi “xuống ăn cơm mấy đứa”. Cả bọn đang ngồi xem tivi ở phòng khách nghe thấy Jin gọi lật đật chạy xuống bếp

Cả bọn reo lên khi thấy trên bàn có hơn cả chục món ăn đẹp mắt hơn nữa toàn là món mà cả bọn thích hết

- Một mình chị làm hết nhiều đây sao- Cậu nhìn Jin nghi ngờ hỏi

- Thôi tụi em ăn đi- Jin không trả lời câu hỏi của cậu mà lảng sang chuyện khác

Thế là cả bọn ngồi vào bàn ăn

Chàng vừa ăn vừa khen ngon tới tấp

- Đương nhiên chị Jin mà lại- Nhỏ vừa nói vừa nháy mắt làm cho trái tim ai đó đập ‘thình thịch thình thịch’

Jin mắng yêu nhỏ:” Em chỉ được cái giỏi nịnh”

- Mà nè nhắc mới nhớ cuộc thi sắp tới mọi người lo tới đâu rồi- Cậu bắt giác hỏi

Nghe tới cuộc thi Jin mới sực nhớ ra:”Một tuần trước ba của Wind đã mời chị về làm ban giám khảo cho cuộc thi King and Queen ở trường tụi em”

-Chị Jin mới trở lại, mọi người nói chuyện gì vui hơn đi, nhắc tới chuyện cuộc thi quái nha, thức ăn nguội rồi kìa.Nàng vờ giận dỗi.

Thế là cả bọn tiếp tục ăn, nói chuyện rôm rả xen cả những tiếng cười vui nhộn. Sau khi ăn xong tụi nó xung phong rửa chén còn tụi hân phụ bung bát đĩa xuống cho tụi nó, sau đó ra phòng khách ngồi. Tụi nó sau khi hoàn thành xong công việc của mình cũng ra theo sau. Vừa ngồi xuống nó thì thầm với Jin:

- Dượng em có biết chị là nhà thiết kế Jane Phạm không?

- Chưa, dường em chỉ biết chị là nhà thiết kế thời trang thôi chứ không biết chị là ai- Jin cũng trả lời lại nó

- Hai người thì thầm gì vậy- Ken thấy nó và Jin cứ thì thầm to nhỏ thì lên tiếng hỏi

Jin đưa mắt sang Ken cười nói:”Kệ tụi em, anh này nhiều chuyện nha, không lẽ cả nó anh cũng ghen àk”

Nó sực nhớ ra gì đó mới quay qua hỏi Ken tỏ vẻ khó hiểu: “Trang phục hôm qua em kêu cho người đem về sao anh kêu khỏi cần”

- Vì vợ anh sẽ thiết kế đồ cho tụi em- Ken nói rồi lấy tay khoác lên vai Jin như muốn khoe cho cả thế giới biết anh có một người vợ tuyệt vời là Jin vậy.

- Mà sao anh biết là tụi em sẽ tham gia- Nó không ngừng thắc mắc tiếp tục hỏi

Ken thân nhiên trả lời:”Dường em nói”

Khi đã nói đến vấn đề chính, hắn đề ra một câu hỏi khiến cho cả đám con trai lo lắng: “ phần trang phục đã lo xong vậy phần học vấn các cô đã ôn gích chưa. Với lại các cô có nắm chắc phần thi không, các cô khiến tụi này hơi lo đó”

- Chưa ôn gì cả- Nhỏ trả lời tỉnh bơ, đã vậy còn thêm một cây làm bọn hắn bất an: “không biết có thắng được hay không nữa”

Nghe vậy chàng miếu máo nhìn nàng, nàng thừa biết là nhỏ chọc bọn hắn nên nói với chàng cứ yên tâm đi

Mặc dù được người mình yêu bảo yên tâm nhưng chàng vẫn cảm thấy không an tâm: “Vợ à, em nói anh cứ yên tâm nhưng sao anh thấy lo quá. Ngộ nhớ anh thua thì anh sẽ về tay bọn tiểu thư nhà giàu kia a”

- Đúng vậy, tụi tôi cứ cảm thấy lo lo sao ấy- Anh có vẻ căng thẳng dường như rất quan tâm về việc này.

Lúc này, Wind đang ngồi kế bên Wendy lên tiếng nói: “Mày đừng xem thường họ”

- Là sao- Chàng vẫn không hiểu Wind nói gì

- Họ đã có mấy cái bằng đại học rồi nên khỏi cần lo- Cậu giải đáp thắc mắc cho chàng

Anh ngạc nhiên hỏi ngược lại:”Các cô đã tốt nghiệp rồi à?”

- Đúng vậy- Cô lúc này đáp lại với phong thái vô cùng tự tin

Hắn thắc mắc hỏi giọng có vẻ châm chọc:”Vậy các cô còn đi học làm gì, không phải là yêu trường mến bạn đó chứ”

- Chơi- Nó phán một chữ khiến cả đám tụi hắn gần như muốn ngã ngửa

- Thôi không nói nữa phần thi thì mấy người cứ để tụi này lo, cứ yên tâm đi- Nhỏ vỗ ngực đảm bảo, tuy giọng nói không to nhưng đầy tự tin khiến người ta yên tâm

- Cũng trưa quá rồi tụi em về đi có gì tối qua đây rồi đi chơi- Jin nói

Nghe Jin nói vậy tụi hắn cũng chào tụi nó rồi đi về nhà còn những người còn lại thì ai về phòng người đó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cái Giá Phải Trả

Sáng ngày hôm sau tụi nó vẫn như mọi hôm đến trường đi học, chỉ có điều là bọn nó được bọn hấn đến đón và đưa đến trường. Còn Jin và Ken ở nhà thiết kế đồ cho tụi nó. Nói vậy thôi chứ có một mình Jin thiết kế thôi còn Ken thì ở nhà trông vợ a.

Sau khi quyết định thì phân chia như sau: Wind chở Wendy, chàng chở nàng, còn cô thì được anh mời lên xe và đưa tới trường. Và cặp đôi rắc rối nhất là cậu và nhỏ, hai người không ai chịu đi với nhau mà cứ đứng cãi nhau chỉ chốc làm nó tới sầm mặt quát hai người im rồi bắt nhỏ lên ngồi với cậu. Nhỏ cũng đành lên ngồi với cậu còn nó thì đi với hấn.

“Két” tại cổng trường năm chiếc xe thắng lại. Tụi hấn bước xuống rồi cũng bước qua bên kia mở cửa xe trong sự hâm mộ và ganh ghét của cửa bọn nữ sinh không biết ai may mắn mà lại được đi chung với năm hoàng tử của trường. Tụi nó bước xuống thể là hàng ngàn lời bàn tán, xì xầm vang lên.

- Đúng là hồ ly mà- hs nữ 1

- Ôi thiên thần của lòng tôi- hs nam 2

- Thật là không biết xấu hổ- hs nữ 2

- Xấu mà cứ thích bám lấy hoàng tử của chúng ta- hs nữ 3

Phải nói là rất rất rất nhiều lời chỉ trích dành cho bọn nó nào là hồ ly tinh nào là mặt dày không biết xấu hổ... đến cả bọn hấn cũng không thể chịu được những lời chửi tai như thế

Đến lúc này anh không chịu nổi nữa hét lên

- CÁC NGƯỜI IM HẾT CHO TÔI, CÒN NÓI NỮA LÀ KHÔNG XONG VỚI TÔI ĐẤU- Anh nghe bọn con gái bàn tán về cô như thế rất khó chịu, hét lên mà không biết tại sao mình làm vậy

Nghe anh hét thể là cả đám hám trai dần bỏ đi hết. Cả đám tụi nó cũng đi lên lớp luôn

----- em là đường phân cách thời gian xinh đẹp -----

Reng...Reng...Reng

Thời gian trôi qua rất nhanh, khi tiếng chuông giờ ra chơi vang lên cô giáo cho các bạn nghỉ và cũng không quên dặn học sinh làm bài đầy đủ. Tụi nó và tụi hấn cùng nhau đi xuống căn-tin. Vẫn như mọi khi, cả đám vẫn là tâm điểm của bao ánh nhìn, nhưng những nhân vật chính xinh trai đẹp gái của chúng ta lo nó đi cứ như nó chả liên quan tới mình, mình chả làm gì cả. Hấn dẫn đầu cả bọn đi đến cái bàn ngay góc khuất mà cả đám vẫn thường ngồi. Và tất nhiên nhiệm vụ của tụi hấn là đi lấy đồ ăn cho tụi nó. Sau khi tụi nó kể một lèo thì tụi hấn cũng đi lấy đồ ăn. Tụi hấn đi được một lúc thì tụi ả đến (có cả nhỏ Mina) làm loạn

Ả Mia hùng hổ đi tới lấy ly nước trong tay hất vào người nó may là nó né kịp còn không thì cả một ly nước nóng đổ lên người nó.

- Này cô muốn chết sao- cô thấy vậy mới đi đến kiểm tra coi nó có bị gì không, thấy nó không sao mới quay sang nói chuyện với bọn ả

Nó lúc này rất đáng sợ, quanh thân tỏa ra sát khí làm bọn ả rất sợ nhưng Anna vẫn cứ mạnh miệng: “hừ! Đó chỉ mới là cảnh cáo, tụi mày hãy tránh xa các anh ấy ra vì các anh ấy là của tụi tao”

Vừa lúc tụi hấn quay lại

- Ai là của các cô- Anh vô thức liếc sang nhìn cô như muốn biết tâm trạng của cô như thế nào khi nghe bọn ả nói như vậy, cô cau mày thể hiện thái độ khó chịu, nhìn thấy cô như vậy, anh không hiểu sao mình vừa vui lại vừa lo cô hiểu nhầm

- Anh Kun....- Ả Anna thấy tụi hấn thì sợ quá nói lắp luôn

- Các cô mau biến khỏi đây- Chàng cũng như anh vội tỏ thái độ không thích bọn ả ra mặt, hướng mắt nhanh sang nhìn nàng như sợ nàng giận vì điều này.

Tụi ả sợ bọn hấn ghét mình nên vội bỏ đi còn tụi nó và tụi hấn hết hứng ăn vội lên lớp, mỗi người một tâm trạng khác nhau. Nó đi trước bỏ mặc cả đám phía sau, tâm trạng nó hết sức bức bối vì một tý nữa là nó bị nước sôi vào mặt. Còn anh với hàng đồng câu hỏi tại sao quanh quẩn trong đầu tại sao mình phải quan tâm cảm xúc của cô, tại sao mình lại khó chịu. Cả bọn bước vào lớp thì vừa kịp lúc chuông reo.

Tiết này là tiết bà cô Hóa(bà cô là em của bà cô phó HT nên không ai dám đụng vào bà. Đương nhiên bà cũng là fan của tụi hấn, ăn mặc cũng lêu lợt). Bà cô vừa bước vào lớp thì lớp trưởng hô cho vào lớp chào bà. Sau khi lướt quanh lớp thì bà cho lớp ngồi. Hôm nay cả bọn chỉ có mình nó ngủ, Còn tụi hấn thì cũng không làm việc riêng mà ngồi ngắm tụi nó. Nàng thì đọc truyện, nhỏ thì lướt web, cô cũng như nàng đang ngồi đọc truyện còn Wendy thì

ngồi chơi game với Wind. Bà cô đang giảng bài quay xuống thì thấy tụi nó đang làm việc riêng. Bà tức lắm nhưng có làm gì được đâu vì ai cũng biết Wendy là con dâu của HT thế nên đừng vào khác nào là muốn nghỉ hưu sớm còn nàng, cô và nhỏ là tiểu thư của những tập đoàn đứng đầu TG đừng vào thì không khác gì tự cắt đi mạch sống của mình. Bà cô dường như chuyển hết sự tức giận sang nó. Thấy nó đang ngủ thì bà liền cầm cục phấn chọi ngay đầu nó. “Cốp” viên phấn đã an tọa trên đầu nó và rơi xuống đất. Cả đám nghe thấy âm thanh lạ thì mọi việc riêng đều dừng lại. Tất cả đều quay qua nó cả hần ngồi kế bên nó đang suy nghĩ một việc gì đó cũng bừng tỉnh mà quay qua nhìn nó. Nhìn thấy viên phấn thì nằm ở dưới đất còn nó thì đang tỉnh dậy mặt thì lạnh băng. Chẳng, anh và hần thì ngồi im để xem nó xử lý như thế nào còn nàng, cô, nhỏ, Wind, Wendy và cậu cả sáu người không hện mà nhìn nhau rồi lắc đầu. “Đừng ai không đừng, đừng vào chỉ/nó thì chỉ có nước chết” suy nghĩ trùng lặp của sáu người vì đã quá hiểu tính nó. Còn về phần nó sau khi cục phấn ném trúng đầu thì tỉnh dậy mặt thì tối sầm vì giấc ngủ bị phá.

- Đứa nào- Nó bực bội vì chuyện hồi nãy nên muốn ngủ yên mà không được nên đâm ra khó chịu hơn, mặt nó lạnh băng giọng nói cũng như muốn ăn tươi nuốt sống ai đang phá giấc ngủ của nó.

- Đứa này này- bà cô vói về mặt đắc ý, đứng khoanh tay trên bục giảng mà nói

Bà cô ý mình có thân phận đặc biệt hơn nữa cũng muốn tỏ ta đây, cảm thấy nó là 1 học sinh nhận học bổng, tuy có chơi với những tiểu thư con nhà giàu có đi nữa thì chỉ làm bà ta thấy ghét thêm thôi nên giọng điệu chanh chọe có phần chanh chua: Em nên biết em vô được đây là một vinh hạnh hơn nữa em cũng chỉ là hs nhận học bổng nên em đừng nghĩ là mình học giỏi muốn làm gì thì làm coi chừng tôi nói HT cho em nghỉ học ngay lập tức, tới lúc đó thì đừng có cầu xin tôi tha cho.”

Nó lạnh lùng nói, cố ý giả vờ không nghe để chọc tức bà ta:”Tha, cô vừa nói gì vậy em nghe không rõ?”

- Tôi nói em chỉ là một con nhỏ nhà nghèo, còn bây giờ thì em ra ngoài làm bằng kiếm tiền cho tôi.

Chỉ 3 chữ “nhỏ nhà nghèo” đã xúc phạm nghiêm trọng tới nó và làm cho cả đám phải nhin cười. Cả đám nghĩ nó mà là nhỏ nhà nghèo, thì chắc bà là ăn mày cũng không chừng.

Và thực tế nó không phải là nhỏ nhà nghèo thì không có lý do gì để nó phải hạ giọng hay nhún nhường bà: ”Nếu tôi không làm”

- Tôi ngang hàng với em hay sao mà em xưng tôi- Em lên phòng HT ngay cho tôi.- Bà cô tức giận quát.

- Không cần mời- Nó nói rồi đi lên phòng HT. Khi nó đi ngang bục giảng bà cô còn nói nhỏ với nó:” Em chỉ là con nhỏ nhà nghèo nên đừng tưởng muốn làm gì thì làm”. Nó nghe thấy thật tức cười nhưng vẫn đủ điềm tĩnh để giấu được thân phận.Nó ung dung đi lên phòng hiệu trưởng như không có chuyện gì. Năm phút sau nó đi về lớp với khuôn mặt không thể lạnh hơn được nữa. Bà cô thấy nó đi vào lớp tưởng là nó đã bị đuổi học nên quay về lớp để thu dọn sách vở. Nó mặc kệ bà cô nghĩ gì ngồi vào chỗ của mình

- 5...4...3- Nó vừa ngồi xuống thì bắt đầu đếm

- Cô làm gì vậy- Hần ngồi kế bên thấy nó đếm thì thắc mắc hỏi

- 2...1- Nó không trả lời câu hỏi của hần mà đếm tiếp. Hần đang thắc mắc thì tiếng loa từ phòng ban giám hiệu vang lên: “ Cô Lý Mỹ Văn dạy bộ môn hóa chính thức bị đuổi việc”. Nghe xong bà cô đang đắc ý thì như từ chín tầng mây rơi thẳng xuống địa ngục. Mặt bà tái xanh, chân khụy xuống, nước mắt rơi là chã làm lớp makeup trôi đi nhìn như ma. Bà xách cặp, chân run run đi ra khỏi lớp. Còn về phần tất cả hs trong trường khi đang học thì nghe bà bị đuổi việc thì trong lòng mừng như nở hoa. Còn về lớp nó khi nghe vậy trong lòng vừa vui vừa thắc mắc tại sao nó có thể làm cho bà cô dạy Hóa bị đuổi việc. Chỉ có cả đám tụi nó là biết tại sao bà cô lại bị đuổi việc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Lời Tỏ Tình Của Kun

Sau khi bà cô đi ra khỏi lớp, tụi nó cùng tụi hấn xếp sách vở cho vào cặp rồi chuẩn bị về, lúc cô đeo cặp lên vai sắp sửa bước ra khỏi lớp thì anh kéo cô lại nói nhỏ:

- Jen đi đến chỗ này với tớ được không- khuôn mặt anh bắt gặp đỏ lên trông rất đáng yêu khiến cô vô thức gật đầu, anh thấy cô đồng ý liền quay sang nói với tụi nó một tiếng

- Tao đi có việc tụi mày đưa mấy cô ấy về trước đi

Hấn cũng chỉ gật đầu một cái. Rồi anh vội kéo cô đi. Sau khi hai người anh và cô đi nhỏ mới nói

-Đi thôi- trên khuôn mặt nhỏ xuất hiện một nụ cười rất là gian cú như là kẻ sắp làm chuyện xấu

Cậu thấy nhỏ như vậy liền lắc đầu thờ dài chán nản: “Lại nữa rồi, căn bệnh lại tái phát”. Nhỏ nghe vậy, quay qua đánh yêu cậu: “Quý xừ nè, chết đi”

Chàng nhìn cậu thắc mắc “Sao vậy?”

- À, nhỏ này mắc bệnh tò mò đó mà, ý nó muốn chúng ta đi xem hai người kia đi đâu – Nàng nhìn nhỏ trả lời chàng

- Vậy thì đi thôi- chàng hào hứng kéo nàng đi trước còn lại bốn cặp đi theo sau

Thế là cả đám đi theo hai người kia.

Còn bên này, sau khi anh kéo tay cô đi xuống nơi để xe của trường lấy ra chiếc xe Icon Sheene chở cô đi mà không hay biết rằng tụi nó và tụi hấn đang đi đằng sau. Anh dừng xe trước một vườn hoa. Cô bước xuống, cảm thấy khá là bất ngờ. Khuôn mặt tỏ rõ sự ngạc nhiên và xen lẫn cảm động vì trước mặt cô là một vườn hoa tulip-loài hoa mà cô thích. Cô đi tới chỗ vườn hoa còn anh thì đi theo sau. Đến giữa vườn hoa, bỗng cô dừng lại như nhớ ra điều gì quay qua nhìn anh mà hỏi:” cậu có chuyện gì muốn nói vậy?” .Nghe câu hỏi anh ập a ập ứng trả lời

- Chuyện tớ muốn nói là...là.. là

- Là gì?- Cô thấy anh ập a ập ứng nên lên tiếng hỏi

- là...là...anh yêu em- anh lấy hết dũng khí trong người, nhìn thẳng vào mắt cô để nói

- Anh Yêu em, anh muốn em làm bạn gái anh nha- Anh chân thành nói lên tiếng lòng của mình

- Xin lỗi, mình không thể- Cô tránh né ánh mắt của anh bởi vì cô sợ nếu cứ nhìn vào ánh mắt tha thiết ấy cô sẽ không thể nào từ chối được và trong thâm tâm cô, cô biết rằng cô cũng có phần nào đó thích anh nhưng cô thật sự rất sợ hãi ... cô sợ sự phản bội ... cô không thể nào quên được nỗi đau trong quá khứ..... cái cảm giác cô đơn ấy khiến cô cảm thấy khó chịu

Anh nhìn cô, muốn tìm thấy một thứ gì đó trên khuôn mặt cô, một chút do dự hay là một chút không nỡ khi từ chối mình: “Tại sao? Anh rất yêu em. Em cũng yêu anh đúng không? Jen”

- Cậu đừng nói nữa mình không muốn nghe, coi như mình cầu xin cậu. - cô hét lên, bịt hai tai lại ngồi bệt xuống đất. Như muốn trốn tránh một sự thật “Cô yêu anh”. Cô khóc, cô khóc lên như một đứa trẻ.

Lúc này không chỉ riêng anh, mà bọn hấn đang núp sau bụi cây cũng rất ngạc nhiên vì cô là một người con gái khá kiên cường, cho tới nay bọn hấn chưa thấy cô khóc ngoại trừ cái lần Jin trở về. Còn với bọn nó thì không như vậy, bọn nó biết được sự sợ hãi của cô từ đâu mà ra nên lúc này rất lo lắng, muốn đi ra dỗ dành cô nhưng bọn hấn đã giữ lại. Bọn hấn muốn cho anh một cơ hội.

-Jen em sao vậy, em hãy cho anh cơ hội đi. Anh thật sự rất thương em mà-Anh thấy cô khóc không ngừng tâm đột nhiên đau đớn, anh thật sự rất lo cho cô. Từng bước, từng bước, anh lại gần cô, giang vòng tay rộng rãi ôm cô vào lòng

- Cậu buông ra đi, mình không phải không muốn cho cậu cơ hội chỉ là ... mình rất sợ Kun à. Mình không muốn tuyệt vọng một lần nữa, xin hãy hiểu cho tớ...tớ sợ sự phản bội, bị bỏ rơi lắm rồi- cô gạt tay anh ra, cô lúc này rất rối. Cô không biết mình làm vậy có đúng không nữa. Nhưng không thể không hiểu cho cô, cái cảm giác đang hạnh phúc khi đang ở trên thiên đường tự nhiên bị đánh một cái rớt thẳng xuống địa ngục, cái cảm giác ấy rất đáng sợ, nó rất là lạnh.

Sau khi nghe cô nói xong anh liền ôm cô vào lòng mà nói: “Anh sẽ không phản bội em đâu. Anh sẽ không bao giờ bỏ rơi em trừ khi em ghét bỏ anh. Em hãy cho anh một cơ hội để làm người luôn bên em, bảo vệ em. Khiến cho em được hạnh phúc, lúc em vui anh sẽ cùng em chia sẻ. Còn khi em buồn, hay khó khăn anh nguyện cùng em gánh vác. Anh xin em, hãy cho anh cơ hội, để trở thành người may mắn nhất trên đời có một người bạn gái tuyệt vời là em”

Lời nói của anh như dòng nước nóng sưởi ấm trái tim vốn lạnh băng khép kín của cô, nó đã làm phá vỡ đi cái bức tường sợ hãi trong lòng cô để

khoảng cách giữa cô và anh rút ngắn lại cô cảm nhận được tình cảm anh dành cho cô và cô cũng vậy.

Nhận ra sự thay đổi của cô, anh chân thành nhìn vào mắt cô nhắc lại một lần nữa: “Phạm Minh Kiều, em có đồng ý cho anh một cơ hội không, trở thành người con gái anh bảo vệ cả đời”

Cô cúi đầu không trả lời, chỉ e lệ gật đầu sau đó thẹn thùng nép vào lòng anh. Anh biết câu trả lời của cô có thì mừng rồi ôm lấy cô, hôn thật sâu lên đôi môi anh dào dạt của cô. Còn tụi nó và tụi hấn núp trong bụi cây cảm thấy hạnh phúc vì hai người họ đã là một cặp. Nhỏ vội lấy điện thoại ra để ghi lại khoảnh khắc này, nhỏ thầm nghĩ cô và anh sẽ biết ơn cô về điều này cho mà xem. Sau khi chụp xong thì cả bọn đã về trước bỏ lại hai người ở nơi cánh đồng hoa lê đầy lãng mạn.

Về tới nhà, Ken đang ngồi ở phòng khách xem tivi cùng với cô vợ yêu quý Jin của mình. Nghe tiếng xe thì Jin kêu bác Hoàng ra mở cửa. Tụi nó và tụi hấn bước vào nhà. Thấy tụi hấn Ken thắc mắc nên liền hỏi:

-Sao mấy chú lại ở đây?

-Chuyện đó bỏ qua đi em có cái này cho hai người xem nè- nhỏ vội về tình nghịch không kém phần đáng yêu của mình cầm điện thoại nói

Thấy nhỏ như vậy, Ken không khỏi tò mò hỏi:”em định cho anh chị xem cái gì vậy?”

- Anh chị xem đi rồi sẽ biết- nhỏ nói cười tình nghịch đưa điện thoại cho Jin

Thấy nhỏ đưa điện thoại cho mình Jin liền cầm lấy và xem. Cô rất bất ngờ người con gái trong bức hình không phải là em mình sao, còn người con trai chính là Kun. Jin càng ngạc nhiên hơn khi thấy hai người trong bức hình đang hôn nhau, ánh mắt nhìn nhau đắm đuối, họ đang rất hạnh phúc liên quay qua hỏi nó

- Halen, đã có chuyện gì vậy- Jin quay qua hỏi nó thì thấy ánh mắt nó như nhìn về một điều gì đó rất xa xăm, khuôn mặt đắm chiêu

Wendy liền vỗ vai nó để nó lấy lại sự chú ý:”Chị sao vậy chị Halen”

- Tao biết mày lo lắng điều gì Halen, nhưng hãy tin tưởng Kun, Jen nhất định sẽ hạnh phúc- Nàng lên tiếng nói

Nó lắc đầu thờ dãi, giọng trầm xuống: “haizz tao cũng mong là vậy, nó đã đau lòng lâu lắm rồi”

-Đau lòng?- bọn hấn bây giờ mới thắc mắc chuyện gì đã xảy ra với Jen

Nhắc tới việc này khuôn mặt bọn nó buồn bã hẳn. Khác với về tình nghịch lúc mới đưa điện thoại, lúc này giọng nhỏ cùng với khuôn mặt trở nên buồn hơn, có lẽ đối với những ai biết chuyện đều không muốn nhắc đến:”Chuyện là như vậy, cách đây 3 năm khi đó chúng tôi 14 tuổi, nó có một người bạn trai lớn hơn 1 tuổi. Hai đứa nó yêu nhau nhiều lắm, rồi có một ngày nó muốn qua nhà anh ta một cách bất ngờ để làm anh ta vui, nhưng vì vậy vô tình nghe được cuộc điện thoại của anh ta với một con nhỏ nào đó. Hai người bọn họ nói chuyện rất tình cảm khiến nó không thể chấp nhận được đã thế anh ta còn nói là yêu nó chỉ vì tiền của gia đình và sau khi lấy được tài sản của nó thì sẽ chia tay. Từ đó về sau nó không yêu ai cả.”

Wind tò mò lên tiếng hỏi: “Vậy sao bây giờ chị ấy lại đồng ý quen với Kun”

- Có lẽ con bé đã chịu mở lòng hoặc tình cảm chân thành của Kun đã làm cảm động con bé- Jin nhìn tụi nó nói

“Két”

Lúc này một chiếc moto dừng lại trước cửa nhà, anh và cô nắm tay nhau bước vào nhà. Cả bọn thấy hai người nắm tay nhau thì giả vờ hỏi

- Hai người đi đâu mới về- Nhỏ lên tiếng đầu tiên, về tình nghịch trở lại trên khuôn mặt cô nàng, phải nói cảm xúc thay đổi quá nhanh.

-Lại còn nắm tay- Nàng hùa theo trêu chọc.

Cậu làm mặt hình sự nhìn hai người như không biết chuyện gì nói:”Nói mau, đã có chuyện gì.”

- Từ nay hai đứa tao chính thức quen nhau, đứa nào ăn hiếp cô ấy là chết với tao- anh nắm chặt tay cô hơn, khuôn mặt vẫn không thể giấu được nụ cười còn vương, giọng nói cũng đồng dục hơn tuyên bố làm mặt cô đỏ đến nỗi không thể đỏ hơn được nữa

- Vậy luôn- Cả đám đồng thanh

Cậu hào hứng nói: ”Nhân dịp nhóm chúng ta lại có thêm một cặp đôi mới hay là tối nay mọi người tới bar Star Night của tụi này chơi đi.”

- Này chồng, bar Star Night của mấy anh là sao- Nàng quay qua hỏi chàng đang ngồi kế bên. Có lẽ dù có không phải là mới nhưng họ vẫn cứ ngọt ngào như vậy làm bất cứ ai cũng phải ghen tị.

-Không lẽ các cậu là bang chủ bang phó của David- Nhỏ trở mặt ngạc nhiên

- Đúng vậy- Anh trả lời. Nghe câu trả lời mà không chỉ có nhỏ mà cả cô, nàng và Wendy cũng vô cùng ngạc nhiên chỉ có nó, Jin, Ken và Wind là cảm

thấy bình thường vì đã biết rồi.

Wind cắt ngang :” Thôi bỏ qua chuyện đó đi tối nay mọi người có đi bar không?”

-có- cả bọn đồng thanh

-quyết định vậy đi- ken nói rồi ai về phòng đấy còn hấn, chàng, Wind và anh thì về nhà

Xin lỗi vì Chủ Nhật ngày 28/5 vừa rồi không đang chap mới vì có lỗi kĩ thuật lúc đăng. Hôm nay mình cho Chủ Nhật ngày 4/6 tuần này luôn vì mình phải đi chơi nên Chủ nhật mình không được mong các bạn thông cảm

Các đọc giả đọc rồi cho mình ý kiến nha vì đây là tác phẩm đầu tay nên có gì mong mọi người bỏ qua

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nụ Hôn Đầu

Đến tối sau khi ăn cơm xong thì tụi nó đi thay đồ (có cả Vin, Jin, Ken). Còn tụi hấn vừa mới tới nên đang ngồi đợi ở phòng khách. Sau khi thay đồ xong tụi nó bước xuống chỉ thiếu mỗi nhỏ.

- Chúng ta sẽ đi theo cặp giống hồi sáng, được không?- Chàng đề nghị với vẻ hào hứng.

- Tùy- Nó lạnh lùng nói duy nhất một chữ làm cho cả bọn thắc mắc không hiểu tại sao tối nay nó lại lạnh lùng như vậy duy nhất chỉ có Ken và Jin là biết tại sao nó lại như thế, chắc chắn là đã có chuyện gì đó xảy ra ở thế giới ngầm nên mới làm nó lạnh lùng như vậy nhưng hai người không biết chắc chắn đó là chuyện gì nên lờ đi cũng không muốn nói.

- Nhỏ Mika đâu rồi?- Cậu quay sang nó định hỏi nhưng nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng ấy nhanh chóng chuyển hướng sang nàng.

Nàng trả lời trong vô thức, lắc đầu :” Mika còn ở phòng, chắc lại bận chau chuốt đầu tóc rồi.”

- Đúng là con gái, thật chậm chạp- Cậu nói giống có vẻ là than phiền nhưng cũng có phần quan tâm hết mực rồi đứng dậy đi ra ngay cầu thang đứng dưới mà la lên đủ để nhỏ ở trên lầu nghe thấy :” Cô nhanh lên được không Mika?

- Anh không đợi tí được hay sao mà lèm bèm hoài vậy- Nhỏ vừa đi vừa nói.

Do vừa đi vừa nói, tâm trạng lại có phần bức bối vì bị người khác hỏi thúc nên không để ý do đó lúc xuống gần hết cầu thang thì chân nhỏ bị vấp vào bậc thang. Và chuyện gì đến cũng đến, nhỏ bị ngã cùng lúc đó cậu đang đứng dưới cầu thang. Nhỏ ngã lên người cậu, môi chạm môi, hai mắt nhìn nhau.

1s...2s...3s...

Nhỏ vội đưa môi mình ra khỏi môi cậu.

- AAAA tên đáng chết- Nhỏ la lên làm cậu vẫn đang bị người nhỏ đè lên người phải bịt tai lại để tránh thùng màng nhĩ. Nghe thấy tiếng la của nhỏ, tụi hấn và tụi nó bất giác quay lại nhìn. Cả bọn há hốc mồm ngạc nhiên vì hai người họ đang làm gì thế kia, bây giờ nhỏ đang nằm trên người cậu một tư thế

rất dễ để người ta nghi ngờ về mối quan hệ này. Còn nhỏ và cậu thấy vậy lúng ta lúng túng không biết làm như thế nào nhưng cũng rất nhanh sau đó nhỏ vội rời khỏi người cậu. Thấy vậy, Cậu cũng nhanh chóng ngồi dậy

- Tên đáng chết cậu...cậu đã cướp mất...mắt nụ hôn đầu của tôi rồi- Nhỏ hét lên rồi lấy hai tay che lại khuôn mặt vì ngại ngùng mà đỏ lên

- Tôi cũng như cô thôi- Cậu nói rồi quay mặt về hướng khác để giấu đi khuôn mặt đang đỏ ửng của mình” Sao tìm mình đập nhanh vậy không lẽ mình yêu cô ta, không thể nào như vậy được”Cậu vội lắc đầu để xua tan đi ý nghĩ đó

Chàng thấy cậu cứ lắc lắc cái đầu thấy lạ nên hỏi:” Mày sao vậy Vin?”

- Không sao- Cậu xua tay

Wendy hỏi ngây thơ không biết vô tình hay hữu ý làm nhỏ nhớ đến cảnh hồi nãy làm cho khuôn mặt của nhỏ và ai đó lại càng đỏ thêm”Chị Mika mặt chị bị sao mà phải che lại vậy?”

Chưa dừng ở đó nàng lại hỏi thêm, giọng có phần châm chọc như thêm dầu vào lửa làm cho hai kẻ nào đó bây giờ đã ngượng chín mặt, không dám nhìn nữa:”À mà hồi nãy mày làm gì mà nằm trên người Vin rồi còn cái gì mà nụ hôn đầu?”

- Thì chuyện đó là...là...- Nhỏ ngại quá nên cứ lắp ba lắp bắp

- Hai đứa ngốc quá không phải đã quá rõ ràng rồi sao, đứng không vợ- Ken dù trong trường hợp nào vẫn ngọt ngào, quay qua ôm eo Jin.

- Đúng đó, Jen em nói đi- Jin nhìn Jen mà nói

Cô vừa nói vừa nhìn nhỏ và cậu để xem thái độ của hai người và sau đó nhìn sang anh:”Thì chuyện đó là mày vừa đi vừa nói Vin lèm bèm hoài rồi không đề ý nên khi xuống gần hết cầu thang thì chân bị vấp vào bậc thang thế là mày bị ngã mà ai đó thì đang đứng dưới cầu thang nên mày ngã lên người cậu ta và...” Còn anh thấy cô nhìn mình mà không nói tiếp thì hiểu ý liền tiếp lời cô:

- Và hai mắt nhìn nhau, môi chạm môi hai người họ đã hôn nhau

Nàng và Wendy nghe xong thì “À” lên một tiếng. Chưa dừng ở đó cặp đôi Wind- Wendy lại tiếp tục chọc cậu và nhỏ

- Mà em thấy chị cũng đẹp đôi với anh Vin đó chứ- Wendy chọc. Wind cũng hùa theo nháy mắt- Đúng đó

- Mày chuẩn bị gọi Halen là “chị” được rồi đó- Nàng cũng không chịu thua mà cũng hùa theo.

Cậu và nhỏ đồng thanh tập 1:”KHÔNG BAO GIỜ CÓ CHUYỆN ĐÓ”

- Cô/Cậu đừng có nói theo tôi- Đồng thanh tập 2

- Cô/Cậu

Nó lạnh lùng lên tiếng làm cho cậu và nhỏ đang cãi nhau cũng phải im lặng đi theo:”Đi”

-----Đường phân cách thời gian-----

Cả bọn cùng nhau đi ra cổng còn Ken thì xuống gara lấy xe rồi phóng tới bar Start Night.

*Tại xe của nhỏ và cậu

Nhỏ ngồi đằng sau để cậu chờ nghĩ đến chuyện hồi nãy mà nhỏ vừa ngượng vừa tức

- Cô mà không ôm vào là mặt hôn đất ráng chịu- Cậu vừa chạy xe vừa nói

- Không- Nhỏ đáp cụt lùn, muốn cho cậu thấy rõ thái độ không hợp tác của mình.

Cậu nghe vậy nên thấy khó chịu, đột nhiên tăng ga:”Cái này là do cô nói đó nha”. Do bất ngờ nên theo phản xạ nhỏ ôm lấy cậu

- Anh chạy chậm lại coi- Nhỏ đang ôm cậu thì lên tiếng nói

- Không- cậu lại tăng ga khiến xe chạy nhanh hơn làm nhỏ ôm chặt hơn.Nhỏ đã tỏ ý bất hợp tác thì cậu cũng chẳng vừa. Khi được nhỏ ôm chặt hơn trong lòng cậu dâng lên cảm xúc khó tả

Còn tại xe của hấn và nó thì không gian yên lặng bao trùm vì hấn nhìn vào gương thấy nó đang suy nghĩ gì đó nên cũng không nói gì. Còn bốn cặp còn lại thì nói chuyện rất vui nên mình khỏi kể. Chỉ trong chớp lát cả bọn đã tới bar Start night. “Rầm” cánh cửa đã quay về với đất mẹ bởi bàn chân của hấn

- KÍNH CHÀO BANG CHỦ- Mọi người trong bar cùng đồng thanh chào tụi hấn

- Mọi người cứ tiếp tục- Chàng nói dứt khoát, thể hiện đúng phong cách của một bang phó rồi cả đám đi đến một cái bàn khuất trong góc, còn tất cả mọi người trong bar thì tiếp tục cuộc chơi của mình

- Cho một Vodka, còn mấy đứa dùng gì- Ken hỏi khi thấy một tên đàn em chạy tới

Chàng nói thay cho mấy người tụi hần:”Như cũ?”

- Cho Black Russian- Jin nói

- Cho Melon Ball, Jen một ly Margarita, Mika một ly Mojito , Wendy là Sangria và Halen là một chai X.O- nàng gọi hết cho tụi nó. Sau khi cả bọn đã gọi đồ uống thì tên đàn em chạy đi lấy. Một lúc sau đồ uống được mang ra

- Giờ em còn đưa xe chứ Halen- Jin hỏi.Nó không nói gì chỉ gật đầu nhẹ thay cho câu trả lời

- Cô biết đưa- hần ngạc nhiên hỏi. Nó vẫn vậy không nói gì mà gật đầu một cái.

Nhỏ tự hào, mặt rạng rỡ nói về nó:”Mấy cậu đừng xem thường nó”

Anh vẫn thắc mắc nên hỏi:”Là sao?”

- Muốn biết thì đưa đi rồi biết- Cô

- Vậy đi thôi- cậu nói rồi cả bọn ra khỏi bar phóng tới “trường đua tử thần”

* Trường đua tử thần: là nơi dành cho những người thích chơi liều và nơi đây đã cướp đi không ít sinh mạng của nhiều người

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cuộc Đua Tử Thần

Không bao lâu sau ở trường đua tử thần xuất hiện một đàn trai xinh gái đẹp. Tất cả đều thu hút sự chú ý của mọi người. Không chỉ vì trang phục hết sức đẹp đẽ mà còn phong cách tự tin cùng với vẻ đẹp tự nhiên làm say lòng người. Hôm nay nó và cô thì mặc áo cúp ngực trễ vai cùng với quần short ngắn ngang đùi để lộ đôi chân dài trắng không tì vết, tuy nhiên cô vẫn chuộm lối cột tóc còn nó thì nổi bật với mái tóc hạt dẻ, phù hợp với chiếc áo. Nhỏ thì mặc đầm ôm body hai dây cổ tim. Đáng chú ý hơn là nhỏ mặc còn ngắn hơn cả nó một tí. Thử hỏi có người đàn ông nào không mê cho được. Các chàng trai ăn vận đơn giản với quần jean và áo thun nhưng với ngoại hình xuất chúng vẫn nổi bật trước đám đông.

- Ê người đẹp kia bay- người 1.

- Tao thích cô gái tóc hạt dẻ hơn(chỉ nó), nhưng có vẻ lạnh lùng quá- người 2 thể hiện sự thích thú nhưng lại lắc đầu.

- Tao thích cô gái cột tóc hơn(cô), trông thật cá tính- người 3 chỉ về phía cô không khỏi trầm trồ khen ngợi.

- Vân vân và Mây mây.....- Đa số đều là những lời khen dành cho tụi nó. Bất gặp những ánh mắt trần trụi nhìn tụi nó, làm cho bọn hần cảm thấy khó chịu. Trông vô thức đôi mày của tụi hần đều nhíu chặt lại. Ngay cả cậu và hần cũng thế, lòng như lửa đốt thật sự rất muốn móc những cặp đang

ngắm nhìn nó và nhỏ, sau đó lại cảm thấy khó hiểu tại sao mình khó chịu khi nhìn thấy những cặp mắt háo sắc cứ nhìn tụi nó chằm chằm.

Các chàng trai của chúng ta sau khi thấy bọn sắc lang nhìn vợ mình lập tức xích lại gần, làm ra những hành động thân mật, người thì nắm tay, người thì khoát vai. Người ngoài nhìn vào là biết họ là người yêu nên mặc dù nuôi tiếc nhưng phải từ bỏ. Sau đó lại để ý thấy nó và nhỏ không có ai đi cùng lập tức muốn tiến lên làm quen. Hấn và cậu đi đằng sau thấy vậy liền dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn mấy gã đó làm cho họ không dám lại gần, ánh mắt của hấn và cậu sắc bén như một con dao, giống như chỉ cần bọn họ tiến lên thêm một bước liền giết bọn họ vậy. Sau đó hấn và cậu thu lại ánh mắt rồi cả hấn và cậu cởi áo khoác của mình ra khoác lên người hai cô gái. Khiến cho hai cô gái không ai khác chính là nó và nhỏ đang đi ở phía trước vừa giật mình vừa ngạc nhiên. Nó nhận được áo khoác từ hấn thì quay lại gật đầu với hấn một cái tỏ ý cảm ơn vì nó biết tại sao hấn làm vậy. Nó cũng như hấn vậy nó không thích bị những ánh mắt đó nhìn rất khó chịu, mặt khác khi nó thấy hấn làm vậy trong lòng nó cảm thấy có chút gì đó âm ỉ xen lẫn hạnh phúc.

Còn khi cậu khoác chiếc áo của mình lên người nhỏ thì lại thấy nhỏ tháo xuống, trong lòng không hiểu sao lại cảm thấy khó chịu. Lập tức ngăn nhỏ lại, không cho nhỏ tháo xuống, hờn dỗi nói: “Cứ để yên đi, cô không thấy những con sói kia đang nhìn cô chằm chằm sao?”

Lúc này nhỏ mới để ý thì ra có người đang nhìn mình. Hồi nãy, tại không để ý nên không biết tưởng cậu sợ mình lạnh nên tháo xuống. Nhưng nghe giọng nói hờn dỗi của cậu nên nói lại

- Mặc kệ họ, tôi đẹp thì họ mới nhìn chứ xấu ai thèm nhìn. Hay là cậu ghen, cậu ghen khi họ nhìn tôi đúng không

- Tôi mà ghen á! Còn lâu- Cậu như bị nói trúng tim đen thì phản bác lại khuôn mặt thì đỏ như quả cà chua, quay mặt sang chỗ khác nhưng cũng không quên chỉnh lại áo khoác ngay ngắn lại cho nhỏ.

Thấy cậu đỏ mặt nhỏ tiếp tục trêu: “A, cậu ghen, cậu thích tôi đúng không?”

Bị nhỏ nói như thế cậu ngượng chín mặt liền chối bỏ, nhưng giọng cậu hơi gât làm nhỏ khó chịu

- Đã bảo không phải mà

- Hừ ! không phải thì thôi. Không thèm nói chuyện với cậu nữa- nhỏ nghe cậu nói không tự được có cảm giác thất vọng. Bỏ lại một rồi nhỏ quay lưng bỏ đi.

Cuối cùng cả đám cũng đến ngay chỗ trọng tài. Lúc này Ken mới đi lại chỗ ông trọng tài nói gì đó mà nghe xong ông ta liền gật đầu. Sau đó Ken đi lại đứng kế bên vợ mình

- Được rồi, bây giờ chị với anh Ken sẽ đua với Jen, Kun, Sky và Halen- Jin nói

- Còn bọn em thì sao- Nhỏ không thấy Jin nói đến tên mình thì liền hỏi

- Ba đứa thì để lần tới đi

- Em không biết đâu chị thiên vị chị Halen với chị Jen- Wendy vờ giận dỗi

- Thôi mà đừng có giận nữa cô nương vì ở đây chỉ có 6 chiếc mà chị thì muốn đua với Halen và jen nên các em để lần sau nha- Jin dỗ ngọt Wendy

- Vậy sao Kun và Sky lại được đua mà không phải em, Mika hay Wendy – Nàng nói tay thì chỉ vào hấn và anh

- Vì hai đứa nó đua xe giỏi hơn em nên lần sau đi ha- Jin vừa nói vừa cười

- Chị Jin- nàng làm nũng

- Bill em giữ vợ em lại đi- Jin phải chịu thua với nàng đành nhờ chàng giúp vậy

- Thôi vợ ạ, chiều ý chỉ một lần đi rồi lần sau em đua cũng được- Chàng nói rồi kéo nàng đang làm nũng với Jin vào lòng mình

- Đây, đua chưa vậy- hấn nãy giờ không nói gì giờ mới chịu lên tiếng

- Đua thôi- Ken nói rồi ra hiệu cho người dẫn sáu chiếc xe vào vị trí. Rồi sáu người hấn, nó, cô, anh, Jin và ken bắt đầu lên xe và đội mũ bảo hiểm vào.

“Brum...rùm”

Khẩu súng hơi bắn lên trời đồng nghĩa với việc cả sáu chiếc xe lao đi về phía trước. Đoạn đường có những khúc ngoặt rất nguy hiểm nhưng vẫn không làm khó được cả sáu con người kia đam mê tốc độ. Đối với họ nó chỉ là một việc hết sức đơn giản. Sáu chiếc moto vẫn cứ không ngưng tăng tốc và lướt đi ngày càng nhanh. Nó và hấn dẫn đầu, hai người vẫn chưa thể nào phân được thắng bại, theo sau là anh, cô, Jin và Ken. Vận tốc không tăng lên và tiếng gầm của sáu chiếc xe ngày càng to như muốn đánh thức cả con dốc. Không khí của cả đấu trường dần nóng lên, đây có lẽ là cuộc đua ngoạn ngục nhất mà mọi người cùng xem.

Trước mặt họ là một khúc cua đã từng cướp đi mạng sống của nhiều tay đua chơi liều. Không giống các tay đua trước, nó không hề giảm tốc độ mà còn nó tăng hết mức ga vượt qua hấn sau đó miết tay ga rồi làm một cú ôm cua sát rạt mặt đất vượt qua nơi đó dễ như chơi, điều này làm hấn 1 phen hú tít vì lo cho nó.

Các vượt nguy hiểm này có thể chỉ có mình nó mới dám thực hiện với 1 tốc độ như vậy bởi chỉ có người đua thực sự chuyên nghiệp mới có cách xử lý điều luyện khi gặp những khúc cua tử thần, chỉ cần người đua tính sai thời gian cùng tốc độ thì sẽ mất mạng như chơi. Làm cho hấn, anh, chàng cùng những người có mặt ở trường đua rất bất ngờ về trình độ đua xe của của nó. Nếu ngay tại khúc cua lúc này chỉ cần sai một tí thì có thể nó sẽ mất mạng. Họ không ngờ rằng một cô gái như nó có thể vượt qua dễ dàng như vậy. Chỉ có nhỏ, nàng, cô, cậu, Wendy, Wind, Jin và Ken là không hề ngạc nhiên vì họ đã quá quen với việc này. Thoát khỏi sự bất ngờ hấn cũng tăng ga và vượt qua khúc cua đó một cách dễ dàng, cả anh, cô, Jin và Ken cũng vậy. Và người về đích đầu tiên là nó, sau đó là hấn và cuối cùng là cô, anh, jin và Ken cùng về một lượt

- Có vẻ trình độ của em vẫn không hề thay đổi nhỉ- Jin vừa về đích đang còi mũ bảo hiểm vừa nhìn nó nói
- Chị cũng vẫn vậy mà, phong độ vẫn như xưa- Nó đứng dựa vào xe nói
- Cả em cũng vậy nữa Jen- Jin cũng quay qua nhìn cô cười nói:
- Chị quá khen- Cô khiêm tốn nở nụ cười rạng rỡ.
- Đừng có ở đó mà khen qua khen lại hoài, em mệt lắm rồi. em muốn về nhà- Nhỏ nhõng nhẽo với Jin
- Vậy chúng ta về- cậu nói rồi cả bọn cùng nhau ra xe rồi nhà

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ban Giám Khảo Cuộc Thi

Sau bao nhiêu ngày ăn chơi quậy phá cũng tới ngày cuộc thi diễn ra. Ở sân trường học sinh tùm nập tùm bầy lại với nhau, nhóm thì đang đoán xem ai sẽ thắng, nhóm thì lại kiểm tra lại trang phục của mình để chuẩn bị cho cuộc thi.

Cả sân trường đang ồn ào thì tất cả mọi thứ trở nên yên lặng, từ ngoài cổng có năm chiếc siêu xe tiến vào. Đầu tiên là chiếc Ferrari 812 Superfast màu xanh của chàng. Tiếp sau đó là chiếc Lamborghini Aventador S màu trắng của Wind. Rồi đến chiếc Mc Laren 720S màu đỏ của cậu. Tiếp nữa là chiếc Lamborghini Huracan Performante màu trắng của anh. Cuối cùng là chiếc W Motors Lykan HyperSport màu đen của hấn. Cả 5 chàng trai bước xuống cùng lúc làm cho đám nữ sinh trong trường la lên:

- Hoàng tử Sky, em yêu anh- nữ sinh 1
- Bill hoàng tử của lòng em- nữ sinh 2
- Kun ơi, em yêu anh- nữ sinh 3
- Wind ơi, làm bạn trai em đi- nữ sinh 4
- Anh Vin, làm người yêu em nhé- nữ sinh 5- Em yêu anh

Rất rất nhiều lời khen, lời tỏ tình của những nữ sinh dành cho bọn hấn. Bọn hấn dưới ánh mắt hâm mộ của những học sinh nữ, ngưỡng mộ và ghen tỵ của bọn nam sinh bước qua bên kia mở cửa xe cho tụi nó sau đó cong người làm tư thế mời. Cùng một lúc, tại 5 chiếc xe 5 đôi giày hàng hiệu bước xuống.

Sân trường im lặng được một chút thì lại nổi lên những lời khen, lời tỏ tình cho bọn nó. Năm người con gái với năm cá tính khác nhau làm cho sân trường càng thêm ồn ào.

Bên cạnh những lời khen ấy còn có hàng loạt ánh mắt “hình viên đạn” hết sức “thân thương” chiếu đến những nữ chính của chúng ta

Nhưng những người gây ra trận ồn ào này lại ung dung đi vào hội trường cứ như là chuyện này không liên quan đến mình. Đặc biệt là 3 cặp đôi Wind-Wendy, chàng –nàng, anh- cô. Ba cặp đôi này cứ tình tứ nắm tay nhau bước đi làm tan nát bao con tim của thiếu nữ.

Thấy nhân vật chính đã rời đi mọi người cũng giải tán rồi đi vào hội trường tìm chỗ ngồi chờ cuộc thi bắt đầu

Chờ mọi người ổn định hết chỗ ngồi thì đèn trong hội trường vụt tắt, ánh sáng tập trung tại chính giữa sân khấu. Nơi có một chàng trai cao ráo, làn da màu bánh mật. Bên môi mang theo nụ cười ấm áp tạo cho người ta cảm giác thành thực, trưởng thành- người này chính là hội trưởng hội học sinh của trường nó. Hiện tại đang học lớp 12 tên Bùi hoàng Khang cũng là một người được khá nhiều nữ sinh trong trường hâm mộ, yêu mến và theo đuổi. Hoàng Khang mở miệng phát ra giọng nói trầm thấp.

- Hello ladies and Gentlemen! Chào mừng tất cả mọi người đã đến cuộc thi King and Queen ngày hôm nay. Để mở đầu cho cuộc thi xin mọi người hãy cho một tràng vỗ tay chào mừng đội múa xxxx với bài hát xxx. Trong lúc mọi người đang tập trung hướng mắt về sân khấu thì ở chỗ tụi nó và tụi hấn

- VỢ à! Em chắc chắn thắng được không vậy- Chàng nhìn nàng hỏi. Nghe chàng hỏi nàng vô tư trả lời lại đồng thời cầm 1 bịch bánh trong 1 đồng bánh kẹo bọn hấn vừa mua về: “Chồng à, em nói anh nghe, anh không cần phải lo bọn em tự tin mình có khả năng thắng mà”

- Vợ yêu à, uống miếng nước đi còn không em ăn miếng bánh đi kéo lát không có sức để thi- Wind phát huy hết vai trò thê nô 1 tay cầm nước 1 tay cầm bánh đưa cho Wendy. Làm cho cậu lắc đầu, còn đầu hoàng tử của trường nữa a, nếu đề nữ sinh khác bắt gặp thì không biết thế nào nữa đây

Hấn và nó đang ngồi nhìn ba cặp đôi của chúng ta đang “tình tứ” mà sồn cả da gà. Nhưng đỡ nhất vẫn là cặp đôi anh và cô. Họ chỉ đang nắm tay nhau cùng nghe nhạc. Lúc này hội trưởng hội học sinh giới thiệu về 4 vị ban giám khảo

- Vị giám khảo đầu tiên chính là hiệu trưởng trường chúng ta thầy Nguyễn Quốc Minh, hãy cho thầy một tràng vỗ tay

* Clap...Clap* hàng loạt tiếng vỗ tay vang lên

- Còn ba vị còn lại; một người là ca sĩ- diễn viên trẻ nổi tiếng trên toàn thế giới- chị Lisa, người tiếp theo là nhạc sĩ mới nổi tiếng gần đây. Cô có thể chơi được khá nhiều loại nhạc cụ và còn biết sáng tác nhạc không ai khác chính là nhạc sĩ Ditley- Hoàng Khang nhấn mạnh tên nhạc sĩ sau đó thần thần bí bí nói:” người còn lại cũng là một nhạc sĩ cô có thể chơi được dương cầm, guitar và violin. Không chỉ vậy cô ấy cũng từng là thành viên của một nhóm thiết kế thời trang nổi tiếng toàn thế giới. Cô cũng là nhà thiết kế nổi tiếng làm mưa làm gió một thời, không ai là không biết tên của cô ấy nhưng 6 năm trở lại đây cô ấy cùng nhóm của cô ấy không ra bất cứ một sản phẩm thiết kế nào, cả nhóm và cô ấy dường như biến mất khỏi thế gian và giờ đây chúng ta hân hạnh được đón tiếp cô ấy, không ai khác cô ấy chính là...

Mọi người nghe về thành tích huy hoàng của cô ấy liền biết. Tất cả không hèn mà cùng đồng thanh kêu lên

- NHÀ THIẾT KẾ JANE PHẠM

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Thi Kiến Thức

“Đúng vậy, giám khảo còn lại chính là nhà thiết kế nổi tiếng Jane Phạm. Chúng ta hãy dành một tràng vỗ tay cho 3 vị giám khảo còn lại mà tôi vừa giới thiệu”- Hoàng Khang nói xong thì một tràng vỗ tay lại vang lên. Từ sau sân khấu 3 vị giám khảo bước về phần ghế dành riêng cho mình. Sau đó anh ra hiệu cho mọi người im lặng để phổ biến luật lệ thi:

- Như mọi người đã biết cuộc thi King and Queen mọi năm đều được tổ chức thành bốn phần. Đó là các phần thi kiến thức, thời trang, tài năng và cuối cùng là phần bình chọn. Và có lẽ tất cả các lớp đều đã được giáo viên của mình thông báo.

Nhưng mới đây một thời gian nhà trường quyết định thay đổi 4 phần thi thành 3 phần thi.- Nói đến đây thì hội trường mới im lặng được một chút lại nổ lên những tiếng xì xầm bàn tán. Riêng chỉ có tụi nó và tụi hần là mặc kệ không thèm quan tâm vì cả bọn đã nghe Jin nói cho biết rồi. Chính vì vậy Jin vẫn muốn thiết kế quần áo cho tụi nó để mặc trong phần thi tài năng nhưng tụi nó từ chối. Tụi nó cùng tụi hần muốn thể hiện tài năng của mình, mặc bộ quần áo do chính mình thiết kế để dự thi. Quay lại với Hoàng Khang khi thấy bên dưới ồn ào thì vội bảo mọi người im lặng

- Cuộc thi chia thành ba phần. Phần thi đầu tiên chính là thi kiến thức, phần thi thứ hai là thi tài năng và cuối cùng là phần bình chọn King Queen. Có lẽ các bạn thắc mắc tại sao chúng ta lại bỏ đi phần thời trang đúng không? Không để các bạn thắc mắc thêm nữa tôi cũng xin trả lời luôn là vì các vị ban giám khảo tin rằng học sinh ở đây ai cũng hiểu biết về thời trang rất tốt nên quyết định bỏ phần thi thời trang. Và tôi cũng xin nói thêm là vì chỉ có hai phần thi đầu nên điểm của mỗi phần thi tối đa là 50 điểm. Sau khi đã kết thúc hai phần thi thì ban tổ chức sẽ tổng kết điểm của hai phần thi lại và trong mỗi khối hai lớp nào có điểm tổng cao nhất sẽ được đi tiếp vào phần bình chọn- Hoàng Khang nói xong dừng một lát rồi nói tiếp:

“Một trong hai lớp của mỗi khối nếu có cặp đôi được bình chọn nhiều nhất thì sẽ dựa vào số phiếu mà họ được bình chọn để tìm ra cặp King Queen trong ba cặp được chọn. Và lớp nào có cặp đôi King Queen thì phần thưởng là chuyến đi chơi Nha Trang một tuần. Còn hai lớp còn lại cũng dựa vào số phiếu được bình chọn mà quyết định phần thưởng. Cặp đôi có số phiếu đứng thứ 2 sẽ mang về cho lớp một chuyến đi chơi Mũi Né 5 ngày. Cặp đôi có số phiếu đứng thứ 3 sẽ mang về cho lớp chuyến đi chơi biển Cần Giờ 3 ngày.”

Nghe thì thấy cuộc thi năm nay không tốn thời gian nhiều như các năm trước nhưng phần thưởng cũng tốt hơn nhiều. Nên tất cả mọi người bây giờ đều mong rằng lớp mình sẽ thắng, khi đó tất cả sẽ có thể cùng nhau đi chơi.

“Tiếp theo tôi xin phổ biến luật thi của phần thi ngày hôm nay. Trên sân khấu là bốn cái bàn mỗi lớp sẽ là một bàn. Các lớp sẽ hoạt động theo nhóm, nếu ban giám khảo thấy lớp nào không làm việc nhóm lớp đó sẽ bị trừ 5 điểm. Nhà trường sẽ chiếu lên một đoạn video nói về cuộc đời của một người nào đó và bằng kiến thức các bạn đã được học hãy tóm gọn nội dung đoạn video và đưa ra những lời nhắn nhủ với mọi người, nhưng nhớ một điều đó là viết tất cả bằng tiếng anh. Mỗi lớp chúng ta chỉ có 30 phút để hoàn thành. Sau khi các bạn hoàn thành xong phần viết nội dung thì ban giám khảo sẽ hỏi các bạn một số câu hỏi liên quan đến đoạn video. Trường hợp nếu lớp nào gian lận sẽ bị loại ngay lập tức. Chú ý ban tổ chức chỉ chiếu đúng một lần nên các bạn cần chú ý để làm cho thật tốt. Và sau đây xin mời tất cả thí sinh của khối 10 di chuyển lên sân khấu để bắt đầu cuộc thi” nghe Hoàng Khang nói mọi người mới để ý từ lúc nào trên sân khấu đã xuất hiện 4 cái bàn. Xung quanh mỗi cái bàn có 10 cái ghế.

Vừa dứt lời thì tất cả 40 học sinh tham gia thi của khối 10 bước lên sân khấu. Và cuộc thi được bắt đầu. Lúc này thì hội trường tối om chỉ có mỗi màn hình chiếu trên sân khấu là đang phát một đoạn video về một cô gái kiên cường mồ côi cha mẹ, được một gia đình bình thường nhận nuôi bị mọi người khinh bỉ, sỉ nhục nhưng với sự quyết tâm của mình cô đã tự xây dựng cho mình một công ty, mặc dù khó khăn nhưng cô đã đưa nó phát triển lên một tầm cao mới. Rồi đến một ngày cô gặp một chàng trai, chàng trai ấy nguyện cùng cô gánh vác trên vai trọng trách này. Cùng nhau đưa nó trở thành một trong những công ty nổi tiếng được rất nhiều giới trẻ ưa chuộng. Cô cam tâm tình nguyện giao lại tất cả những gì mình cố gắng trong một năm qua giao lại cho anh, lui về phía sau thay anh nuôi dạy con cái. Hai người đã ở bên nhau đến hết cuộc đời

Kết thúc đoạn video tất cả thí sinh bắt đầu làm bài. Ban giám khảo và những học sinh ngồi dưới khán đài thì quan sát họ. Nhìn tất cả các người tham gia thi nó đặc biệt chú ý tới một người. Dựa vào bản tên, nó biết được cô bé đó tên là Lục Ánh Tuyết. Cô bé này có đôi nét rất giống hần, khuôn mặt thanh tú làm người ta ưa thích. Nhìn có vẻ là một người hiền lành, đôi mắt còn ngấn nước. Đó chính là điều khiến nó chú ý, khi này lúc đoạn video phát lên cô bé đó đã khóc. Theo như nó đoán chắc chắn cô cũng như gái trong đoạn video

Nó đã đoán đúng Lục Ánh Tuyết là con gái nuôi của một gia đình bình thường. Cô vào được đây là nhờ học bổng nên bọn tiểu thư rất là ghét cô chỉ có lớp cô là như lớp nó không phân biệt giàu nghèo ngược lại mà ai cũng yêu mến cô vì tính tình hiền lành và tốt bụng. Không chỉ học giỏi cô còn rất xinh đẹp nên được nhiều anh lớp trên theo đuổi, tò tính càng khiến bọn tiểu thư càng ghét cô hơn. Quay lại với cuộc thi. Nó sau khi quan sát lớp 10 A2 xong thì quan sát lớp khác. Nó thấy lớp 10 A1 làm cũng khá tốt vì là lớp chuyên còn 2 lớp kia thì vẫn còn gặp khó khăn rất nhiều

30 phút sau.

- Đã hết giờ làm bài tất cả mọi người ngừng bút- Hoàng Khang nói đồng thời 4 lớp cũng đặt bút xuống không làm bài nữa. Hoàng Khang đi đến từng bàn thu bài lại rồi đem đến cho ban giám khảo. Bốn người xem xong thì khá hài lòng sau đó cũng chính là lúc ban giám khảo sẽ đưa ra những câu hỏi cho họ.

Cuối cùng có 2 lớp 10 A1 và 10A2 là làm tốt còn 2 lớp còn lại thì không tốt cho lắm. Sau khi cả 4 lớp đã về chỗ thì Hoàng Khang mới mời tất cả thí sinh của khối 11 lên sân khấu để bắt đầu phần thi. Sau lời mời đó thì cả bọn và tất cả thí sinh khối 11 bước lên sân khấu ngồi vào bàn của lớp mình. Thấy mọi người đều ổn định thì hội trường lại tối om một lần nữa. Và tất nhiên chỉ có màn hình chiếu lại đang phát đoạn video.

Đây là một đoạn video nói về một cô tiểu thư nhà giàu có, bản tính cô rất lương thiện lúc nào cũng giúp đỡ mọi người. Nhưng ông trời lại phụ lòng người, khiến cho gia đình phá sản ba lên con đau tim mà qua đời còn mẹ thì vì quá sốc nên bệnh tới nằm liệt giường. Sau hai tháng mặc dù đã cố gắng nhưng bà cũng không qua khỏi. Lúc này cô từ một người có tất cả lại biến thành một người không còn gì nữa. Cô đã tìm rất nhiều người để xin giúp đỡ nhưng ai cũng bỏ mặt cô kể cả những người cô từng coi họ là bạn. Lúc cô tưởng chừng như không muốn sống trên đời nữa thì một người đàn ông tới nói với cô, nếu cô muốn trả thù thì ông sẽ giúp cô. Sau đó cô được đưa tới trại huấn luyện “ĐỊA NGỤC” để học các cách thức để giết người. Người đàn ông đó

đã lợi dụng cô để làm rất nhiều việc xấu. Đến một ngày cô chợt phát hiện người hại cô tan nhà nát cửa lại là người đã giúp cô. Sau khi đắn đo cô đã quyết định giết chết ông nhưng sau đó cô cũng không muốn sống nữa bởi vì chính cô là người tiếp tay cho ông là việc xấu.

Nhưng một người con trai đã ngăn cô lại, chỉ cho cô cách sửa lỗi. Cô đã đi tự thú về việc mình giết người nhưng vì trong khi cải tạo cô rất chuyên tâm nên đã được ra sớm. Khi ra tới cổng, người con trai năm ấy đứng đợi cô từ bao giờ. Trong suốt những năm cô ngồi trong trại chỉ một mình anh tới thăm cô, hứa hẹn với cô rất nhiều điều. Có lẽ gặp anh là niềm hạnh phúc nhất đời cô. Sau này cô và chàng trai đó đã chung sống và có với nhau hai đứa con một trai một gái.

Ngồi coi cỡ chừng 45 phút thì đoạn video đã hết. Lúc này đèn hội trường sáng lại đồng thời cả bốn lớp bắt đầu làm bài với cả đám tụi nó và tụi hần là những con người có IQ cao ngắt quãng thì việc tóm tắt nội dung của video là vô cùng đơn giản. Thời gian quy định là 30 phút nhưng cả bọn đã làm xong chỉ trong 10 phút. Sau khi làm xong cả bọn ngồi đợi cho hết thời gian.

Hoàng Khang thấy cả bọn không làm bài nữa mới lên tiếng hỏi: "lớp 11 A1 các bạn đã làm xong rồi à". Nghe Hoàng Khang hỏi Wendy mới đứng lên trả lời: "đúng vậy ạ". Chỉ ba từ mà khiến cho gần hết cả hội trường khá là ngạc nhiên. Vì ai trong trường cũng biết rằng biết rằng lớp 11 A1 là lớp học giỏi nhất khối 11. Nhưng không ngờ lại giỏi tới vậy. Chỉ hai vị ban giám khảo là thầy hiệu trưởng, Jin và một con người nào đó đang ở trong cánh gà là không ngạc nhiên vì đã biết cả bọn đứa nào cũng có IQ cao nên cái này không có gì là khó. Không chỉ có duy nhất 3 người này mà còn có cả cô Lan chủ nhiệm lớp và tập thể lớp 11A1 vì học chung lớp nên biết cả bọn học rất là giỏi nên họ mới yên tâm ra cho cả bọn đi thi. Hoàng Khang thoát khỏi sự ngạc nhiên lên tiếng nói: "nếu đã làm xong thì các bạn ngồi đợi cho đến hết giờ"

----- đường phân cắt thời gian-----

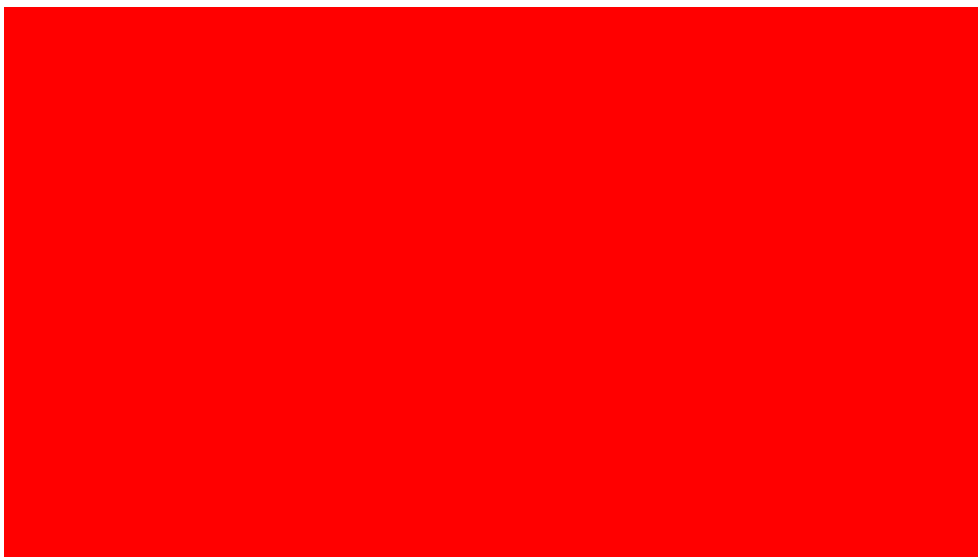
- Đã hết giờ làm bài tất cả hãy ngừng bút- Hoàng Khang nói xong đồng thời đi đến các bạn để thu bài lại đem đến cho ban giám khảo. Sau khi xem xong thì ban giám khảo khá là hài lòng. Rồi từng ban giám khảo ra câu hỏi cho các lớp. Và tất nhiên là Những nhân vật chính của chúng ta làm rất tốt còn 3 lớp còn lại có lớp trả lời được có lớp trả lời không được. Khối 11 thi xong rồi đến khối 12 thi. Cũng có lớp làm rất tốt và cũng có lớp làm không tốt cho lắm. Khi đã hoàn phần thi thì tất cả thí sinh khối 12 đi về chỗ của mình. Lúc này Hoàng Khang mới nói

- Phần thi kiến thức của chúng ta hôm nay đã xong. Bây giờ mọi người có thể về chuẩn bị cho phần thi ngày mai- Hoàng Khang nói xong thì di chuyển và cánh gà còn tất cả học sinh thì đi về. Cả bọn tụi nó cũng kéo nhau đi về nhà nó để chuẩn bị cho phần thi ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Sau khi về đến nhà nó, hiện tại cả bọn đang ở ngoài phòng khách để bàn kế hoạch chuẩn bị cho phần thi tài năng.

- Mọi người sẽ trình diễn gì vậy- Chàng lên tiếng hỏi không quên ôm eo nàng đang ngồi kế bên
- Em sẽ hát tam ca với Mika và Wendy, còn Jen thì chơi đàn vi ô lông, Halen thì chơi đàn dương cầm- Nàng nghe chàng hỏi thì trả lời
- Còn bên nam mấy anh đã chuẩn bị gì chưa- Wendy hỏi
- Anh sẽ nhảy với Kun, Vin và Bill còn Sky thì vừa đàn guitar vừa hát- Wind vừa dứt lời thì từ bên ngoài cặp đôi Ken và Jin của chúng ta bước vào
- Tụi em đang làm gì vậy- Jin vừa bước vào nhà thì lên tiếng hỏi

- Tụi em đang bàn kế hoạch cho phần thi ngày mai- Nhỏ nghe Jin hỏi thì liền trả lời
- Vậy tụi em chuẩn bị tới đâu rồi- Ken ngồi xuống ghế hỏi tiện thể kéo Jin ngồi xuống ghế kế bên mình
- Mọi thứ xong hết rồi- Anh trả lời Ken
- Tụi em không luyện tập sao- Jin không thấy ai trong cả bọn tập gì cả nên hỏi
- Dạ có nhưng chỉ là chưa biết khi nào tập- cô liền trả lời Jin
- Vậy luyện tập bây giờ luôn đi- Nhỏ nghe vậy thì liền nói
- Để sáng mai rồi hãy tập- Nó mở miệng nói với giọng mệt mỏi
- Sao vậy- Hấn im lặng nãy giờ nghe vậy liền hỏi
- có chuyện gì sao chị- Cậu lo lắng hỏi
- Không sao chỉ là hơi mệt- Nó nói rồi đứng lên- Chị về phòng nghỉ đây

Cả bọn nghe vậy cũng không nói gì vì ai cũng nghĩ là nó thi xong nên mệt nhưng chỉ có duy nhất một người là vô cùng lo lắng và đó chính là cậu Cậu biết tại sao nó lại bị như vậy nhưng không ngờ là điều đó lại xảy ra sớm như vậy. Còn nó sau khi về phòng thì liền nhìn vào giấc ngủ do mệt mỏi.

Sáng ngày hôm sau cả bọn đều tập trung tại biệt thự nhà nó để tập luyện

----- Đường phân cách thời gian-----

sau khi tập xong thì Mặt Trời cũng đã đứng bóng .Tụi hấn ở lại cùng ăn cơm với tụi nó. ăn cơm xong thì tụi hấn đi về nhà còn tụi nó thì ai về phòng đấy

6 giờ tối tại biệt thự của nó

Từ bên ngoài chạy vào sân là 4 chiếc siêu xe số lượng có hạn trên thế giới. Bước xuống là 4 hoàng tử với 4 cá tính khác nhau. Và bốn hoàng tử đó không ai khác chính là hấn, anh, chàng và Wind. Người nổi bật nhất vẫn là hấn với vẻ bề ngoài cứng rắn và đầy bí ẩn luôn khiến cho người khác muốn tìm hiểu. Chàng và Wind thì trái ngược lại với hấn. Cả hai đều khiến cho người khác cảm thấy thân thiện. Chàng với vẻ ngoài nam tính, đào hoa luôn khiến cho phái nữ xung quanh phải nghiêng ngả. Wind thì với vẻ ngoài luôn gây cảm giác gần gũi, thiện cảm từ lần gặp đầu tiên với phong cách hòa nhã , mang nét tươi mới. Còn anh thì với khuôn mặt mang theo nét lạnh lùng tạo cho người ta cảm thấy xa cách. Cả bốn người cùng nhau bước vào biệt thự. Khi vừa bước vào biệt thự thì gặp cặp đôi Ken-Jin đang khoác tay nhau tình tứ từ cầu thang đi xuống. Jin duyên dáng với đầm cape màu kem cũng không kém phần sang trọng và trang nhã. Sánh bước cùng Jin là Ken trông vô cùng lịch lãm với bộ vest phối cả vạt cùng màu và sơ mi xanh dương nhạt. Cả hai người nhìn thấy tụi hấn thì bước tới

- Mấy đứa đợi mấy đứa kia một tí xuống liền bây giờ đó mà- Ken nói với tụi hấn
- Anh chị đi trước chuẩn bị cho cuộc thi có gì mấy đứa đi sau- Jin nói rồi kéo Ken đi xuống gara lấy xe để đi trước
- Anh chị đi vui về- hàng nhìn hai người đang bước ra khỏi cửa nói

Lúc này cậu mới từ trên lầu bước xuống với bộ vest màu trắng kết hợp cả vạt cùng màu và áo sơ mi màu đen trông vô cùng mạnh mẽ, cá tính cho một bộ vest trẻ trung, không hề cứng nhắc.Đi tới chỗ của tụi bạn mình đang ngồi ở ngoài phòng khách. Cậu vừa xuống được chưa bao lâu thì cô, Wendy cùng với nàng bước xuống. Ba cô gái làm cho ba chàng trai của chúng ta là anh, chàng và Wind nhìn không thể nào chớp mắt. Wendy với váy xòe ren tay lờ nền vàng, thiết kế đơn giản mà vô cùng tinh tế bước đến ngồi bên trái Wind. Wind cũng vô cùng đẹp trai với bộ vest màu xanh đen sang trọng. Còn bên phải Wind là chàng vô cùng nam tính và thanh lịch với bộ vest màu xanh da trời. Ngồi cạnh chàng không ai khác ngoài nàng. Thu hút với chiếc đầm xòe công chúa Violet tạo vẻ dịu dàng,lãng mạn giúp nàng thể hiện cá tính riêng. Cô hôm nay không còn nét lạnh lùng nữa mà thay vào đó là một vẻ ngoài vô cùng nữ tính với đầm xòe ngọc bích cô chèo thắt eo nở xinh xắn, một thiết kế hiện đại đồng thời làm tôn lên nét dịu dàng, quyến rũ của cô. Anh cũng vô cùng hợp với cô khi trên người là bộ vest màu cà phê của sự trưởng thành và luôn tạo cảm giác an toàn cho người bên cạnh là cô. Hấn cũng trông vô cùng mạnh mẽ, bí ẩn và cuốn hút, toát lên vẻ quyền lực rất đàn ông khi mặc bộ vest màu đen với cả vạt cùng màu và áo sơ mi trắng. Vì đang ngồi hướng mặt về phía cầu thang nên khi thấy ba người cô, Wendy và nàng bước xuống mà không thấy nhỏ và nó đầu thì lên tiếng hỏi:” hai người kia đâu?”. nghe hấn hỏi quen đi liền lên tiếng trả lời:” hai chị ấy còn ở trên lầu chuẩn bị xuống”. Cả bọn nghe vậy thì cũng ngồi đó trò chuyện để đợi. Trò chuyện chưa được bao lâu thì nó và nhỏ xuống. Lần này thì tới lượt hấn và cậu là người nhìn hai cô gái của chúng ta không hề chớp mắt và tim thì đập mạnh. Nhỏ với chiếc váy xếp li màu hồng cổ chữ V, tạo nên một vẻ đẹp thanh lịch, trang nhã mang đến sự trẻ trung, nữ tính và đầy cuốn hút. Còn nó thì như nàng công chúa bước ra từ trong truyện cổ tích với đầm ren trễ vai được thiết kế với phần chân váy xòe rộng trong vô cùng gọi cảm và không kém phần điệu đà, thanh lịch. Nó nhìn thấy hấn đang nhìn mình đến ngây ngốc thì trong lòng cười thầm ngoài mặt thì vẫn bình tĩnh như không biết. Nhỏ nhìn cậu thì tim cũng bất giác đập mạnh nhưng khi thấy cậu đang nhìn mình đắm đuối thì ngại nên chọc

- nè bộ tôi đẹp lắm hay sao mà nhìn dữ vậy

Cậu nghe thấy vậy thì vội phản bác

- Cô mà đẹp thì tôi đi đầu xuống đất

Nghe tiếng cậu nói hay mới giật mình tỉnh lại, đứng nên nói:” đi thôi”. Nói rồi cả bọn cùng đi tới trường.

Cùng lúc đó tại trường King Queen ai cũng ăn mặc rất đẹp và đang đứng trò chuyện với nhau. Thì từ bên ngoài một chiếc Icona Vulcano Titanium màu nâu tiến vào làm sân trường mọi người đang trò chuyện phải dừng lại. Ai cũng vô cùng tò mò xem người mà lại may mắn sở hữu được chiếc siêu xe mà không phải ai cũng mua được. Chiếc siêu xe mà trên thế giới chỉ có hai cái, một cái màu nâu và một cái màu trắng. Trong sự tò mò thì Ken bước xuống làm cho hầu hết nữ sinh trong trường hét lên. Mặc kệ những lời thán phục xem anh là ai vòng qua bên kia mở cửa xe sau đó làm tư thế mời. Và Jin bước xuống làm cho cả nam lẫn nữ đều hét lên. Jin thấy mình đang làm tâm điểm thì cũng không nói gì chỉ nhìn mọi người rồi nở một nụ cười nhẹ rồi khoác tay Ken cùng đi vào bỏ lại những lời bàn tán thán phục xem anh là ai mà lại đi cùng nhà thiết kế thời trang nổi tiếng Jean Phạm.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thi Tài Năng (1)

Sau khi Ken và Jin đi vào, thì mọi người vẫn đứng trò chuyện cùng nhau, chủ đề bàn tán thì tất nhiên chính là cặp đôi Ken-Jin.

Lúc này, khi mọi người đang trò chuyện cùng nhau thì từ bên ngoài 5 chiếc siêu xe lần lượt tiến vào làm cho sân trường đang ồn ào bỗng trở nên im lặng. Đầu tiên là chiếc Ferrai 812 Superfast màu xanh quen thuộc của chàng. Tiếp sau đó là chiếc Lamborghini Aventador S màu trắng của Wind. Rồi đến chiếc Mc Laren 720S màu đỏ của cậu. Tiếp nữa là chiếc Lamborghini Huracan Performante màu trắng của anh. Cuối cùng là chiếc W Motors Lykan HyperSport màu đen của hân.

Im lặng được vài phút thì bắt đầu trở nên ồn ào bởi những nữ sinh có mặt tại đó khi thấy cả năm người tụ hân cùng bước xuống. Vô số lời khen và tỏ tình dành cho tụ hân, nhưng những nam chính của chúng ta vẫn mặc kệ đi qua bên kia mở cửa xe sau đó làm dáng mời tụ nó xuống. Nhìn thấy thế tất cả nữ sinh đều hâm mộ và ghen ghét, không biết rằng người nào trong xe. Nhưng cũng không đợi mọi người chờ lâu, từ trên xe cả 5 cô gái như năm nàng công chúa cùng bước xuống làm cho tất cả nam sinh trong trường đều ngây ngất.

Kèm theo đó là những ánh mắt xem thường, ghen tị và ngưỡng mộ. Những ánh mắt ấy đa số đều hướng về nó. Một số người ngưỡng mộ vì nó được đi với hân, một số khác thì xem thường và ghen tị vì họ cho rằng nó là một con nhỏ nhà nghèo làm gì có tiền mà sửa soạn hay làm đẹp, tất cả những thứ mà nó đang mặc trên người đều là nhờ nhóm Mika mà nó mới có được không chỉ vậy mà còn dám đi chung xe với hân, hoàng tử của trường King Queen. Còn nó thì vẫn mặc kệ không thèm quan tâm đến những ánh mắt đó mà bình thản cùng cả bọn đi vào cánh gà của sân khấu để chuẩn bị cho phần thi

Sau khi chuẩn bị thì cuộc thi cũng vừa bắt đầu

- Xin mọi người tập trung về phía sân khấu để chúng ta có thể bắt đầu cuộc thi- Hoàng Khang bước lên sân khấu nói. Tất cả học sinh đang đứng ở sân trường nghe thấy hội trường hội học sinh nói vậy liền di chuyển đến vị trí ghế được đặt trước sân khấu tìm chỗ ngồi thích hợp cho mình. Sau khi thấy mọi người đã ổn định lúc này Hoàng Khang mới nói:

- Xin chào mừng tất cả các bạn học sinh đã có mặt trong phần thi tài năng của buổi tối ngày hôm nay- Hoàng Khang nói rồi cúi đầu chào bên dưới một cái. Còn bên dưới thì vang lên một tràng vỗ tay.

- Vâng và thành phần không thể thiếu trong buổi tối hôm nay chính là bốn vị ban giám khảo. Xin giới thiệu thầy Nguyễn Quốc Minh hiệu trưởng trường

King Queen, ca sĩ- diễn viên Lisa, nhạc sĩ nổi tiếng Ditley và cuối cùng là nhà thiết kế Jean Phạm- Hoàng Khang giới thiệu lần lượt từng người đứng lên chào kèm theo bên dưới là một tràng vỗ tay

- Phần thi tài năng là các thí sinh của mỗi lớp có thể thi theo nhóm hoặc thi một mình, tùy vào các tiết mục của các lớp mà ban giám khảo sẽ cho điểm. Các bạn có thể thi ca hát, nhảy múa, đóng kịch tùy vào tài năng của các bạn. và không để các bạn phải đợi lâu sau đây là các tiết mục đến từ lớp 10 A1 -Hoàng Khang nói rồi đi vào cánh gà

- Xin cảm ơn tiết mục của lớp 10 A4. Và tiếp theo là các tiết mục của lớp 11 A1, mời mọi người cùng đón xem- Hoàng Khang nói xong thì lui vào cánh gà cùng lúc đó thì đèn sân khấu tắt hết. Đèn tắt được một lúc thì nhạc nổi lên lúc này đèn sân khấu cũng bật sáng làm cho tất cả học sinh bên dưới phải hét lên vì không biết từ lúc nào ba cô gái là nàng, nhỏ và Wendy đã xuất hiện trên sân khấu.

Ba cô nàng từng người một cất giọng hát. Ba người mỗi người một chất giọng khác nhau nhưng cùng một đặc điểm đó chính là làm cho người nghe say mê, thả hồn theo bài hát. Cách phối hợp nhịp nhàng của ba cô nàng đã làm cho bài hát trở nên sinh động làm mọi người không thể nào dứt khỏi nó, không biết từ bao giờ hội trường trở nên im lặng không một tiếng động ai cũng chú tâm nghe bài hát.

Hát được một lúc thì cả 3 cùng đồng thanh hát để kết thúc bài hát. Sau khi bài hát kết thúc thì bên dưới có rất nhiều người vỗ tay. Lúc này Hoàng Khang mới từ trong đi ra nói

- Xin cảm ơn ba bạn với tiết mục vừa rồi. Và xin mời chị Lisa có thể nhận xét được không ạ

- Giọng hát của ba em đều rất là hay, mỗi người đều có cá tính riêng nơi giọng hát của mình nhưng quan trọng là các em đã kết hợp với nhau và làm rất tốt. Xin chúc mừng cả 3 em- Lisa khi nghe Hoàng Khang mời mình thì nghiêm túc nhận xét

- Còn thầy Minh, thầy có nhận xét gì về tiết mục vừa rồi ạ- Hoàng Khang nghe Lisa nhận xét xong thì quay qua mời thầy hiệu trưởng

- Theo thầy thì thầy thấy rất hài lòng với tiết mục vừa rồi, các em kết hợp với nhau rất là ăn ý. làm tốt lắm thì xin chúc mừng ba em- Thầy hiệu trưởng tâm trạng vô cùng tốt sau khi xem tiết mục của 3 cô lên tiếng nhận xét

- Còn chị Ditley, Chị có nhận xét gì không ạ- Thấy thầy hiệu trưởng đã nhận xét xong thì Hoàng Khang mời Ditley Nhận xét tiếp

- Tiết mục vừa rồi tôi cảm thấy không hài lòng cho lắm không phải là vì các em hát dở hay gì khác mà là các em vẫn chưa có nhập tâm vào bài hát cho lắm. Dù gì cũng xin chúc mừng các em đã hoàn thành phần thi của mình- Mặc dù cả ba hát rất hay không có chỗ nào phải chê nhưng vì đã hứa với em họ mình là à Mía phải nhận xét không tốt về tụi nó nên cô cũng đành nghe theo. Bên dưới khán giả nghe Ditley nhận xét như vậy thì xì xầm nói cô nhận xét sai, nàng, nhỏ và Wendy hát hay và nhập tâm như vậy mà cô nói là khác không nhập tâm. Còn với ba cô khi nghe lời nhận xét như vậy thì vô cùng tức, ai nói mấy cô không nhập tâm vào bài hát. Còn à Mía ở trong cánh gà nghe những lời khen từ ban giám khảo thì tức vô cùng cho đến khi nghe chị họ mình là Ditley nhận xét như vậy thì sẽ nở một nụ cười chiến thắng không ai thấy duy chỉ có một mình nó là thấy. Còn nó khi thấy nụ cười chiến thắng của à Mía thì trong lòng khinh bỉ. Đừng tưởng nó không biết Ditley là chị họ của à, nó còn biết Ditley nổi tiếng được như ngày hôm nay là nhờ có người lăng xê cho chứ không phải là nhờ vào thực lực của chính bản thân.

Quay lại với cuộc thi

Jin sau khi nghe như vậy thì trong lòng vô cùng không vui. Cô không biết cô ta đang toan tính điều gì nhưng cô chắc chắn là Ditley đang muốn tụi nó thua. Con Hoàng Khang nghe Ditley nhận xét vậy cũng không nói gì tiếp tục làm nhiệm vụ của mình lên tiếng mời

- Còn chị Jean Phạm thì sao ạ

- Chị thấy vô cùng hài lòng với tiết mục của ba em. Xin chúc mừng ba em đã làm rất tốt- Jin cũng không muốn truy cứu nữa dù gì thì mọi người khá là thích tiết mục vừa rồi cô tin là chắc chắn lớp tụi nó sẽ thắng thôi nên không cần phải lo gì cả

- Xin cảm ơn lời nhận xét của ban giám khảo. Tiếp theo xin mời mọi người cùng đón xem tiết mục tiếp theo- Hoàng Khang nói rồi cùng nàng, nhỏ và Wendy đi vào trong đồng thời cả bốn chàng trai anh, cậu, chàng và Wind bước ra vào vị trí để bắt đầu phần thi của mình. Lúc cả bốn bước ra thì bên dưới các lời khen cùng các lời tỏ tình của các nữ sinh không ngừng vang lên. Nhạc bắt đầu vang lên cả bốn người bắt đầu nhảy còn bên dưới thì tiếng hú hét vẫn không ngừng vang lên. Bốn người bây giờ trên người không còn là những bộ vest như lúc mới đến mà thay vào đó là những bộ đồ vô cùng năng động và trẻ trung. Động tác thì vô cùng điêu luyện và cả bốn kết hợp với nhau vô cùng ăn ý. Nhạc kết thúc cũng là lúc bốn chàng trai kết thúc tiết mục của mình. Khi tiết mục kết thúc thì bên dưới vang lên một tràng vỗ tay.

- Vâng xin cảm ơn 4 bạn đã mang đến một tiết mục vô cùng sôi động. Đầu tiên xin mời thầy Minh nhận xét đôi chút ạ- Hoàng Khang từ cánh gà đi ra nói

- Thầy xin chúc mừng các em đã hoàn thành phần thi của mình, thầy vô cùng hài lòng với tiết mục vừa rồi- Thầy hiệu trưởng nghe Hoàng Khang mời mình thì vui vẻ nhận xét. Nghe thầy hiệu trưởng nhận xét xong thì Hoàng Khang tiếp tục mời:

- Xin cảm ơn thầy, còn chị Jean Phạm chị cảm thấy tiết mục vừa rồi như thế nào

- Chị chúc mừng các em, các em làm rất tốt. Không chỉ động tác vô cùng điêu luyện mà trang phục cũng vô cùng hợp, chị đánh giá cao các em ở điểm

đó-JIn tâm trạng vô cùng tốt nhận xét

- Còn chị Lisa thì sao ạ- Hoàng Khang mời Lisa nhận xét

- Với chị thì không còn gì để nói. Các em nhảy vô cùng đẹp và hay, còn điều luyện như những vũ công thật sự. Chị xin chúc mừng- Lisa thật lòng nhận xét

- Và chị Ditely ,chị thấy tiết mục vừa rồi như thế nào ạ- Hoàng Khang mời người cuối cùng là Ditely nhận xét

- Chị thấy vô cùng hài lòng và phân khích với màn trình diễn vừa rồi. Chúc mừng các em-Ditely vui vẻ nhận xét tiết mục

- Xin cảm ơn những lời nhận xét vừa rồi của bốn vị ban giám khảo. Tiếp theo xin mời mọi người đến với tiết mục kế tiếp của lớp 11 A1- Hoàng Khang nói xong thì đi vào cánh gà cùng 4 chàng trai cùng lúc đó thì một chiếc đàn dương cầm được đưa lên sân khấu. Từ bên trong cánh gà nó và cô cùng bước ra, trên tay cô cầm theo một cây đàn Vi ô lông.Cả hai vô cùng xinh đẹp khiến cho không ít nam sinh bên dưới phải hết lên

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thông Báo

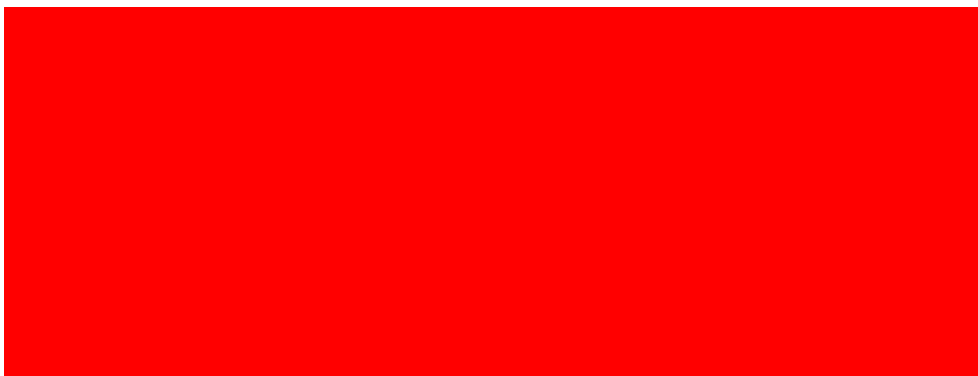

Mấy bữa nay mình đang học đề Thêm sức đến giữa tháng 8 mới kết thúc mà sau khi Thêm sức xong thì mình cũng đi học lại rồi nên tuần sau 30/7 mình sẽ đăng chap 24. và từ giờ cứ hai tuần mình sẽ đăng một chap vào tối chủ nhật, mong các bạn thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thi Tài Năng (2)

Lúc này, từ sau sân khấu nó và cô bước ra. Cả hai cùng cúi người chào, sau đó nó bước tới cạnh cây đàn dương cầm rồi ngồi xuống. Cô ngồi ngay bên cạnh cùng chiếc đàn vì ô lòng mình thích.

Cả hội trường bỗng nhiên tối đi không không một ánh đèn, đồng thời tiếng đàn nhẹ nhàng vang lên. Một ánh đèn từ đầu chiếu thẳng đến giữa sân khấu chỗ hai nàng công chúa đang hoà mình vào âm nhạc. Những ngón tay của nó như đang nhảy múa trên phím đàn, đàn lên từng giai điệu lắng sâu vào lòng người. Có lẽ đây là bản nhạc hay nhất là mọi người từng được nghe. Nó và cô tuy hai nhạc cụ khác nhau nhưng họ đã kết hợp lại với nhau thành một bản nhạc vô cùng hay. Người nghe dù cho có không hiểu biết về âm nhạc nhưng cũng có thể cảm nhận được 2 người đang dùng âm nhạc thay cho lời nói kể về cuộc đời của chính mình.

Sau khi hoàn thành phần thi của mình, hai người đứng lên cúi người chào. Nhưng không một ai có phản ứng, có thể mọi người còn đang chìm đắm trong giai điệu tuyệt vời ấy. Người có phản ứng đầu tiên là Jen, cô đứng lên và vỗ tay làm cho ba người còn lại cũng bừng tỉnh vỗ tay theo, kéo theo đó là một tràng vỗ tay vô cùng lớn ở phía dưới sân khấu.

Sau mấy phút định hình, Hoàng Khang từ phía sau sân khấu bước ra và gửi một lời khen chân thành cho nó và cô: “ Vừa rồi là một bản nhạc thật sự rất tuyệt vời. Và xin mời chị Ditely chị có nhận xét gì không ạ”

- Tiết mục vừa rồi rất hay, thật sự thì không còn gì để chê cả- Mặc dù muốn chê nhưng không có chỗ nào để chê cả nên Ditely đành xin lỗi em họ mình vậy. Còn ả Mía ở trong cánh gà nghe vậy thì ả ta không khỏi tức giận tại sao chị mình lại nhận xét như vậy

- Còn chị Jean Phạm, dương cầm và vi ô lòng cũng là sở trường của chị, vậy chị nghĩ sao về tiết mục vừa rồi- Hoàng Khang mời Jin nhận xét tiếp theo

- Bản nhạc vừa rồi rất hay, hai em chơi vô cùng điêu luyện như những nghệ sĩ thật sự. Chúc mừng hai em đã hoàn thành tốt phần thi của mình- Jin mỉm cười nhìn hai cô em gái mình nói

- Còn chị Lisa thì sao ạ- Thấy Jin đã nhận xét xong Hoàng Khang quay qua mời Lisa nhận xét

- Chị không biết phải nói thế nào cho đúng, bản nhạc vừa rồi rất tuyệt vời, chị chúc mừng hai em- Lisa vui vẻ nhận xét. Thấy Lisa đã nhận xét xong thì quay qua mời vị giám khảo cuối cùng

- Còn thầy Minh, thầy nghĩ gì về tiết mục vừa rồi

- Rất tuyệt vời, hai em đã kết hợp với nhau rất tốt- Thật sự trong lòng ông thấy hay đến nỗi không biết phải nói thế nào nên chỉ khen mỗi một câu. Tuy chỉ có một câu khen ngợi như vậy nhưng mọi người có mặt ở đó đều biết rằng thầy HT trong lòng đang khen ngợi nó và cô hết lòng vì trên mặt ông biểu hiện rất rõ.

- Vâng, xin cảm ơn nhận xét của thầy, tiếp sau đây xin mời mọi người đến với tiết mục cuối cùng của lớp 11A1- Hoàng Khang nói đến đây thì bên dưới sân khấu tất cả nữ sinh hét lên. Nó và cô thừa biết tại sao bọn nữ sinh hét lên. Chỉ nhẹ nhúng vai một cái rồi lắc đầu thờ ơ vì độ hot của hần, cả hai cùng nhau đi vào trong nhường lại sân khấu cho hần.

Còn hần thì bước ra làm cho nữ sinh bên dưới phấn khích hét to hơn. Hần bây giờ không còn là áo vest như lúc mới đến nữa mà thay vào đó là áo sơ mi mở hai cúc đầu, tay áo xắn tới khuỷu tay cùng với cây đàn guitar tên tay bước đến ngồi xuống chiếc ghế và chỉnh lại micro đã được để sẵn ở sân khấu từ bao giờ. Sau khi chỉnh lại micro, hần mới bắt đầu nói:

- Bài hát sau đây tôi xin dành tặng cho một người con gái mà tôi đang yêu thầm- Nói xong hần bắt đầu đàn và hát. Bên dưới, con gái nghe hần nói vậy ai cũng ghen tỵ với người con gái mà hần nhắc đến. Riêng nó thì cảm thấy trong lòng rất khó chịu.

Kết thúc bài hát, bên dưới là tiếng vỗ tay kèm theo tiếng la hét của bọn nữ nữ sinh không ngừng vang lên khiến cho bọn nam sinh không ngừng ghen tỵ với hần.

Hoàng Khang từ cánh gà đi ra- Xin mời chị Lisa nhận xét về bài hát vừa rồi

- Trước khi nhận xét chị có thể hỏi em một câu được chứ- Lisa nhìn hần, nhận được cái gật đầu cô liền hỏi- Người con gái mà em nói muốn tặng bài hát này cho cô ấy là ai vậy? Chị có thể biết được chứ- Dường như Lisa đã hỏi trúng câu hỏi mà ai ở đây cũng thắc mắc xem cô gái nào mà có thể khiến hoàng tử băng của trường King Queen động lòng. Còn hần khi nghe Lisa hỏi vậy thì trong đầu hiện lên hình ảnh của nó, miệng thì bất giác nở một nụ cười khiến cho tất cả nữ sinh có mặt tại đây đều trở nên “ thần hồn điên đảo”. Nụ cười ấy càng kích thích sự tò mò của mọi người về cô gái mà hần thầm yêu. Mọi người ai cũng đang chìm đắm trong suy nghĩ của mình thì hần đột nhiên lên tiếng nói “ Cô gái ấy là ai thì em không thể tiết lộ nhưng em có thể cho chị biết là hiện tại cô ấy đang học ở đây- Tuy giọng nói của hần lạnh lùng nhưng nếu để ý kỹ sẽ nhận ra trong giọng nói có vài phần dịu dàng và hạnh phúc khi nói đến cô gái bí ẩn đó. Nhưng có ai để ý đến, họ chỉ để ý đến chuyện hần nói cô gái hần yêu thầm đang học ở đây. Làm cho các nữ sinh ai cũng mơ mộng và hy vọng rằng mình là người mà hần yêu thầm. Duy chỉ có mười con người trong cánh gà và một người ban giám khảo là vô cùng ngạc nhiên. Mười một con người đó không ai khác chính là những người bạn cùng người anh người chị của hần. Tụi hần ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên nói yêu một người con gái sau sự việc xảy ra vào 4 năm trước. Còn tụi nó ngạc nhiên vì từ lúc quen biết hần tới nay ngoại trừ tiếp xúc với con gái là Mika, Sam, Jen, Wendy và nó ra thì chưa thấy hần tiếp xúc với người con gái nào cả, vậy mà bây giờ dùng một cái hần bảo là có người yêu thầm. Nó ngoài mặt thì

ngạc nhiên nhưng có ai biết được trái tim nó đang hết sức khó chịu. Ngay cả bản thân nó cũng không hiểu tại sao mình lại như vậy

- Cảm ơn câu trả lời của em và giờ chị sẽ nhận xét về bài hát của em- Lisa vờ làm mặt nghiêm túc rồi nở một nụ cười nói- Bài hát của em vô cùng hay và chân thật, em hát thật sự như em hát để tặng cho cô gái ấy chứ không phải là em đang thi. Và cuối cùng chị chúc em mau chóng được cô gái ấy đáp lại tình cảm

- Chị Ditley, chị cảm thấy bài hát vừa rồi như thế nào- Hoàng Khang thấy Lisa nói xong thì quay qua mời Ditley

- Bài hát của em thật sự quá hay, xin chúc mừng em đã hoàn thành tốt phần thi của mình- Ditley vui vẻ nhận xét

- Chị Jean Phạm, chị có nhận xét gì về tiết mục vừa rồi- Hoàng Khang mời tiếp

- Chị không có gì để nhận xét về tiết mục vừa rồi vì nó đã quá hay rồi, chị chỉ chúc em được hạnh phúc bên cô gái mà em yêu- Jin cũng coi hẩn như là em trai của mình, vì thế nếu hẩn có thể yêu một cô gái sau vụ việc đó thì là một việc nên mừng

- Còn thầy Minh thì sao ạ- Hoàng Khang quay sang mời thầy HT thì thấy thầy chỉ mỉm cười rồi nhẹ nhàng lắc đầu, hiểu ý Hoàng Khang liền nói tiếp- Nếu thầy Minh không có ý kiến gì vậy chúng ta tiếp tục cuộc thi. Tiếp sau đây xin mời các bạn đến với các tiết mục của lớp 11A2

- Cảm ơn lời nhận xét của bốn vị ban giám khảo, tiếp sau đây chúng ta sẽ đến với tiết mục cuối cùng của lớp 11A3- Hoàng Khang nói xong thì lui vào cánh gà. Đồng thời bọn ả đi ra khiến bọn nam sinh bên dưới phải la hét rất nhiều. Vì bọn ả mặc những bộ đồ khiến ai nhìn vào cũng phải đỏ mặt vì độ ngắn của nó. Nhạc vang lên, cả bọn nhảy theo nhạc khiến cho bọn nam sinh bên dưới hét mỗi ngày một to

Bài hát kết thúc cũng là lúc bọn ả hoàn thành phần thi của mình, đồng thời Hoàng Khang cũng từ cánh gà đi ra

- Chúc mừng cả năm người đã hoàn thành phần thi của mình. Xin hỏi chị Ditley có ý kiến gì không ạ

- Bài hát và điệu nhảy khá sôi động, 5 em làm rất tốt- Ditley nhận xét

- Chị Lisa, chị không chỉ là diễn viên mà chị còn là ca sĩ thì chị cũng rành về vũ đạo vậy chị thấy màn nhảy vừa rồi như thế nào- Hoàng Khang nhìn Lisa hỏi

- Tiết mục vừa rồi khá ấn tượng nhưng có một điểm các em cần chú ý đó chính là trang phục, độ tuổi hiện tại của các em không nên chọn những trang phục như vậy mà nên chọn những bộ trang phục khác năng động và phù hợp với độ tuổi của các em hơn- Lisa thẳng thắn nhận xét

- Thầy Minh, thầy thấy sao ạ- Hoàng Khang quay qua hỏi tiếp thầy HT

- Thầy thấy tiết mục vừa rồi khá hay các em kết hợp với nhau rất ăn ý thầy đánh giá cao ở điểm đó

- Cuối cùng chị Jean Phạm chị có nhận xét gì màn thi vừa rồi

- Giống như Lisa nói chị không hề hài lòng về phần trang phục nhưng chị đánh các em cao về phần nhảy rất điêu luyện và hay, chúc mừng các em đã hoàn thành phần thi của mình- Mặc dù biết bọn ả chính là kẻ thù không đội trời chung của tụi nó nhưng đã là một ban giám khảo, Jin không vì thế mà chỉ tìm điểm xấu của bọn ả mà bỏ qua nhưng điểm tốt trong màn biểu diễn

Sau khi ban giám khảo nhận xét xong thì Hoàng Khang mời tiếp các lớp còn lại ra biểu diễn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Kết Quả Cuộc Thi King And Queen

Vi có nhiều bạn bình luận nói cách xưng hô nó- hấn, cậu- nhỏ, không biết ai ra ai nên từ giờ mình sẽ đổi:

Nó -> Halen

Hấn-> Sky

Cậu-> Vin

Nhỏ->Mika

Anh-> Kun

Cô-> Jen

Chàng->Bill

Nàng-> Sam

Sau khi tất cả đã hoàn thành phần thi của mình thì Hoàng Khang từ sau cánh gà bước ra :

-Chúc mừng các lớp đã hoàn thành phần thi của mình

-Tiếp theo sẽ là phần công bố kết quả, trong lúc chờ đợi mọi người hãy cùng thưởng thức bài hát xxx do nhóm xxx trình bày

....Sau khi bài hát kết thúc một tràng vỗ tay vang lên cho đến Hoàng Khang từ cánh gà bước ra làm dấu cho mọi người im lặng rồi bắt đầu nói: “cảm ơn phần trình diễn của các bạn xxx. Sau khi ban giám khảo làm việc, tôi đã có kết quả của cuộc thi và không để mọi người chờ lâu sau đây tôi xin công bố:

- Đầu tiên tôi xin công bố kết quả của khối lớp 10, lớp đầu tiên là lớp 10A1 có tổng số điểm hai vòng là 85 điểm, lớp 10A2 là 90 điểm, lớp 10A3 là 80 điểm và lớp cuối cùng 10A4 là 70 điểm

Còn sau đây là điểm của khối lớp 11, lớp 11A1 có tổng số điểm hai vòng là 95 điểm, lớp 11A2 là 80 điểm, điểm của lớp 10 A3 và 11A4 lần lượt là 85 và 80 điểm.

Khối lớp cuối cùng là khối lớp 12, lớp 12A1 có tổng số điểm hai vòng là 80 điểm, lớp 12A2 là 80 điểm, lớp 12A3 và 12A4 đồng số điểm với nhau là 85 điểm

Vậy các bạn cũng biết sáu lớp nào sẽ đi vào vòng tiếp theo, tôi chúc mừng lớp 10A1, 10A2, 11A3, 11A1, 12A3 và 12A4 - Sau khi Hoàng Khang đọc tên thì sáu mươi con người từ sau cánh gà bước lên.

Lúc này những tiếng vỗ tay vang lên. Khi tràng pháo tay vừa dứt, Hoàng Khang mới nói tiếp: “ Tiếp theo là phần thi bình chọn. Bây giờ mọi người hãy cầm điện thoại và chuẩn bị bình chọn cho những cặp đôi mình yêu thích và mỗi lần bình chọn chúng ta chỉ có hai phút, sau khi kết thúc hai phút đồng nghĩa với việc thời gian bình chọn đã hết”

Sau khi nói xong Hoàng Khang mới quay lại nhìn đằng sau lưng thì thấy cả 6 lớp đã đứng vào vị trí thì quay mặt lại về phía khán đài nói tiếp:

- Đầu tiên xin mời hai lớp 10A1 và 10A2 bước lên phía trước 3 bước- Vừa dứt lời thì hai lớp bước lên ngang hàng với Hoàng Khang

- Vâng, bên trái tôi là lớp 10A1 và bên phải tôi là lớp 10A2, chúng ta đã có mười cặp đôi đến từ hai lớp, bây giờ mọi người hãy bình chọn cho cặp đôi mà mình yêu- Hoàng Khang vừa nói xong thì mọi người bên dưới ai cũng đang cầm điện thoại để bình chọn

- Thời gian bình chọn đã hết mời hai lớp về vị trí và xin mời lớp 11A1 với lớp 11A3 tiến lên- Hoàng Khang nói sau khi hết hai phút bình chọn

-Như vừa rồi mọi người hãy bình chọn cho cặp đôi mình yêu thích- Hoàng Khang nói tiếp sau khi thấy lớp 11A1 và 11A3 đã tiến lên đứng ngang hàng với mình

- Xin mời hai lớp cuối cùng là lớp 12A3 và 12A4 tiến lên- Hoàng Khang mời hai lớp 11 về vị trí rồi mời hai lớp 12A3 và 12A4 sau khi hết hai phút

Khi phần thi bình chọn đã xong thì Hoàng Khang cùng sáu mươi người có mặt trên sân khấu bước vào trong nhường lại sân khấu cho Lisa để cô hát một

bài hát trong khi chờ ban tổ chức tổng kết số phiếu bầu.

Sau tám phút, Lisa hoàn thành phần trình diễn của mình xong thì cúi chào khán giả một cái rồi về vị trí ban giám khảo của mình ngồi trả lại sân khấu cho Hoàng Khang đang đi ra cùng với kết quả trên tay

-Như các bạn đã thấy trên tay tôi chính là phong thư đang đựng kết quả của cuộc bình chọn King And Queen năm nay.

-Mọi người đoán thử xem cặp đôi nào có phiếu bầu chọn cao nhất.

Sau khi nghe Hoàng Khang nói thì ở dưới sân khấu vang lên rất nhiều tiếng nói khác nhau. Có người nói chiến thắng sẽ là lớp 11A1, cũng có người nói lớp 10A2, 12A3,...

Và không để mọi người chờ lâu Hoàng Khang lên tiếng thông báo kết quả:

- Sau đây là ba cặp đôi có phiếu bầu chọn cao nhất. Cặp đôi thứ nhất là Lục Ánh Tuyết và Hứa Minh Khải đến từ lớp 10A2, cặp đôi Nguyễn Hoàng Thiên Anh và Vương Minh Khang. Đến từ lớp 11A1 và cuối cùng là cặp đôi Âu Hải Yến và Kim Minh Dạ lớp 12A3. Xin mời ba cặp đôi vừa được đọc tên bước lên sân khấu

Nói đến đây Hoàng Khang tạm dừng lại, sau khi đợi ba cặp đôi đã đi đến giữa sân khấu Hoàng Khang mới nói tiếp: “xin chúc mừng lớp 12A3, đã mang về cho lớp mình chuyến đi biển cần giờ ba ngày, tức là giải ba đã thuộc về lớp 12A3” Ở dưới khán đài rất nhiều tiếng vỗ tay vang lên mặc dù không phải đạt giải nhất nhưng phần biểu diễn của họ là do họ cố gắng tập luyện mà có được.

-Xin chúc mừng, giải nhì thuộc về lớp...10A2- Nói gần hết câu Hoàng Khang bỗng dừng lại khiến cho mọi người rất hồi hộp không biết rằng sẽ thuộc về ai, thuộc về lớp nào thì liền nói lớn tên lớp được giải nhì

Vừa dứt lời dưới vang lên những tiếng vỗ tay thật to. Không đợi mọi người ổn định Hoàng Khang nói tiếp:

-Vậy giải nhất thuộc về lớp 11A1

Lúc này bên dưới sân khấu vang lên những tiếng vỗ tay còn to hơn hai lớp kia để chúc mừng cho nó và hân đã giành được giải nhất

Lúc này Hoàng Khang tuyên bố: “ Cuộc thi đến đây là kết thúc xin cảm ơn sự có mặt của ban giám khảo và tất cả các học sinh của trường trong buổi tối ngày hôm nay”

Sau khi về đến nhà nó. Cả bọn tụ tập tại phòng khách.

Vừa ngồi xuống Sam liền quay qua nói với Bill: “ Em đã nói anh rồi mà, anh chỉ cần tin ở tụi em”. Biết Sam đang nói về vấn đề gì Bill lập tức quay sang xin lỗi vì đã không tin tụi nó.

-Bao giờ mới đi vậy- Kun lên tiếng hỏi

Wendy lúc này mới nói cho mọi người lịch đi để chuẩn bị:

-Khoảng 1 tuần nữa

Nghe tới đây Mika liền dùng ánh mắt chờ mong nhìn Wendy hỏi: “ Vậy có được nghỉ không?”

Và sau đó Wind liền không thương tiếc nói một chữ” không” khiến cô nàng Mika nhà ta đang vui hơn hờ trở nên ỉu xiu. Chọc cho tất cả mọi người cười phá lên. Lúc này Jin mới nói với Jen: “ Jen em nói cho Mika nghe đi”

Lúc này Jen mới nhân từ nói với Mika “ bây giờ chúng ta học ba ngày còn bốn ngày còn lại thì nghỉ để chuẩn bị đồ để đi chơi”, nghe vậy cô nàng Mika lại trở nên vui vẻ.” Và sau đó lại nói thêm một câu “ trong nhóm ai cũng biết chỉ có mình cậu là không biết” Sau đó mọi người ai về nhà nấy, còn bọn nó thì mỗi người về phòng mình.

Sau khi lên lầu Halen nhận được một cú điện thoại từ ba.

- Con nghe- Mặc dù đã bớt lạnh lùng nhưng vẫn kiềm lời

- Ngày mai con về Anh được không- Đầu dây bên kia ba nó khề hời.

Halen suy nghĩ một lát rồi nói: “ dạ được, để con thu xếp rồi gọi lại cho ba”

-Uhm, vậy con ngủ đi

“Tạm biệt ba” Halen để điện thoại sang bên, và đứng dậy đi tắm rồi đi ngủ

Xin lỗi vì ra trễ một tuần. Mong mọi người thông cảm vì mình mới đi học lại nên phải sắp xếp lại lịch học và cũng vì đi học lại nên mẹ mình hạn chế cho mình ngồi máy tính.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

Chào các bạn!

Hôm nay mình có hai việc muốn nói với các bạn.

Việc thứ nhất: bắt đầu từ chap này mình vẫn sẽ giữ nguyên cách gọi hai nhân vật chín bằng hán và nó còn những nhân vật còn lại thì gọi bằng tên

Việc thứ hai: bởi vì lịch học của bọn mình chưa có ổn định nên chúng mình chưa thể sắp lịch đăng chap chính vì thế các bạn ráng giùm mình 1, 2 tháng khi nào ổn định thì mình sẽ thông báo lịch cho.

Còn một việc nữa là do chúng mình lần đầu biết chuyện nên mình mong các bạn hãy bình luận những ý kiến riêng của mình để chúng mình rút ra kinh nghiệm để hoàn thành có chuyện hay hơn nữa.

Cảm ơn, chân thành cảm ơn các bạn đã theo dõi chuyện.

Sau đây mời các bạn tiếp tục theo dõi chuyện

.....

Vì để bay kịp qua bên Anh nên mới sáng sớm nó đã dậy để chuẩn bị sau đó lặng lẽ ra sân bay. Lúc gần lên máy bay nó có nhắn tin nói cho Vin biết là mình có việc cần về Anh rồi mới lên máy bay.

6:10 am tại biệt thự của Halen

Say khi thay đồng phục xong thì cả năm người Sam, Mika, Jen, Wendy và Vin bước xuống nhà ăn thì đã thấy Jin và Ken đang dọn đồ ăn sáng lên bàn, còn có Bill, Kun, Wind và hân thì vừa đến và đã ngồi vào bàn. Thấy mọi người đã ngồi vào bàn đầy đủ chỉ thiếu mỗi nó thì Jin mới hỏi:

- Halen vẫn chưa xuống sao? Để chị lên coi con bé- Nói rồi Jin liền đứng lên thì bị Vin lên tiếng ngăn lại

- Khỏi đi chị, hồi sáng sớm chị ấy có nhắn với em là về Anh có việc 3,4 ngày nữa mới về

Nghe vậy Jin mới ngồi xuống ăn sáng. Sau khi ăn sáng cả bọn đi học, còn Jin và Ken thì ở nhà. Tiết mục chào đón các hoàng tử và công chúa vẫn diễn ra như thường. Có điều, vì hôm nay thiếu nó nên khiến cho một số chàng thất vọng.

Lúc này hân cảm thấy mọi thứ thật phiền phức, bỏ lại hai chữ” ồn ào” rồi xoay mặt bỏ đi để lại một đám ngu ngơ không biết hôm nay ai là người ngu ngốc chọc giận cái núi lửa ấy? Núi lửa sắp phun trào!!!

Và người đã chọc giận cái núi lửa ấy chính là nó. Hấn nổi giận vì một lý do rất “củ chuối” nói đúng hơn là đang ghen tỵ với Vin. Tại sao nó không nhắn tin cho mình mà lại nhắn cho Vin mặc dù biết rằng Vin là em nó nhưng hấn vẫn muốn nhận được một tin nhắn của nó. Mà hấn cũng không rõ tại sao mình lại như thế.

Sự việc không dừng ở đó, vào giờ học, hấn nhìn những cặp đôi nhà ta tình tứ mà trong đầu chợt hiện ra hình ảnh của nó. Đến nỗi suốt một buổi học hôm ấy, hấn cứ ngẩn ngơ làm việc gì cũng không ra hồn.

Giờ ra chơi, khi cả bọn đang cố gắng kéo chàng trai lơ ngơ vì nhớ ai đó cuồng căn tin thì nghe thấy hàng loạt tiếng mắng chửi khiến cả bọn chú ý, kể cả hấn cũng quay lại nhìn. Đường như có một sức mạnh nào đó thôi thúc hấn, cái sự quen thuộc gần gũi đến lạ kì khi hấn nhìn thấy khuôn mặt của cô gái đang bị mắng.

Và cô gái ấy chính là Lục Ánh Tuyết- Cô gái ngày hôm qua đoạt giải nhì cuộc thi King and Queen. Lục Ánh Tuyết đang bị bao quanh bởi một nhóm nữ sinh khoảng 6,7 người và những nữ sinh ấy đang ra sức mắng chửi cô bé

- Con ch*, sao mày dám quyến rũ Hoàng Khang của tao- Nữ sinh A nói

Hai, ba nữ sinh hòa theo: “ Phải đó, đồ con đ*, mày tránh xa Hoàng Khang và Minh Dạ của bọn tao ra”

Sự việc diễn ra rất đơn giản, ba người gồm Âu Hải Yến, Kim Minh Dạ và Bùi Hoàng Khang là bạn từ nhỏ của nhau, mà Âu Hải Yến thì quen biết Lục Ánh Tuyết lúc cô bé học lớp 6. Đến năm Lục Ánh Tuyết học lớp 7 thì mới quen biết Hoàng Khang và Kim Minh Dạ, từ đó cả bốn người thân với nhau đi đâu cũng đi với nhau. Sau này đến khi học lớp 10 thì quen biết Hồ Tiểu Phuong và hai người trở thành bạn thân. Mọi khi cả năm người đều đi với nhau nhưng riêng hôm nay vì Âu Hải Yến, Kim Minh Dạ, Hoàng Khang có việc nên Lục Ánh Tuyết đành xuống căn tin cùng cô bạn thân Hồ Tiểu Phuong cũng là em họ của Kim Minh Dạ. Đang đi xuống thì Tiểu Phuong đột nhiên bị một lực gì đó đẩy ngã, thấy bạn ngã Lục Ánh Tuyết định đỡ dậy thì lại bị mấy chị lớp 12 kéo qua một bên sau đó liền bị bao quanh. Chưa kịp nói gì thì đã bị người ta mắng chửi. Còn Tiểu Phuong sau khi đứng dậy thấy Lục Ánh Tuyết đang bị bao quanh thì liền chạy đến trước mặt cô bé giang hai tay ra như bảo vệ cô bé.” Mấy người mà đụng đến Tiểu Tuyết thì đừng trách tôi”-Tiểu Phuong hùng hồn quát nhóm nữ sinh

- Hồ Tiểu Phuong, cô đừng ý có Minh Dạ chống lưng thì muốn làm gì thì làm. Dù sao cô cũng chỉ là em họ của cậu ấy nên tốt nhất là cô tránh qua một bên- Nữ sinh B nói

- Chị...- Tiểu Phuong chỉ mới nói được chữ chị thì Lục Ánh Tuyết ngăn lại nói” Chuyện của mình để mình lo” rồi kéo bạn ra sau lưng bình tĩnh nhìn đàn chị lớp 12 nói tiếp:” Tốt nhất mấy người đừng đụng vào chúng tôi không thì đừng trách”. Bọn nữ sinh nghe vậy liền cười chế nhạo rồi nữ sinh A liền nói:

- Lục Ánh Tuyết tao sợ quá, có ngon thì mày đánh tao đi- Vừa dứt lời thì tiếng nói vang lên

- Vậy để tôi đánh cho cô chết- Âu Hải Yến bước tới chỗ Lục Ánh Tuyết mặt đối mặt với bọn nữ sinh lớp 12

- Cô..cô..- Nữ sinh A tức quá đâm ra nói lắp. Còn Âu Hải Yến nghe vậy thì nhếch môi cười rồi nói;” Ăn nói cho đàng hoàng, tôi không có họ hàng gì với cô cả nên đừng gọi tôi là cô” Nói xong liền kéo Lục Ánh Tuyết và Tiểu Phuong đi để lại một đám nữ sinh đang tức giận.

Thấy mọi chuyện đã kết thúc, cả bọn mới tiến đến chiếc bàn hay ngồi để ngồi chơi uống nước sau đó lên lớp học tiếp cho đến giờ ra về, chiều tối lại đi bar.

Và việc cần cử diễn ra bình thường cho đến ngày nó về.

Cùng lúc ấy, ở bên Anh

Sau khi ngồi mười mấy tiếng trên máy bay thì cũng tới nơi. Nó kéo vali ra bên ngoài thì thấy hai thủ hạ trong bang của nó(bang Lethar Angel) đang đợi mình với hai chiếc xe mui trần. Vì muốn tự lái xe tới tập đoàn Nguyễn Hoàng để gặp ba nên khi máy bay gần hạ cánh nó đã dặn người mang xe tới sân bay. Thấy cô, hai thủ hạ liền cung kính:”Bang chủ”. Nghe vậy Halen cũng không nói gì mà chỉ dặn họ mang vali của nó về biệt thự, rồi nhận lấy chìa khóa leo lên chiếc mui trần Lamborghini Aventador LP 750-4 SV Roadster một trong hai chiếc mui trần sau đó liền phóng đi rời khỏi sân bay.

Chẳng bao lâu, nó đã ở trước cổng tập đoàn Nguyễn Hoàng. Bước xuống xe, đang bước vào cổng thì nó bị một anh bảo vệ ngăn lại:”Cô bé, em không vào được đâu đi chỗ khác chơi đi”. Nghe vậy nó liền nhìn anh bảo vệ nói

- Không sao, anh cứ để tôi vào

- Nhưng mà...- Đang do dự không biết có nên cho nó vào không thì một giọng nó khác vang lên

- Cậu cứ để cô bé vào- Đó là giọng của ông bảo vệ cỡ 50 tuổi. Ông ta trước đây đã thấy nó đến đây vài lần nên mới cho nó vào

Anh bảo vệ nghe vậy thì mới né sang một bên cho nó vào. Còn nó thấy anh bảo vệ né sang một bên thì cũng không nói gì mà bước vào.

Bước đến bàn tiếp tân thấy hai cô tiếp tân đang ngồi tán gẫu với nhau mà không biết nó tới. Ho khan một tiếng làm hai con người đang tán gẫu phải ngưng lại vội vàng đứng dậy. Thấy hai người đã đứng dậy nó liền hỏi:” Cho hỏi chủ tịch có trên đó không?”. Nghe nó hỏi vậy một người trong hai cô gái

tên Ngọc My liền hỏi:” Cho hỏi tiểu thư đây có hẹn trước chưa ạ”

- Chưa

Nghe vậy Ngọc My lại hỏi

- Vậy tiểu thư đây là...

- Cứ nói cô Thiên Anh tìm

- Xin đợi một lát ạ- Ngọc My lấy điện thoại bàn của công ty định gọi lên trên thì người còn lại tên Thùy Vân ngăn lại, rồi quay qua nhìn nó nói:” Xin lỗi tiểu thư đây không thể gặp chủ tịch được vì ngài ấy đang có cuộc họp hội nghị quan trọng”. Nó nghe vậy liền nói:” Tôi đợi”. Thùy Vân nghe vậy tức giận nói:” Tôi nói vậy mà cô còn không hiểu sao, chủ tịch không rảnh để đón tiếp loại người nghèo như cô đâu”. Ngọc My nghe vậy liền lên tiếng” Vâng Vâng, cậu thôi đi” nhưng Thùy Vân mặc kệ Ngọc My nói gì mà chỉ đứng trừng mắt nhìn nó.

Còn nó nghe Thùy Vân nói vậy thì nhìn xuống người mình. Thì ra là vậy, chỉ vì nó đang mặc áo sơ mi và chiếc váy xòe chứ không phải đồ hiệu nên cô ta nghĩ nó nghèo, được nó sẽ cho cô ta thấy hậu quả của việc dám không cho nó lên mà còn dám mắng nó là như thế nào. Mặc kệ hai người tiếp tân nó lấy điện thoại gọi cho ai đó mà chưa đầy 5 phút người đó đã xuất hiện dưới đại sảnh. Hai người tiếp tân thấy người đó thì liền cung kính chào:” Chào tổng giám đốc Lâm”. Anh ta nghe vậy gật đầu một cái rồi liền quay qua ôm nó, nói:

- Tiểu công chúa em về rồi

- Lâm Gia Vỹ, anh buông em ra- Bị Lâm Gia Vỹ ôm nó liền đẩy ra nhưng không thể vì anh ta ôm nó quá chặt. Còn Lâm Gia Vỹ nghe vậy liền mặt mày bí xị buông nó ra

- Sao anh ra được vậy, không phải anh đang có cuộc họp hội nghị quan trọng với chủ tịch sao- nó giả vờ hỏi

Lâm Gia Vỹ nghe nó nói nhiều hơn trước thì trong lòng vui mừng vì trước đây nó rất kiêu lời nhưng lại thấy lạ vì câu hỏi của nó

- Tiểu công chúa, ai nói em là anh có cuộc họp quan trọng với chủ tịch vậy- Lâm Gia Vỹ nghe nó gọi ba là chủ tịch liền biết nó muốn giấu thân phận nên cũng gọi là chủ tịch thay vì gọi là chú Phong. Vì ba mẹ Lâm Gia Vỹ là bạn của ba mẹ nó nên anh gọi ba nó là chú, mà ba mẹ Lâm gia Vỹ là nhà khoa học nhưng anh lại muốn làm kinh doanh nên ba nó mới đưa anh vào tập đoàn làm.

- Cô ta bảo là chủ tịch đang có cuộc họp qua trọng, còn bảo chủ tịch không rảnh để đón tiếp loại người nghèo như em- Nó nói tay thì chỉ vào Thùy Vân.

Nghe nó nói vậy mặt Lâm Gia Vỹ tối lại,dám nói vậy với tiểu công chúa của anh vậy anh sẽ cho cô ta thấy đưng đến tiểu công chúa của anh là như thế nào. Quay qua nhìn Thùy Vân lạnh lùng nói:” Ngày mai nghỉ việc” rồi kéo nó vào thang máy dành riêng cho chủ tịch, phó chủ tịch và tổng giám đốc bỏ lại Thùy Vân đang thất thần khi nghe mình bị đuổi việc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Sau khi bỏ lại Thùy Vân, nó cùng Lâm Gia Vỹ đi lên tầng 45, tầng cao nhất của tập đoàn Nguyễn Hoàng, cũng là tầng có phòng làm việc của chủ tịch và

phó chủ tịch.

Cốc...Cốc...Cốc, sau khi lên tới lầu, rẽ trái thì nó thấy một cánh cửa. Nó nhấc tay gõ.

- Vào đi- Giọng nói trầm thấp, đầy dứt khoát từ trong phòng truyền ra

cách Nghe thấy sự cho phép của chủ nhân căn phòng nó vịn tay nắm cửa, đẩy vào.

Khi nó bước vào trong phòng có 3 người. Một người đàn ông trung niên trong bộ vest đen cùng với chiếc cà vạt màu xanh đang ngồi ngay tại ghế sofa. Bên cạnh ông là một người phụ nữ sang trọng trong bộ đồ công sở, bà ta rất xinh đẹp, dễ dàng thu hút người khác. Đối diện với bà ta là một nam nhân khoảng 30 tuổi đang trình bày một số công việc.

- Chào chủ tịch, phó chủ tịch- Lâm Gia Vỹ thấy có người khác thì liền thay đổi cách xưng hô

- Chào chủ tịch Nguyễn, phó chủ tịch An- Nó cũng như Lâm Gia Vỹ thay đổi cách xưng hô để giấu thân phận, lúc này nó dùng diện mạo thật của mình để xuất hiện. Khuôn mặt của nó thật sự rất dễ gây ấn tượng với người khác khi sở hữu đôi mắt to tròn có phần giống với người đàn ông đang ngồi trên ghế sofa. Nhưng đôi mắt của nó có phần long lanh hơn, lại thêm làn da trắng trẻo ưa nhìn. Có lẽ vì biết được điều này nên nó thường hóa trang để không thu hút sự chú ý của người khác.

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, người đàn ông cùng người phụ nữ theo thói quen ngẩng đầu lên. Thấy nó, ánh mắt của ông Nguyễn Thiên Phong liền từ nghiêm nghị chuyển sang cung chiều, vội vàng nói với người nam nhân đang có mặt ở đó: "Mọi chuyện trước mắt thì cứ làm như vậy còn có gì khác thì tôi sẽ nói thêm sau". Người nam nhân đó nghe vậy, liền đứng dậy, khẽ cúi người rồi đi ra khỏi phòng.

Sau khi người đó đi ra, nó chưa kịp nói gì thì đã có một bóng đen nhào tới ôm. Bóng đen đó không ngừng hỏi thăm, giọng nói hết sức dịu dàng, yêu thương

- Tiểu bảo bối, con về rồi. Con ở bên đó khỏe chứ, ăn uống được không, thằng nhóc tiểu Nam không chăm sóc cho con hay sao mà nhìn con gầy quá vậy- Bóng đen đó không ai khác chính là mẹ nó- bà An Như Nguyệt

- Nguyệt Nguyệt, em hỏi từ từ thôi con bé mới về chắc còn mệt- ông Nguyễn Thiên Phong thấy vậy liền nhắc bà, lời lẽ vẫn hết sức quan tâm tiểu bảo bối của ông. Còn bà An Như Nguyệt nghe vậy liền ném cho ông cái nhìn xem thường, nói: "Bảo bối là do em sinh ra, em có quyền quan tâm con bé. Huống hồ con bé đi mấy tháng nay làm em rất nhớ, rất rất nhớ". Nói xong bà còn cố gắng ép cho vài giọt nước mắt chảy ra.

Ông Thiên Phong mặc dù biết bà đang diễn nhưng thấy vậy không khỏi đau lòng liền lên tiếng an ủi "Nguyệt Nguyệt đừng như vậy, anh đau lòng".

Thấy ba mẹ tình cảm mà quên rằng còn có Lâm Gia Vỹ, nó nhắc nhở: "Ba mẹ còn có anh Gia Vỹ ở đây". Nghe con gái nói vậy bà An Như Nguyệt cười quay quắt nói:

- Con khỏi cần lo, thằng bé sớm đã quen rồi- Nói xong bà kéo nó xuống ghế ngồi sau đó qua bên cạnh chồng ngồi. Còn Lâm Gia Vỹ thì bước đến ngồi kế bên nó. Lúc này nó mới hỏi:

- Ba, ba gọi con về đây có việc gì vậy?

- Việc đó thì cứ để từ từ giờ chúng ta đi ăn trưa, chuyện đó tới tới ba sẽ nói cho con- Nói rồi cả bốn người cùng nhau ra ngoài ăn trưa. Sau khi ăn trưa ba mẹ nó và Lâm Gia Vỹ trở về tập đoàn còn nó thì lái xe tới tập đoàn A.H

Bước xuống xe, nó đang bước vào trong thì lại bị ngăn lại. Nó không nói gì từ từ rút từ trong người ra một tấm thẻ vàng. Người bảo vệ thấy tấm thẻ vàng đó, vội vàng tránh qua một bên. Điều này không có gì ngạc nhiên vì tấm thẻ này chỉ 5 người có là nó, Vĩn, Mika, Sam và Jen. Những người sở hữu chiếc thẻ này chính là khách quý của tập đoàn.

Nó vẫn không nói gì, với thái độ lạnh lùng bước vào trong. Bước đến bàn tiếp tân, một trong hai người tiếp tân liền hỏi:

- Cho hỏi tiểu thư đây muốn tìm ai?

- Phó chủ tịch Phan- Nó trả lời hết sức ngắn gọn.

- Tiểu thư đây có hẹn trước chưa ạ- Người tiếp tân lại hỏi. Nó vẫn không nói gì lấy tấm thẻ vàng ra đưa cho người tiếp tân xem. Người tiếp tân thấy tấm thẻ vàng liền nói:

- Xin lỗi tiểu thư, đã làm mất thời gian của cô, phó chủ tịch ở phía trên, mời cô- Nó gạt đầu, lấy tấm thẻ cất đi rồi đi vào thang máy riêng để lên tầng 59(tầng dành riêng cho phó chủ tịch, còn tầng 60 là cho chủ tịch người đó cũng chính là nó)

Cốc...cốc...cốc

- Mời vào- giọng nói trầm, nam tính từ trong phòng phát ra

- Chào phó chủ tịch- Nó bước vào phòng giả bộ lễ phép chào. Nghe thấy giọng nói quen thuộc người đàn ông trong phòng vội ngẩng đầu lên. Trong ánh mắt liền hiện lên tia vui mừng, đứng dậy rời khỏi ghế nhanh chân đi đến ôm lấy nó. Nó cũng để mặc cho người đàn ông ôm. Sau khi ôm nó, thả nó ra xoa đầu nó nói:

- Nhóc con, em về rồi- Nghe vậy nó mỉm cười gật đầu một cái, xoa tan đi vẻ lạnh lùng vừa nãy.

Nó đi đến ghế sofa trong phòng ngồi xuống hỏi, nói chuyện bằng giọng thân thiết:”Công việc dạo này sao rồi anh”.

- Em còn dám hỏi, ai đi đến mấy tháng không thèm liên lạc , hầu như mọi công việc em đều quăng hết cho anh và chị Ngân(thư kí riêng của nó Mạc Thanh Ngân) làm- Phan Minh Nhật ngồi đối diện nó nói, lời nói nghe có vẻ than trách nhưng vẫn hết sức vui vẻ, có phần cung chiêu. Nó nghe vậy liền phản bác lại:

- Em cũng có làm nha, chỉ tại anh không biết thôi.

Thấy nó nói nhiều vậy anh cũng tiếp tục nói:” Xạo, anh không tin”

- Anh đi hỏi chị Ngân rồi sẽ biết- Nó nói xong thì vờ làm mặt giận, có lẽ chỉ ở bên cạnh người thân thiết nó mới có nhiều cảm xúc lẫn biểu hiện như vậy. Còn bình thường lúc nào cũng lạnh lùng làm người ta rất khó để có thể đoán được tâm trạng của nó. Anh xem nó như em gái của mình nên khi thấy nó vui vẻ anh cũng vui theo, chỉ hy vọng nó có thể mãi sống vui vẻ mà không phải bận tâm về những chuyện có thể sắp xảy ra với nó.

- Được rồi, anh tin, em đừng có con nít nữa- Phan Minh Nhật dỗ ngọt nó, nhìn nó hết sức yêu thương.

- Tạm tha cho anh đó, thôi em về nha- Nói rồi nó liền đứng lên. Thấy nó đứng dậy anh liền hỏi:” Sao về sớm vậy mới đến mà”.

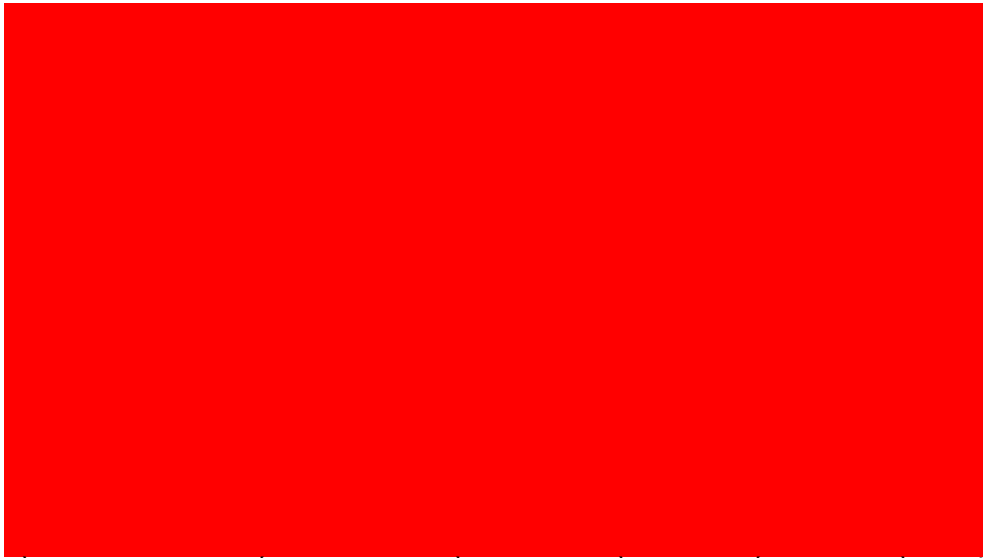
- Em chỉ đến chào anh một tiếng thôi rồi về.

Anh nghe nó nói vậy thì nói:” Vậy cho anh gửi lời hỏi thăm đến hai bác”. Nó chỉ gật đầu, rồi chào tạm biệt anh. Sau đó đi ra khỏi phòng về.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chũ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

Sau khi về đến nhà, nó liền lên phòng nghỉ ngơi. Đến khoảng 3,4 giờ chiều ba mẹ nó trở về nhà không thấy nó đâu nghĩ rằng nó vẫn chưa về. Hỏi quản gia Lý mới biết nó đang trên phòng nghỉ ngơi. Hai ông bà cho rằng nó mệt nên dặn mọi người không nên không làm phiền nó, sau đó mình cũng xoay người đi về phòng.

Đến gần tối, nó tỉnh dậy ngược đầu nhìn ra bên ngoài cửa sổ thấy mặt trời đã lặn. Nó gấp chăn, xếp gối lại đàng hoàng rồi xoay người đến phòng tắm để rửa mặt. Chọn một bộ đồ gọn gàng, thoải mái mặc lên. Xong xuôi hết mọi thứ, nó mở cửa đi xuống dưới phòng khách. Vừa bước xuống thì thấy ba mẹ đang ngồi xem tivi liền đi đến chỗ hai người họ kêu” Ba mẹ”

Hai ông bà đang coi tin tức thì nghe thấy tiếng con gái, cả hai ngay lập tức quay đầu nhìn nó. Nhìn thấy đứa con gái mình yêu thương, bà Như Nguyệt liền đứng dậy và bước đến, kéo tay nó ngồi xuống bên cạnh mình. Hoàn toàn bỏ quên chồng đang ngồi một mình ở phía đối diện.

Lúc này nó mới hỏi:” Ba kêu con về là có việc gì vậy”

- Chuyện đó thì cứ để lát nữa ăn cơm xong sẽ nói, còn bây giờ chúng ta đi ăn cơm- Ông thực sự không biết mở lời với con bé như thế nào. Ông biết chắc rằng đứa con gái này của ông mà nghe chuyện đó thì sẽ không đồng ý.

Buổi cơm diễn ra vô cùng vui vẻ, không khí ấm áp, đầy hương vị gia đình. Chuyện gì đến nó cũng sẽ đến. Sau khi ăn cơm xong thì hiện tại cả ba người ra ngoài phòng khách bàn về việc lúc này

- Ba có thể nói được rồi chứ- Nó ngồi đối diện ba mẹ mình nói, nó có một linh cảm kì lạ, rằng chuyện đó liên quan mật thiết đến hai chị em nó.

- Chuyện ba muốn nói là... em con có một vị hôn thê và người đó là người bạn thân của con- Ông Thiên Phong nhìn nó, ông đang do dự có nên nói ra không nhưng cuối cùng ông đã lựa chọn không nhắc đến nó nữa mà nói một chuyện khác. Sau khi nghe ông nói. Sau khi nghe ông nói bà Như Nguyệt liền quay sang nhìn ông, thắc mắc tại sao ông không nói ra chuyện kia, còn nó thì ngạc nhiên vô cùng, hỏi ngược lại:

- Bạn thân con? Người đó là ai? Sao con chưa từng nghe nói đến việc hôn ước trước đây?

Ông Thiên phong gật đầu rồi nói tiếp:” Người đó chính là con của chú Hải Đường và cô Bích Hà, Hàn Phương Nghi cũng chính là con bé Mika bạn thân của con”. Nó ngạc nhiên lại càng ngạc nhiên hơn khi biết biết vị hôn thê của Vin lại là Mika

- Vậy ba muốn con giúp gì- Sau khi lấy lại sự bình tĩnh, nó mới hỏi .

- Chuyện là thế này, tuần trước mẹ con và cô Bích Hà bàn với nhau qua điện thoại là Thứ sáu này hai gia đình sẽ gặp nhau để nói chuyện, nên trước đó hai hôm tức là thứ tư chúng ta sẽ về Việt Nam. Nhưng ba mẹ không biết nói với em con như thế nào, con cũng biết tính nó mà. Nó không bao giờ đồng ý chuyện hôn ước đã định từ đời trước. Nên muốn nhờ con tìm cách nói cho em con biết- Ông Thiên Phong không biết nói với con trai như thế nào nên nhờ nó giúp.

Nghe vậy nó liền mỉm cười nói: “Nếu là về chuyện đó thì ba mẹ cứ yên tâm đi, con sẽ tìm cơ hội để nói với nó”. Nghe con gái nói vậy hai ông bà cũng đỡ lo lắng phần nào, mong rằng mọi thứ sẽ tốt đẹp.

- Mà hôn ước này lập ra từ bao giờ thế? Trước chúng con có nghe ba mẹ nhắc đến đâu. - Đây là điều mà nó thắc mắc từ nãy giờ. Còn hai ông bà nghe vậy thì mặt đang vui bỗng nhiên thoáng qua nét buồn. Bà An Như Nguyệt buồn bã nói

- Thật ra hôn ước này vốn là của ...- Bà đang định nói ra mọi việc, thì ông Thiên Phong cầm lấy tay bà, khẽ siết nhẹ để ngăn cản không cho bà nói ra

Mà thay vào đó ông đã lấy một lý do khác:

-Thật ra hôn ước này đã được lập ra khi ba mẹ với vợ chồng chú Hải Đường vừa mới kết hôn chưa bao lâu. Hai gia đình hứa hẹn với nhau nếu sau này có con sẽ kết thông gia với nhau.

Bà Như Nguyệt nghe vậy thì liền nhìn chồng mình một cái, thấy ông lắc đầu thì chỉ khẽ thở dài. Nó nhìn là biết ba mẹ có chuyện giấu mình, nhưng nó tôn trọng họ, không truy hỏi thêm. Khi nào họ muốn nói thì nó sẽ nghe, ba mẹ sẽ không bao giờ làm hại nó

- Thôi ba mẹ lên phòng trước đây, mọi chuyện giao lại cho con- Nó chỉ gật đầu một cái rồi lại ngồi suy nghĩ gì đó, được một lúc thì nó cũng lên phòng.

Muốn đi về phòng mình thì nó phải đi ngang qua phòng ba mẹ. Cũng chính vì thế mà nó đã nghe được cuộc nói chuyện của ông Thiên Phong với bà Như Nguyệt

bên trong phòng

- Chúng ta cũng nên cho bảo bối biết chuyện đó- Bà Như Nguyệt nhìn chồng nói

- Anh nghĩ là chưa đến lúc để cho bảo bối biết chuyện đó được – Ông Thiên Phong nhìn vợ mình đang buồn nói

- Nhưng...- Bà còn chưa nói xong thì ông Thiên Phong liền nói:” Đến lúc thích hợp anh sẽ nói cho bảo bối biết, cả tiểu Nam cũng vậy”, Nghe chồng nói vậy bà Như Nguyệt cũng không nói gì mà lơ đãng ngồi suy nghĩ gì đó. Thấy vợ im lặng ông Thiên phong cũng không nói gì

Nó nghe xong thì trong đầu liền suy nghĩ không biết chuyện gì mà ba không cho mình biết nhưng được một lúc thì nó cũng bỏ vấn đề đó qua một bên đi về phòng nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau, vì chưa quen với mùi giờ bên Anh nên nó dậy khá sớm ra ngoài chạy bộ rồi sau đó về nhà thay một bộ đồ đen dài, lái xe đến công ty.

Cùng lúc này tại sân bay Nội Bài- Việt Nam. Một bóng dáng thon thả, nổi bật giữa bao người và chủ nhân của bóng dáng ấy chính là Mika(nhỏ). Hôm nay, cô với áo trễ vai và chân váy chữ A cùng đôi giày cao gót đế thấp. Mái tóc màu hồng của Mika đã được buộc cao thể hiện cá tính năng động.

Mika đưa mắt nhìn tứ phía tìm kiếm bóng dáng của ai đó. Hết nhìn xung quanh rồi lại nhìn đồng hồ tỏ vẻ sốt ruột.

Lúc này một đôi vợ chồng lọt vào tầm mắt của Mika.

Người đàn ông với dáng người cao trong bộ vest xám với gương mặt phúc hậu cùng mái tóc màu vàng. Nhìn ông như chỉ mới khoảng 35, 36 tuổi. Nhưng ở ông có nét trầm tĩnh, chín chắn hơn người cùng tuổi. Đi bên cạnh ông là một người phụ nữ xinh đẹp. Bà cũng không kém người chồng của mình nhìn cũng chỉ ở khoảng 27, 28. Ở cái lứa tuổi thanh xuân, trên người bà tỏa ra khí chất ấm áp, ôn nhu làm người khác không thể nào quên. Người phụ nữ với dáng người cao gầy trong chiếc váy ôm màu đen, trang phục đơn giản, trang sức cũng không hề khoa trương, trên cổ mang một chuỗi ngọc trai, tạo cho người ta cảm giác dễ gần. Thời gian dường như thật ưu ái bà, không hề lưu lại nhiều dấu vết. Một người phụ nữ đã gần bốn mươi, nhìn qua thì lại chưa đến ba mươi.

Và trong lúc cô đang nhìn đôi vợ chồng ấy, thì họ cũng đã phát hiện ra cô. Họ nhìn cô rồi khẽ mỉm cười và đi về phía cô.

Bọn em thật lòng xin lỗi mọi người vì sự chậm trễ của mình. Nhưng bọn em cũng hết cách, dạo gần đây chúng em hết kiểm tra 15 phút, tới kiểm tra 1 tiết không có thời gian để đăng chương mới. Nếu có thể bọn em sẽ đăng chương tiếp theo sớm nhất có thể. Và bọn em xin thông báo lại lần nữa sau này có đăng chương mới thì bọn em đều sẽ đăng vào ngày chủ nhật vì chúng em chỉ rảnh vào ngày hôm đó.

Một lần nữa chúng em thật lòng xin lỗi mọi người*cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Xin lỗi mọi người thời gian qua không đăng chap mới vì bận ôn thi cuối kì. Hôm nay mình đã thi xong nên mình sẽ đăng 2 chap, mong mọi người tiếp tục ủng hộ cho truyện của mình nhé.

Anh, 6 giờ tối

Lúc này, gia đình nó đang ở sân bay London Heathrow, hoàn tất thủ tục chuẩn bị quay trở Việt Nam thân yêu.

Nó mặc áo crop top màu trắng đơn giản kết hợp với đó chính là chiếc áo khoác da màu đen bên ngoài. Phía dưới là sự kết hợp hoàn hảo giữa chiếc váy xòe màu đen tới ngang đùi và đôi giày thể thao hiệu Nike màu trắng, giúp nó nhìn năng động hơn giảm phần nào đi khí chất lạnh lùng của bản thân.

Khuôn mặt lạnh lùng tự nhiên không son phấn khiến người ta không dám nhìn đặc biệt là đôi mắt màu đen sâu thẳm khiến người ta dễ dàng luẩn lộn vào nó.

Ngược lại với con gái, ông Thiên phong mặc một bộ đồ màu sáng gồm chiếc áo sơ mi tay dài màu xanh biển và quần tây đen. Khuôn mặt nghiêm nghị của ông đã trở nên ôn hòa khi nhìn vợ cùng con gái của mình. Họ là sự tự hào của ông. Thành công lớn nhất của cuộc đời ông không phải là tạo dựng nên một tập đoàn to lớn mà nó chỉ đơn giản là gia đình nhỏ ấm áp này.

Đi bên cạnh ông là bà Như Nguyệt, hôm nay bà mặc một chiếc đầm ôm màu xanh biển cùng màu với chồng mình. Trông bà như trẻ hơn.

Bỗng một giọng nói nhỏ nhẹ của cô phát thanh viên hàng không vang lên từ các loa:

- “Announcing a flight from England to Vietnam to take of”

(Xin thông báo chuyến bay từ Anh sang Việt Nam chuẩn bị cất cánh)

- “Please repeat flight from England to Vietnam prepared to take of”

(Xin nhắc lại chuyến bay từ Anh sang Việt Nam chuẩn bị cất cánh)

Cả ba người lúc này mới từ dãy ghế chờ của sân bay đứng lên, bước về phía cổng, lên máy bay trở về Việt Nam.

Đến khoảng 13h trưa (theo giờ Việt Nam), ở sân bay Nội Bài, ba bóng dáng nổi bật giữa ngàn người, gồm một đôi vợ chồng và một cậu trai trẻ. Đôi vợ chồng ấy chính là hiệu trưởng và hiệu phó trường tại nó đang học đồng thời cũng là đi và dựng của nó. Hôm nay hai người cùng sánh vai trong một bộ đồ đôi có màu chủ đạo là mây trắng, đen.

Còn cậu trai trẻ đó không ai khác là Vin. Hôm nay nhìn Vin trông chừng chắc hơn nhưng cũng không kém phần năng động trong chiếc sơ mi sọc đen trắng phối với quần jean phá cách cùng đôi giày thể thao đen hiệu Skechers, tỏa ra khí chất nam tính thu hút ánh nhìn của rất nhiều cô gái.

Ba người đang đưa mắt nhìn xuyên qua đám đông để tìm kiếm hình bóng của ai đó. Bất chợt ba bóng dáng thu hút ánh nhìn của bọn họ. Sau khi xác định rõ nhóm người này là ai thì cả ba người đều đồng loạt nở nụ cười rồi bước nhanh về phía nhóm người đó.

Từ đám đông, một cặp vợ chồng ăn mặc sang trọng , đi bên cạnh họ là cô gái ăn mặc khá năng động đang tiến về phía Vin. Ba người đó không ai khác chính là vợ chồng ông Nguyễn Thiên Phong và Halen.

Bà Như Nguyệt thấy con trai mình liền buông tay chồng ra chạy đến ôm lấy con.

- Tiểu Nam, thằng nhóc vô tâm này con chẳng chịu về thăm mẹ gì cả- bà Như Nguyệt ôm lấy con trai mình nghẹn ngào nói

Thấy mẹ khóc, Vin đau lòng vừa ôm mẹ mình vừa nói:

- Được rồi mẹ đừng khóc, là con sai con không thường xuyên về thăm mẹ-

Sau khi dỗ bà Như Nguyệt, Vin đi đến trước mặt ông Thiên Phong, dang hai tay ôm lấy ông mà nói: “Ba, người khỏe chứ?”

- Khỏe, thằng con bất hiếu này con còn biết quan tâm đến người ba này- Ông Thiên Phong nhìn đứa con trai lâu ngày chưa gặp, hừ một tiếng rồi nói.

- Được được, là thằng con này bất hiếu không chịu về thăm ba mẹ- Vin chỉ có thể cười trừ với lời trách móc của bố. Đó hoàn toàn là sự thật. Đã rất lâu rồi cậu không về gặp ba mẹ.

- Ba, Vin hai người con đứng đó tình cảm đến khi nào còn có đi và dựng ở đây đó- thấy hai người hoàn toàn không có ý định buông ra, Halen tốt bụng nhắc nhở .

Nghe con gái nói, lúc này ông mới sực nhớ ra ở đây còn có vợ chồng em vợ mình. Ông quay sang nhìn hai vợ chồng ông Nguyễn Quốc Minh. Ông và ông Quốc Minh hai người bắt tay nhau một cái rồi nhìn nhau cười:

-Lâu rồi anh với chú không gặp nhau, dạo này chú khỏe không? Hôm nào anh em mình làm vai chai.

-Em khỏe anh, ăn được uống được. Được nghe anh, hôm nào rảnh em sang nhà anh làm một chầu-nghe anh hỏi vậy ông Quốc Minh cười trả lời.

. Sau khi ôm chị gái mình xong thì vợ ông Quốc Minh- bà An Như Tâm đi đến và ôm lấy Halen.

- Halen cháu khỏe chứ

-Dạ cháu khỏe- Halen nói rồi nhìn vào điện thoại rồi nói- Cũng trễ rồi chúng ta về thôi

Nói rồi cả sáu người cùng nhau ra khỏi sân bay để đi về. Sau khi rời khỏi sân bay cả sáu người cùng đi về nhưng đến giữa đường thì tập đoàn có việc gấp nên hai vợ chồng ông Quốc Minh phải quay về công ty một chuyến.

Còn gia đình Halen thì về Hoàng Lâm Viên (biệt thự của vợ chồng ông Thiên Phong bên Việt Nam).

Không bao lâu sau đó, chiếc Mc Laren 720S màu đỏ của Vin đang tiến vào khuôn viên của Hoàng Lâm Viên. Cảnh vật xung quanh đẹp tựa như một bức tranh, hai bên là những khóm hoa hồng xanh tuyệt đẹp. Ngôi biệt thự như một toà lâu đài to lớn, hùng vĩ mang đậm phong cách Châu Âu nhưng vào đầu đó chúng ta vẫn thấy được nét đặc trưng kiến trúc Châu Á.

Chiếc xe tiến đến giữa sân thì dừng lại. Từ trong nhà, hai người hầu đi ra mang hành lý vào trong nhà. Bốn người bước xuống nhìn lại khuôn viên một lần nữa rồi cười cười bước vào nhà.

Vừa bước đến cửa đã có tiếng chào của quản gia và người làm :

" Kính chào lão gia, phu nhân, tiểu thư và thiếu gia đã về ". Ông gật đầu rồi nói " Mọi người quay lại làm việc đi " rồi ôm eo bà Như Nguyệt đi vào nhà, Vin và Halen thì theo sau.

- Mọi người cũng mệt rồi, về phòng nghỉ hết đi chiều nay chúng ta có việc cần nói. Halen nghe thì đã biết đó là chuyện gì còn Vin thì không biết gì cứ thắc mắc thế nhưng cậu lại cảm giác được chuyện này có liên quan đến mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Đến khoảng 16 giờ chiều

Sau khi đã có mặt đầy đủ ở phòng khách. Ông Thiên Phong nhìn Vin, định lên tiếng hỏi nhưng lại do dự không dám hỏi. Thấy vẻ mặt đang do dự của ba, Vin liền hỏi:

- Ba có chuyện gì muốn hỏi sao ? Có chuyện này ba cần nói với con. Con phải bình tĩnh nghe ba nói. Ông Thiên Phong nghiêm túc nói :

- Thật ra lần này ba mẹ về đây là vì chuyện kết hôn của con. - Ba nói gì thế, đến cả bạn gái con còn chưa có nói gì đến chuyện kết hôn ? - Nghe ba nói đến đây, Vin liền nói. Ông Thiên Phong nhìn Vin. Con ông, ông hiểu. Từ nhỏ nó đã thích tự do, không bao giờ đồng ý chuyện ép hôn. Không biết khi nghe chuyện này nó sẽ phản ứng ra sao. Ông từ từ nói tiếp :

- Thật ra từ khi ba mẹ mới kết hôn, tại hai gia đình là bạn thân từ nhỏ lại kết hôn cùng ngày hứa rằng sau này nếu mỗi bên có một nam một nữ thì sẽ kết thông gia với nhau. Sau đó mẹ con sinh đôi, một trai một gái. Còn nhà bên kia chỉ có một cô con gái duy nhất nên con sẽ là người thực hiện lời hứa này.

Quả đúng như dự đoán của ông, Vin bật dậy phản ứng gay gắt : " Con không chấp nhận cuộc hôn nhân này. Cuộc đời của con hãy để con tự quyết định. Không ai có quyền ép buộc con làm việc gì con không muốn ". Nói tới đây, Vin quay người bỏ đi. Để lại bóng lưng đầy tức giận, bà Như Nguyệt gọi theo nhưng Vin vẫn không quay đầu nhìn. Hai ông bà chỉ có thể thở dài ngao ngán nhìn sang Halen : " Con khuyên em giúp ba mẹ ". Halen khẽ gật đầu rồi đuổi theo Vin.

Cùng lúc đó, tại biệt thự Vương Gia.

Hắn đang ngồi trong phòng khách vẽ tranh, đôi tay nhẹ đưa đẩy vẽ ra từng nét. Từng nét, từng nét, bức tranh hiện lên khuôn mặt của một người con gái, cô gái đó có đôi mắt to tròn, sống mũi cao, hàng mi cong vút, đôi môi anh đào khẽ mỉm cười, vẻ đẹp tự nhiên làm say đắm lòng người. Người con gái đó có lẽ không cần đoán mọi người cũng biết là ai – không sai người đó chính là nó.

Hình ảnh nó cứ hiện lên trong đầu hắn, lúc nó lạnh lùng, lúc nó tức giận, cả lúc nó mỉm cười... Hắn bắt giác mỉm cười, hắn phát hiện ra “hắn nhớ nó, rất nhớ nó” !!! Nó chỉ mới đi được vài ngày thế nhưng hắn không ngày nào là không nhớ nó. Không biết bao lần cứ ngồi thơ thẩn nhớ đến nó, hắn đã vẽ bao nhiêu bức tranh về nó. Không biết từ lúc nào hắn đã quan tâm tới nó, đã có thói quen có nó bên cạnh....

Hắn đang ngồi ngẩn ngơ nhớ về nó, miệng mỉm cười vu vơ như một thằng ngốc đang tương tư, thì từ sau một bàn tay thon dài khẽ vỗ lên đôi vai hắn. Giọng nói thánh thót vang lên:

- Này nhóc, đang làm gì đấy?

Nhưng đáp lại câu hỏi đó chính là sự im lặng. Gọi không thấy hắn trả lời, người đó mới vỗ mạnh vào vai hắn một lần nữa:

-Này Sky! Cháu có nghe di nói không thể.

Lực vỗ khá mạnh đã kéo hắn đang ngồi tương tư nó quay trở lại hiện thực. Xoay đầu nhìn người phía sau lưng có phần hơi khó chịu vì bị làm phiền.

- Di út, sao vậy ?

- Đang làm gì vậy? - di út của hắn - Hạ Ngọc Trâm vừa hỏi tầm mắt vừa nhìn vào bức tranh.

- Di hỏi làm gì? - Hắn vừa lườm Ngọc Trâm vừa nói.

- Không nói thì thôi - Ngọc Trâm bĩu môi nói rồi đột nhiên chạy đi rất nhanh khiến cho hắn cũng cảm thấy lạ nhưng rồi cũng mặc kệ. Quay đầu lại chuẩn bị về tiếp thì mấy bức tranh đã biến mất. Nhìn trái nhìn phải cũng không thấy đâu, lúc này hắn mới nhớ lại lúc này di hắn trên tay cầm thứ gì đó rồi chạy đi. Hắn không cần nghĩ cũng biết ai là người lấy.

Biết được thủ phạm là ai hắn lại một lần nữa ngó đông ngó tây để tìm kiếm bóng dáng thủ phạm. Tầm mắt hắn hướng đến cầu thang thì thủ phạm chính là Ngọc Trâm vẫn không hề hay biết mà đứng ung dung vừa xem bức tranh vừa cười.

Hắn liền chạy đến cầu thang Ngọc Trâm đang xem ngẩng đầu lên thấy hắn đang chạy đến thì liền ba chân bốn cẳng chạy thoát thân.

- Hạ Ngọc Trâm, di mau đứng lại -Hắn la lên.

Chạy lên hết cầu thang thì hai mắt Ngọc Trâm sáng lên khi thấy một bóng người đi ra từ căn phòng bên trái cầu thang. Cô vội chạy đến sau lưng người đó nói rồi núp sau lưng vị "cứu tinh" của mình:

- Chị, mau cứu em

Vị cứu tinh của Hạ Ngọc Trâm chính là bà Hạ Phương Nhu - mẹ của hắn đồng thời cũng là chị ruột của cô. Nhìn em gái đang trốn sau lưng mình, bà Phương Nhu khó hiểu lên tiếng hỏi: " Chuyện gì vậy Ngọc Trâm" Ngọc Trâm không trả lời mà lấy tay chỉ về phía trước. Tầm mắt của bà cũng nhìn theo tay của Ngọc Trâm thì thấy con trai đang đi tới bà Phương Nhu thấy hắn tới thì hỏi:

- Có chuyện gì vậy con

- Không có gì đâu mẹ - hắn nói rồi nhìn người đang trốn sau lưng mẹ mình với ánh mắt hình viên đạn nói như ra lệnh:

- Hạ Ngọc Trâm, di mau ra đây.

Bà Phương Nhu dù không biết chuyện gì đang xảy ra nhưng vẫn không nói gì mà cũng không đi đâu, chỉ đứng yên cho Ngọc Trâm trốn. Thấy Hạ Ngọc Trâm không động tĩnh, hắn liền nói tiếp:

- Nếu di không ra đừng trách cháu động thủ. Nghe vậy Ngọc Trâm mới từ sau lưng bà Phương Nhu đi ra, hai tay thì cứ để ở sau lưng đầu thì cúi xuống đất không dám nhìn mặt hắn. Không còn kiên nhẫn, sợ mẹ mình nhìn thấy nên liền bắt Ngọc Trâm giao nộp bức tranh " Di mau đưa cho cháu".

Ngọc Trâm lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn hắn cười một cái rồi nói " Di không có giữ, mẹ cháu đang giữ đó ". Nói xong liền chạy một mạch, hắn nghe vậy thì mới nhìn sang bà Phương Nhu thấy bà đã cầm bức tranh từ bao giờ.

- Cô gái này là bạn gái con? - Đang suy nghĩ không biết nên giải thích thế nào với mẹ thì nghe vậy liền nói:

- Dạ không chỉ là bạn con thôi - Hắn nói mà mặt hơi đỏ lên. Bà Phương Nhu thấy vậy cũng không hỏi thêm gì nữa, trả lại bức tranh cho hắn rồi trở về phòng. Hắn cảm thấy lạ tại sao mẹ không thắc mắc về mối quan hệ giữa hắn và nó nhưng rồi cũng vứt ra sau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Sau khi ra khỏi biệt thự thì nó thấy xe Vin không còn ở đó nữa, đành chờ dài rồi sau đó đi ra ngoài, móc điện thoại ra nhấn gọi một chiếc taxi để về biệt thự Ice(biệt thự tại nó đang ở).

Vừa bước vào nhà thì nó thấy Sam, Ken, Jin và Jen đang ngồi nhàn nhã xem tivi.

- Em về rồi đây- Nó nói bằng giọng khá là mệt mỏi. Nghe thấy tiếng nó, cả bốn người đang xem tivi quay lại nhìn thì thấy nó xoa vai, Sam nhìn thấy nó thì vui mừng chạy ra kéo nó ngồi xuống cạnh mình. Đưa tay lên massage cho nó.

- Cậu về rồi, Mika thì không có nhà, anh Ken với chị Jin thì làm việc suốt, còn có mình và Jen là không có việc gì làm, giờ cậu về tại mình đi shopping chuẩn bị đồ để đi chơi đi- Sam nói

- Chị thấy Halen có vẻ mệt để em ấy nghỉ ngơi đi để hôm khác rồi đi- Nhìn khuôn mặt mệt mỏi của nó Jin nói

- Vậy cũng được- Sam vẻ mặt buồn thiu nói

- À! Mà Vin sao vậy, nãy anh thấy thằng nhóc ấy về mặt cứ hầm hầm được một lát thì bỏ đi đâu đó anh hỏi em đâu thì nó chẳng nói cả - Ken im lặng nãy giờ lên tiếng hỏi

Nghe Ken hỏi vậy nó chờ dài nói:” Lúc trưa nó đi đón em và ba mẹ về Hoàng Lâm Viên , rồi nói chuyện với ba mẹ sau đó nó giận dỗi rồi bỏ đi “

- Hai bác về nữa hả- Sam nghe thấy vợ chồng ông Thiên Phong về thì khuôn mặt đang buồn chán bỗng vui vẻ trở lại. Thấy mặt Sam vui trở lại cả đám ai cũng lắc đầu cười vì tính khí vui buồn thất thường của Sam.Ngồi nói chuyện không được bao lâu thì nó đi về phòng nghỉ còn Ken, Jin, Jen và Sam thì ghé qua Hoàng Lâm Viên để thăm vợ chồng ông Thiên Phong.

Ngày hôm sau, tại biệt thự Ice

Mới sáng sớm, theo thói quen nó đã dậy từ rất sớm nhưng vẫn không ra khỏi phòng mà ở trong phòng làm gì đó cho đến khi Jin gọi xuống ăn sáng thì nó mới chịu ra khỏi phòng.

Sau khi ăn sáng xong, nó lại về phòng. Một lúc sau, nó ra khỏi phòng với chiếc áo sơ mi trắng phối cùng quần jean và đôi giày cao gót màu đen nhìn đơn giản nhưng cũng không kém phần thanh lịch. Bước xuống phòng khách lấy chìa khóa để trên bàn rồi chào Jin sau đó đi vào gara lấy chiếc xe Icona Vulcano Titanium màu trắng rồi phóng đi.

Đi được một lúc thì nó dừng xe tại một khách sạn tên là Hải Đường. Chạy xe vào gara cất rồi nó bước vào khách sạn Hải Đường rồi đi thẳng đến phòng VIP 792.

Nhấc tay gõ chiếc cửa màu xanh, nhưng không thấy ai trả lời và mở cửa, nó lại gõ một lần nữa khoảng một lúc mới có người ra mở cửa.

Người trong phòng khá là ngạc nhiên khi thấy nó nhưng vẫn tránh người để nó đi vào. Khi đã bước vào nó ngồi xuống ghế sofa rồi nhìn người đó nhưng vẫn không nói gì, còn người đó không ai khác chính là Vin sau khi đóng cửa liền quay lại nhìn nó hỏi:

- Sao chị biết em ở đây?

Nó nhìn Vin nói:” Em nghĩ sao”. Vin khẽ thở dài:” Đúng là không gì qua mắt được chị”. Rồi lại hỏi:” Chị đến đây có chuyện gì”

- Chuyện đó- Nó vẫn vậy lúc nào cũng kiệm lời nhưng vì Vin là em trai nó đặc biệt là cả hai người đều là sinh đôi nên khi nó nói vậy Vin vẫn hiểu nó nói đến chuyện gì.

Vin ngồi xuống giường đối diện với nó, ánh mắt kiên quyết nhìn nó nói : “ Nếu như là chuyện kết hôn thì em không đồng ý đâu”

- Cứ đi thử đi- nó cũng nhìn thẳng vào Vin nói

- Nhưng...- Vin chưa kịp nói xong thì nó liền nói:”Tin chị”. Nghe vậy Vin không nói gì nữa mà ngồi im suy nghĩ về những gì nó vừa nói.

Thấy vậy nó đứng lên đi về, trước khi đi nó nói thêm” 19 giờ tại đại sảnh nhà hàng Star, cả nhà đợi em”. Khi đã ra khỏi phòng, nó liền gọi điện thoại :

- Ba mẹ nhớ chuẩn bị cho tối nay, Vin chắc chắn sẽ tới- Bà Như Nguyệt ở đầu máy bên kia vui mừng cảm ơn nó, cúp máy rồi đi báo cho chồng.

Tối hôm đó, tại đại sảnh nhà hàng Star

Vợ chồng ông Thiên Phong trong bộ trang phục vô cùng sang trọng, ông Thiên Phong thì một bộ vest đen đắt tiền còn bà Như Nguyệt thì một chiếc đầm dạ hội đẹp mắt tôn lên vóc dáng hoàn mỹ của bà

Còn có nó với chiếc đầm liền màu xanh biển được thiết kế sang trọng và đôi giày đế thấp, thiết kế đơn giản mà vô cùng tinh tế. ông Thiên Phong và nó đang ngồi rất thoải mái ở ghế chờ còn bà Như Nguyệt thì cứ đứng lên ngồi xuống, liên tục đi qua đi lại rồi lại cứ nhìn điện thoại mà lo lắng.

Thấy vậy, sợ bà Như Nguyệt mệt ông Thiên Phong liền kéo bà ngồi xuống cạnh mình nói:” Em đừng lo lắng rồi tiểu Nam sẽ tới thôi”. Dù ông nói vậy nhưng bà vẫn lo lắng mới quay qua hỏi nó:

- Con chắc chắn em sẽ tới chứ

Vừa dứt lời thì tiếng Vin vang lên:” Con tới rồi đây”. Khi nghe thấy tiếng Vin bà Như Nguyệt thở phào nhẹ nhõm. Bà chỉ sợ thẳng nhóc đó không chịu tới mà thôi, bà nhanh chóng kéo chồng mình và Vin vào trong. Còn nó chỉ có việc giúp ba mẹ thuyết phục Vin tới đây nên xong việc thì nó đi về.

Bên trong nhà hàng, sau khi tìm thấy bàn của nhà bên kia đang ngồi, cả ba người nhà Vin bước đến. Ông Thiên Phong lên tiếng chào:

- Hải Đường, Bích Hà lâu rồi không gặp- Ông Hải Đường đang ngồi quay lưng về phía ông Thiên Phong nghe vậy liền đứng dậy, hai người bắt tay nhau. Vin cũng chào cho phải phép nên cũng không chú ý đến người mình chào mà chỉ chăm chú xem cô gái sẽ làm vợ mình trong tương lai là ai. Còn Mika nghe thấy giọng nói quen thuộc của ông Thiên Phong liền có dự cảm, quay đầu lại nhìn. Ánh mắt Vin và Mika chạm nhau, cả hai cùng thốt lên:

- Là cậu/cô sao ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Xem Mắt

Nhìn thấy người xem mắt cùng mình là Mika, trong lòng Vin không hiểu tại sao lại cảm thấy có gì đó rất vui, có một chút mong chờ vào cuộc hôn nhân này nhưng Vin không thể hiện ra ngoài mà bình thản như không có chuyện gì. Còn Mika khi nhìn thấy Vin thì tâm trạng trở nên rối rắm bởi vì không biết nên buồn hay nên vui khi biết kẻ thù không đội trời chung lại là người chồng trong tương lai của mình.

Thấy con gái đột nhiên đưa ra đó bà Bích Hà khều tay Mika, được mẹ nhắc nhở Mika trở về với hiện tại, vội vàng lên tiếng chào:

- Cháu chào hai bác.

Bà Như Nguyệt càng nhìn Mika càng vừa ý, nghe cô chào bà liền hiền từ cười lại: “Chào cháu, lâu rồi không gặp cháu, bây giờ lớn lên trở thành đại mỹ nhân rồi”

- Cháu cảm ơn bác, mời hai bác ngồi – nghe được khen Mika e thẹn cười.

- Cháu ngồi đi- Bà Như Nguyệt vui vẻ nhìn Mika rồi cả ba người nhà Vin cũng ngồi vào bàn. Hai bên gia đình ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau nhưng thực chất là chỉ có bốn vị phụ huynh là hỏi thăm sức khỏe nhau và bàn về chuyện của hôn nhân Mika và Vin. Nào là ngày cưới, rồi sau này hai đứa ở đâu, rồi bàn đến cháu nội, cháu ngoại...

Còn hai nhân vật chính trong chuyện này thì cứ ngồi im lặng nghe các bậc phụ huynh nói chuyện chứ cũng không có ý kiến gì. Người lớn nói chuyện họ cũng không tiện chen vào.

Ánh mắt của Vin nhìn xung quanh này giờ lúc này mới nhìn sang Mika bỗng dưng ra. Lúc này cậu mới để ý tới nay Mika diện chiếc đầm công chúa màu hồng phấn. Mái tóc màu hồng nay đã được nhuộm lại màu vàng cho giống màu tóc của ông Hải Đường và được uốn theo phong cách vintage, nhìn vô cùng dễ thương nhưng cũng không kém phần sang trọng và tinh tế.

Đang nhìn Mika say đắm thì bỗng bừng tỉnh trở lại bởi câu hỏi của bà Như Nguyệt:

- Con nghĩ sao về cuộc hôn nhân này

- Con không có ý kiến gì cả- Khi đang trên đường đến đây, cậu đã nghĩ rất nhiều lí do để từ chối cuộc hôn nhân này, nhưng khi thấy Mika cậu lại cảm thấy cuộc hôn nhân này cũng không tồi, còn có thể nói là rất tốt nữa là đằng khác

Câu trả lời của cậu khiến cho vợ chồng ông Thiên Phong vô cùng ngạc nhiên vì hai người đều nghĩ rằng Vin sẽ phản đối kịch liệt giống như lúc đầu nhưng không ngờ cậu lại đồng ý cuộc hôn nhân này.

Mika thì thất vọng vô cùng vì nghĩ rằng Vin sẽ phản đối cuộc hôn nhân này nhưng không ngờ rằng cậu lại đồng ý dễ dàng như vậy. Đang buồn thì cô nghe bà Như Nguyệt hỏi:

- Phương Nhi còn cháu thì sao?

- Cháu cũng không có ý kiến gì cả ạ- Mặc dù muốn trả lời rằng cô phản đối cuộc hôn nhân này nhưng vì người ai cũng đồng ý chỉ còn mỗi Vin là có thể giúp cô nhưng cậu cũng đã đồng ý nên cô cũng đồng ý luôn chứ cho dù cô có phản đối cũng không hữu dụng. Mà cho dù Vin và Mika cả hai cùng phản đối thì các bậc phụ huynh cũng sẽ làm mọi cách để hai người đồng ý cuộc hôn nhân này.

Nghe được câu trả lời của Mika, cả bốn người lớn đều cười mãn nguyện trong lòng. Rồi bà Bích Hà liền nói:

- Nếu như hai đứa đã đồng ý vậy thì đợi đến khi cả hai đứa tốt nghiệp sẽ làm lễ đính hôn rồi sau hai năm sẽ kết hôn.

Hai người lúc này ai cũng có một suy nghĩ riêng. Một người thì mong chờ thời gian nhanh trôi đi, còn một người thì đang suy nghĩ trong hai năm này phải tìm cách từ chối kết hôn. Lúc này bỗng nhiên bà Như Nguyệt nói một câu làm cho cả hai giật mình và nhìn bà với ánh mắt ngạc nhiên

- À mà hai đứa cũng ở chung nhà với nhau nên từ giờ hai đứa cũng cùng ở chung với nhau một phòng đi để dễ tìm hiểu nhau còn có nhiều thời gian gần kết tình cảm với nhau.

Bỗng Vin mở miệng nói:

- Nhưng...- Chưa nói xong thì ông Thiên Phong liền nói:” Không có nhưng nhị gì cả ba đã nhờ bác Hoàng dọn phòng giúp hai đứa và tới nay cả hai có thể về biệt thự Ice ở”

- Vâng ạ - Vin và Mika đồng thanh đáp. Tuy miệng nói vậy nhưng cả hai đều có chung ý nghĩ rằng về đó hai người sẽ về lại phòng cũ của mình lúc trước mạnh ai nấy ngủ. Mika là vì cô vẫn chưa chấp nhận cuộc hôn nhân này, còn Vin thì lại không muốn Mika buồn và ghét cậu, bởi vì cậu nhìn ra được Mika không thích cậu.

Nói chuyện, sau đó lại ăn uống một hồi thì cuộc gặp mặt kết thúc, cả bốn vị phụ huynh đều quay về biệt thự của mình, còn Vin thì đưa Mika thì về biệt thự Ice. Vào bên trong xe, bầu không khí rất yên lặng không ai nói câu nào vì ai cũng đang theo đuổi suy nghĩ riêng của mình.

Vừa bước vào nhà, chưa kịp ngồi xuống thì Mika và Vin đã bị mọi người kéo ra để tra hỏi đủ điều. Nào là tự nhiên lôi đầu ra cái hôn ước này rồi cái gì mà hai người tính sao, có kết hôn không, chừng nào, nói chung là đủ thứ chuyện làm hai người chóng cả mặt, đã thế còn phải trả lời từng cái một không được thiếu.

Sau khi tra khảo xong Sam, Jen, Jin và Ken mới để cho hai người lên phòng. Mới lên hết cầu thang thì Vin và Mika nhìn thấy nó từ trong phòng bước ra, thấy hai người nó không hỏi gì mà chỉ nói hai người họ ở chung một phòng khiến cho hai người ngạc nhiên hỏi

- Sao cậu biết vậy- Mika mở miệng hỏi trước cả Vin. Nghe vậy nó mới mỉm cười nhìn Mika nói:” Ba mẹ tớ nói”.

Nghe vậy cậu lại hỏi nó:

- Có phải chuyện này chị đã biết trước khi em biết đúng không.

Đáp lại cậu chính là cái gật đầu của nó :“đúng vậy”

Chưa để hai người hỏi tiếp nó đã len qua hai người rồi đi xuống lầu, nhưng vừa đi xuống được vài bậc thì nó sực nhớ ra cái gì đó rồi quay lại nó với Mika và Vin vẫn còn đứng ở cầu thang:

-Nhớ ở chung phòng đấy,bác Hoàng sẽ giám sát, không ở riêng được đâu.- nói đến đây nó không để ý đến hai người nữa mà đi thẳng xuống lầu

Câu nói đó của nó đã đập tan ý định về phòng riêng của cả hai người. đành chấp nhận, hai người cùng nhau về căn phòng của cả hai.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34

Không còn cách nào khác, Mika và Vin buộc phải ngủ chung với nhau.

Sau khi bước vào phòng, bầu không khí giữa hai người khá là lúng túng, cả hai không biết phải nói cái gì trong trường hợp này . Không khí im lặng đến nỗi cả hai có thể nghe được nhịp tim của nhau. Đột nhiên, Mika lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngưng đọng :

- Vậy...vậy giờ... tôi đi tắm trước- Nói rồi Mika đi tới chiếc tủ đựng quần áo của mình lấy quần áo rồi chạy một mạch vào nhà tắm.

Còn Vin thì cởi áo vest ra rồi tới ghế sofa ngồi xem tivi. Tuy nói là xem tivi nhưng thực chất Vin đang ngồi suy nghĩ gì đó mà miệng khẽ nở nụ cười hạnh phúc.

Đóng cửa phòng tắm lại, Mika dựa người vào tường thờ hồn hển, khuôn mặt hồng hồng. Lúc này cô rất hồi hộp , tim cứ đập thình thịch. Mika hít một hơi thật sâu, cố gắng lấy lại bình tĩnh rồi đi tắm.

Còn ngoài sofa, không biết Vin đang ngồi nghĩ gì mà cứ cười ngẩn ngơ như một tên ngốc.

Cạch

Nghe tiếng cửa, Vin bất giác quay đầu lại nhìn, nụ cười trên môi bỗng tắt ngấm khi nhìn thấy bộ đồ Mika đang mặc.

Giữa bầu không khí nóng bức thế này mà Mika mặc một bộ quần áo phải dùng từ “kín cổng cao tường” để hình dung. Một chiếc áo tay dài cùng một chiếc quần dài. Không cần mặc, chỉ nhìn thôi mà Vin đã thấy rất nóng nực rồi.

- Đây cô ăn mặc kiểu gì vậy- Vin cảm thấy không vui khi thấy Mika áo dài tay, quần dài đi ngủ giống như đang đi phòng cậu

- Mặc kệ tôi- Mika nói rồi đi tới giường nhưng mới đi được vài bước thì bỗng dừng lại bởi câu nói của Vin:

- Hay cô sợ tôi làm gì cô?

Như bị nói trúng tim đen Mika quay lưng lại ấp a ấp úng nói: "Làm... làm gì... có chuyện đó".

Thấy vậy, Vin bỗng nhiên rất muốn trêu ghẹo cô bằng cách đưa mặt mình sát lại với mặt Mika rồi nói:

- Thật chứ?

Hơi thờ của Vin phả vào mặt Mika làm cho khuôn mặt của cô đang đỏ lại càng đỏ hơn. Nhưng cô không chịu thua thiệt nói lại: "thiệt chứ sao không"

Rồi cô vội đẩy Vin ra, đi tới giường chuẩn bị ngủ thì bị Vin nắm tay giữ lại:

- Tôi sẽ không làm gì cô đâu nên mau đi thay bộ đồ khác đi- Vin nhìn Mika nói. Nếu cô ấy mặc như thế để ngủ sẽ không thoải mái.

- Có quý mới tin anh, tôi sẽ không thay bộ khác- Mika quay đầu lại nói. Thấy Mika không chịu thay đồ Vin liền giở trò lưu manh để ép cô:

- Bây giờ tôi cho cô hai lựa chọn... Một là tự thay, hai là...

Nghe Vin nói lấp lửng như thế đột nhiên Mika có dự cảm rằng cái lựa chọn thứ hai là một lựa chọn không tốt, và quả nhiên là dự cảm của Mika đã đúng khi Vin nói:

- Hai là tôi sẽ thay giúp cô.

- Anh..- Mika tức giận nhìn Vin mặt đang nghenh lên như muốn nói nếu cô không đi thay bộ khác cậu lập tức thay giúp cô.

Hết cách Mika buộc phải đi thay một bộ đồ khác. Cô rút tay mình khỏi tay Vin rồi đi về phía tủ lấy một bộ quần áo khác thay. Nhìn Mika bước vào phòng tắm, mỗi Vin lại một lần nữa nở nụ cười mãn nguyện.

Sau khi thay đồ, Mika với bộ đồ mát mẻ hơn ban nãy bước ra khỏi phòng tắm đi đến trước mặt Vin nói:

- Vừa lòng anh rồi chứ- Trong giọng nói có chút tức giận. Vin mỉm cười, xoa đầu cô rồi nói: "Ngoan lắm". Do Vin cao hơn Mika hẳn một cái đầu nên cậu có thể dễ dàng xoa đầu Mika.

Còn ai đó đang tức giận được xoa đầu thì cơn tức giận bay đi đâu mất, khuôn mặt thì dần đỏ lên. Khi Vin đã bước vào nhà tắm, Mika bỗng ngồi thụp xuống, khuôn mặt đỏ như quả táo, cô đưa tay lên để ngay tim thì cảm nhận được nó đập thình thịch liên hồi.

Một lúc sau, Vin bước ra từ nhà tắm thì thấy Mika đã ngủ. Cậu bước tới chỉnh lại chăn cho cô. Rồi lau khô tóc sau đó tắt đèn, lên giường ôm Mika ngủ.

Thực ra Mika vẫn chưa ngủ mà cô chỉ nằm quay lưng lại với Vin vì cô ngại, không biết làm sao trong bầu không khí ngượng ngùng này.

Khi được Vin ôm, trái tim cô cứ không nghe lời mà lại một lần nữa đập liên hồi, cô lo cứ thế này mình sẽ không ngủ yên được vội quay người lại đẩy Vin ra. Lớn tiếng nói:

- Anh hứa không làm gì tôi mà- Mika sau khi đẩy Vin ra liền ngồi dậy nhìn cậu nói

- Thì tôi chỉ ôm chứ có làm gì khác đâu- Vin nói rồi kéo Mika ôm vào lòng. Nhưng cô lại cự quạ, còn Vin thấy Mika càng cự quạ thì cậu càng ôm chặt. Cựa quậy một hồi cuối cùng Mika cũng thoát ra được, cô đe dọa:

- Ôm cũng không được. Nếu anh mà ôm tôi đừng trách tôi đập anh xuống giường

Sau khi đe dọa liền nằm xuống ngủ. còn cậu thì vẫn nằm đó mà chưa ngủ. được một lúc thì Mika bật dậy, có lẽ cô cảm thấy Vin không đáng tin nên cô đã lấy một cái gối ôm chặn ngay giữa hai người. Rồi cô nằm xuống, có lẽ vì cả một ngày mệt mỏi hay vì một lý do nào đó mà chưa đầy nửa tiếng Mika đã chìm vào giấc ngủ. Sau khi chắc chắn rằng Mika đã ngủ Vin liền lấy cái gối ôm quăng xuống cuối giường rồi ôm Mika vào lòng ngủ. Cảm nhận được sự ấm áp của tiểu nhân nhĩ trong lòng, Vin nở nụ cười thỏa mãn rồi chìm vào trong giấc ngủ. Còn Mika thì cảm giác có sự ấm áp sau lưng cô liền rút người vào đằng sau, chui lọt vào lòng Vin để ngủ. Đêm rất dài, hai người cứ như thế ngủ tới sáng hôm sau.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Băng Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Sáng hôm sau, khi Mika tỉnh dậy, theo thói quen cô xoay người, ngồi dậy nhưng đột nhiên cô cảm nhận được một sức nặng đè ngay eo mình. Cô quay đầu lại nhìn thì thấy cái khuôn mặt quen thuộc. Những chuyện xảy ra ngày hôm qua như một cơn gió lướt qua đầu cô.

Đi xem mắt ... hôn phu là Vin ... ngủ chung một phòng ...

Bừng tỉnh từ dòng ký ức, cô nhìn cái tên đang ngủ ngon lành bên cạnh thì phát hiện... cái gối ôm chần giữa hai người ngày hôm qua đâu rồi, cô vội ngồi dậy rồi đập cái tên vẫn còn ngủ kia xuống giường.

-Aaaa...

Đang chìm trong mộng đẹp bỗng nhiên bị đập xuống giường, Vin đau đớn ngồi dậy xoa xoa cái đầu của mình lúc này bị đập xuống sàn nhà. Vừa xoa đầu vừa nhìn Mika đang ngồi ở trên giường nói với vẻ mặt nhăn nhó:

- Em làm sao vậy, mới sáng sớm đã đập tôi xuống giường

- Tại... tại anh... dám ôm tôi- Mika không nói thành lời, cô cảm thấy tim mình đang đập rất nhanh, cô đang cố giữ cho nhịp tim mình ổn định

- Hà?...- Vin ngờ ngác, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, cậu nói tiếp:

- À! Chuyện đó rõ ràng là đêm qua em tự đá chiếc gối ôm xuống cuối giường rồi ôm tôi, cho dù tôi có cố gắng đến mấy tôi vẫn không kéo em ra được. Vậy mà bây giờ em còn đổ lỗi cho tôi- Vin nói dối không chớp mắt, khuôn mặt bình thản như chuyện đêm qua đều là do Mika mà ra. Đêm tất cả những gì hôm qua mình làm đổ hết lên người Mika, còn mình thì trở thành một nạn nhân vô tội.

Còn Mika nghe xong cảm thấy vô cùng ngượng vì nghĩ mình đã trách lầm cậu, ấp a ấp úng nói:

- Vậy sao... Tôi... xin lỗi... vì đã trách lầm anh- Nói xong liền ba chân bốn cẳng chạy vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân.

Vin bên ngoài đứng lên nhìn cánh cửa phòng tắm đã đóng mới khẽ cười trong đầu có một ý nghĩ: "Rồi tôi sẽ chinh phục được em". Tối qua cậu đã nghĩ rất lâu, cậu sẽ theo đuổi Mika để cô trở thành vợ của mình. Cậu thích Mika, không, nên nói là cậu yêu Mika.

Sau khi làm vệ sinh cá nhân xong, thay một bộ đồ nhẹ nhàng cũng không kém phần dễ thương, Mika đi xuống trước.

Vin thì tới một lúc sau mới ra khỏi phòng. Vừa ra thì thấy nó từ trong phòng đi ra. Hai chị em gặp nhau cũng chào hỏi nhau vài câu rồi cùng nhau đi xuống. Lúc đang đi xuống cầu thì nó bỗng quay sang nhìn Vin rồi lên tiếng hỏi với vẻ quan tâm

- Chuyện đó sao rồi?

Vừa nghe nó hỏi thì miệng Vin bỗng nở nụ cười rồi nói:

- Cảm ơn chị vì tất cả, cảm ơn chị đã khuyên em đi. Mối quan hệ này giờ vẫn chưa tới giai đoạn tình cảm nhưng em tin chắc mình sẽ làm cho nó ngày càng tiến triển, đến một ngày nào đó cô ấy sẽ nguyện ý làm vợ em- Vin nói với giọng điệu chắc chắn.

Nó nghe xong cũng không nói gì nhưng trong lòng vô cùng mãn nguyện vì cậu em trai nó và nhỏ bạn thân đã tìm được hạnh phúc của mình. Nó nhìn thì biết cả hai đều có tình cảm với nhau nhưng chỉ là chưa nhận ra nên đành ra tay giúp hai người họ. Giờ Vin đã nhận ra tình cảm của mình nên nó sẽ để cậu giúp Mika nhận ra tình cảm của mình.

Có lẽ nhìn bề ngoài nó rất lạnh lùng, mặt luôn một biểu cảm làm người khác khó có thể đoán được tâm tư của nó, nhưng bên trong nó luôn quan tâm đến người thân và bạn bè đặc biệt là Vin- cậu em trai song sinh của nó. Nó thuộc nhóm người quan tâm trong thầm lặng. Nó chính là như thế, không phải ai cũng hiểu được nó, lúc nào nó cũng giấu suy nghĩ, phiền não của bản thân mà âm thầm cố gắng giúp đỡ người khác.

Nó kết thúc suy nghĩ khi vừa xuống tới phòng ăn. Nhìn những người bạn thân và người anh người chị rồi nhớ tới hai người em Wind và Wendy đang đi chơi mấy bữa nay không có nhà mà khẽ mỉm cười trong lòng. Cho dù có chuyện gì xảy ra đi nữa bên cạnh nó luôn có những người bạn này. Ước gì thời gian dừng lại để nó được ở bên những người mà nó yêu thương mãi mãi, vì nó không biết trong tương lai liệu mình còn có thể ở bên cạnh họ, những người bạn, người thân này trong khoảng thời gian sau này hay không. Đang suy nghĩ vu vơ thì nó bỗng giật mình bởi tiếng gọi của Jin:” Halen, Halen em sao vậy”

Nhìn nó ngẩn ngơ nghĩ về gì đó mà Jin cảm thấy lo lắng, gần đây nó hay như thế lắm.

- Em không sao cả- Nó nhìn Jin mỉm cười nói. Thấy Jin lo lắng vì mình mà nó cảm thấy rất ấm áp.
- Không sao thì tốt, có chuyện gì phải nói với chị đó- Jin thở phào nhẹ nhõm khi nghe nó nói vậy.
- Vâng, vâng. Chị càng ngày càng giống như mấy bà thím rồi đó- Nói rồi nó kéo Jin cùng ngồi vào ghế ăn sáng.

Buổi sáng kết thúc trong vui vẻ với sự chọc ghẹo của mọi người dành cho Mika và Vin cùng với sự ngại ngùng của Mika khi bị chọc ghẹo. Mong thời gian cứ như vậy ngừng trôi, cuộc đời không ai biết chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai, mong rằng nó sẽ luôn yên bình như thế này.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

Xin lỗi các độc giả thời gian vừa rồi bận học để đi thi bồi dưỡng, ngày mai thì phải thi học kì nên mình đành bù chương 36, 37. Mình thi xong là 2 tuần sau nên khi nào thi xong mình sẽ ra chương mới.

Sau hơn một tuần ở nhà, hôm nay là ngày những lớp giành chiến thắng cuộc thi King Queen sẽ đi chơi. Từ sáng sớm, đã có khá đông học sinh tập hợp ở trường King Queen.

Mọi người tập trung, nói chuyện được một lúc thì cả nhóm bọn nó mới tới. Lần lượt năm chiếc moto phân phối lớn dừng lại trước cổng trường. Tụi nó hôm nay ai cũng đều có một phong cách riêng. Hấn và nó theo kiểu lạnh lùng cool ngầu, còn Mika, Sam và Wendy thì mặc theo phong cách năng động cũng không kém phần dễ thương còn những chàng trai của chúng ta thì trông chừng chặc và điển trai hơn trong bộ đồ hôm nay.

Cả bọn vẫn được mọi người chào đón như bình thường. Hôm nay còn cuồng nhiệt hơn nữa vì hôm nay tụi nó ai cũng “sắc nước hương trời”. Nhưng không một ai trong bọn nó để ý đến tiếng hét mà vẫn vui vẻ nói chuyện với nhau. Cả bọn nói đủ thứ trên trời dưới đất, nào là mình sẽ làm gì khi đến nơi...Chỉ có nó và hấn không lên tiếng tham gia cuộc trò chuyện mà chỉ ngồi nghe mà chỉ nghe cả bọn nói chuyện.

Ánh mắt hấn lúc này luôn nhìn nó, mỗi mòng khẽ nhếch. Trong lòng hết sức vui sướng khi được nhìn thấy nó sau một tuần không gặp. Còn nó thì cũng biết hấn đang nhìn mình nhưng mặc kệ vì ánh mắt nó lúc này đang tập trung nhìn một nhóm nữ sinh tụ tập ở sau cái cây phía Tây sân trường. Nếu như là lúc trước thì nó sẽ không quan tâm nhưng lúc này nó lại nhìn thấy cô bé Ánh Tuyết(chương 26) đang nói chuyện gì đó với hai nữ sinh, tuy xa nhưng mắt nó tinh nên có thể nhìn thấy được cô bé ấy có thể bị hai nữ sinh kia đánh. Chân nó bất giác bước đến vì trong lòng cảm thấy cô bé có phần quen thuộc và một phần cũng vì trong lòng muốn giúp cô bé, hấn thấy nó đi thì cũng đi theo xem nó đi đâu.

- Lọc Ánh Tuyết, mày là đồ dê tiện dám quyến rũ người yêu của tao- Một nữ sinh lớp 12 trong hai người nữ sinh nói

- Chị nên ăn nói cho cẩn thận, người yêu chị là ai tôi còn không biết- Ánh Tuyết không một chút sợ hãi, bình tĩnh nói

- Người yêu tao chính là Minh Hoàng lớp 12A1 vì thế mày phải tránh xa anh ấy ra- Cô nữ sinh đỏ nói

- Ra là anh ta, tôi nói chị biết là anh ta tự tìm tôi và tôi thấy rất phiền vì thế chị nên quên người yêu mình lại đi- Ánh Tuyết khuôn mặt không một tí cảm xúc nói. Cô chính là ghét loại con gái cứ không biết rõ mọi chuyện mà cứ thích đi gây chuyện đánh ghen như cô ta. Còn cô nữ sinh nghe vậy thì tức giận liền tát Ánh Tuyết một cái thật mạnh. Ánh Tuyết bề ngoài tuy mạnh mẽ nhưng do không biết võ nên khi bị tát liền té xuống đất.

- Mày nói láo, chính mày đã quyến rũ người yêu tao trong thư viện, tận mắt tao nhìn thấy mày còn chối- À ta sau khi tát Ánh Tuyết tức giận quá. Do tức quá à ta giờ chân lên định đạp vào bụng Ánh Tuyết thì đột nhiên lại bị một viên đá từ đâu không biết bay tới xệt ngang qua chân cô ta. Do mặc váy nên khi viên đá xệt ngang qua thì chân liền bị xước rồi chảy máu. Tuy máu chảy không nhiều nhưng cũng làm cho cô ta không đá được Ánh Tuyết mà ngồi xuống ôm chân vì đau. Bạn cô ta đi thấy vậy mới la lên:

- Ai đó mau bước ra- Sau đó quay xuống đỡ bạn mình . Nó đứng sau cái cây, cười lạnh một cái rồi bước ra

- Là tôi- Dựa lưng vào cây, đôi mắt lạnh lùng nhìn hai nữ sinh đỏ miệng khề nhếch lên

- Ra là Queen không biết đến đây có việc gì- Mặc dù hơi sợ hãi về danh tiếng, cùng với “chiến tích huy hoàng của nó” (vụ ở căn tin chap 8 ai không nhớ thì xem lại) nhưng cứ nghĩ rằng nhà nó không có quyền lực gì còn nhà mình hơn nó nên à cứ mạnh miệng lên mặt.

Giọng nói the thé, chanh chua của cô ta làm nó khó chịu khề nhieu mày và nó cũng không trả lời à mà làm lơ. Thấy nó không trả lời mà còn lơ mình, à tức đỏ bừng cả mặt, à cảm thấy mình bị khinh thường. Lừa giận thiếu đồ lí trí nên cô ta quát lại

- Ê con kia mày nghe tao nói gì không. Mày đừng có xen vào chuyện của tao- Vừa nói cô ta lao tới định cho nó một bạt tai. Nhưng bị nó dễ dàng chặn lại, không thể cử động tay được. Không khí xung quanh bỗng trầm xuống, nó dùng giọng điệu hờ hững không có lấy một tí cảm xúc hỏi :”Cô biết chuyện gì xảy ra nếu cô tát tôi chứ?”- Giọng nói lạnh nhạt của nó làm cho à ta bất giác run rẩy, cảm giác thấy nguy hiểm đang rập rình. Cô ta tái xanh mặt nhìn Ánh Tuyết nói :

- Coi như cô may mắn, đừng để tôi thấy cô quyến rũ Minh Hoàng một lần nữa- Rồi nắm tay cô bạn mình bỏ đi

Sau khi hai nữ sinh đi, nó liền đưa tay kéo Ánh Tuyết đứng dậy. Cô bé khá bất ngờ vì trong trường nó được mệnh danh là “nữ hoàng băng” không hề quan tâm tới bất kì ai vậy mà lần này nó lại ra tay giúp cô. Nó sau khi kéo Ánh Tuyết đứng dậy thì lấy khăn giấy trong túi xách đưa cho Ánh Tuyết rồi nói

- Sau này nhớ cẩn thận- Giọng nói không nóng không lạnh nhưng có phần ám áp khiến hân đang đứng gần đấy không chỉ ngạc nhiên mà còn tò mò không biết cô bé này là ai mà nó lại đối xử tốt như vậy.

Còn nó nói xong mỉm cười nhẹ một cái rồi quay lưng đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Băng Chui Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Đồ Ngốc, Tôi Cũng Yêu Em

Sau khi ngồi xe cả hai tiếng đồng hồ thì cũng tới Nha Trang. Sau khi tập hợp lại cô Lan bắt đầu phân chia phòng những ai ngồi cùng bàn với nhau thì sẽ cùng phòng. Phân chia xong thì lớp nó ai về phòng đấy. Riêng cả đám tụ nó vẫn chưa về phòng mà còn đứng lại bàn luận gì đó.

- Nè chúng ta chia phòng lại đi – Mika do ko muốn ở cùng phòng với Vin nên đã kéo cả đám ở lại để đổi phòng.

- Đúng! Chúng ta nên chia lại phòng nhưng Mika à, cậu không được đổi đâu - Sam nhẹ nhàng nói. Thấy Mika muốn lên tiếng phản đối cô lại nói tiếp “Cậu nhìn đi, nhóm mình là 5 nam 5 nữ cho nên khi chia một phòng hai nam hoặc hai nữ thì sẽ dư một nữ, một nam. Mà cậu và Vin từng ngủ cùng phòng rồi nên hai người chịu khó ở chung đi” nghe Sam phân tích hết sức hợp lý nên mọi người đều tán thành.

Thấy mọi người đều bị thuyết phục Mika hết sức buồn bực, cô đưa mắt cầu cứu sang nó thế nhưng nó lại làm như không thấy “loăng ngoăng nhìn trời” như thể bầu trời hôm nay đẹp hơn hôm qua. Còn về Vin thì hết sức vui vẻ, nào muốn đổi phòng.

- Nếu mọi người đồng ý thì ta chia phòng như sau: Mika với Vin một phòng, Jen với mình một phòng, Halen và Wendy, còn nam thì Sky và Ken, Bill và Wind – Sam chốt lại rồi mọi người về phòng mình.

Sau khi sắp xếp hành lý, Mika cứ lăm bầm về việc phải ở chung phòng với Vin “Tại sao số mình lại xui như thế? Thiệt là bực mình.”

Những câu nói cần nhằn của Mika cứ chui vào lỗ tai của Vin làm cho cậu cảm thấy Mika không thích thậm chí ghét tiếp xúc với mình, trong lòng rất khó chịu, quát lại cô “em thôi đi, dù không muốn nhưng em vẫn là vị hôn thê trên danh nghĩa của tôi đó. Việc tiếp xúc với tôi làm em cảm thấy khó chịu như vậy sao?”

Mặc dù không ghét việc tiếp xúc với Vin, thế nhưng cái từ “trên danh nghĩa” của cậu làm cho Mika cảm thấy rất chói tai nên cô bực dọc trả lời lại:

- Ừ, rất ghét là đằng khác – Nói rồi Mika xoay người bỏ đi. Để lại Vin đau lòng vì câu nói của cô, hơn hết cậu lại trách mình tại sao lại nói với cô nặng lời như thế.

Đến bữa tối Mika vẫn chưa về, Vin rất lo lắng nhưng cậu chỉ nghĩ cô không thích ăn cơm cùng mình nên ăn ở ngoài. Đến hơn 21h30 vẫn chưa thấy Mika về cậu lại càng sốt ruột hơn, đứng ngồi không yên, đi ra ngoài tìm cô. Đến khi tìm gần hết những nơi cô có thể đi mà vẫn không thấy cô làm cậu lo lắng chết. Lúc này cậu mới nhớ mình còn một nơi chưa tìm, liền chạy đi.

Đúng rồi, cậu tìm đúng nơi rồi. Sau khi chạy ra bờ biển thì cậu thấy cô ngồi một mình ở đó, bên cạnh còn có vỏ chai rượu lăn lóc làm cậu vừa mừng vừa bực. Vui vì tìm được cô nhưng lại bực vì cô làm cậu lo lắng cả ngày, đã thế còn uống rượu nữa nếu có người xấu đi ngang thì sao.

Vin khẽ bước tới gần Mika, nắm lấy tay cô kéo cô về, miêng nói:

- Em theo tôi về! Em là con gái tôi rồi còn ngồi ở đây không sợ kẻ xấu sao? – giọng điệu Vin ôn hòa, lẫn trong đó là sự trách nặng yêu thương. Mika đang ngồi đó bị làm phiền nên cô bực bội, giựt tay mình ra:

- Tôi ... không về!- Mika dường như đã say, giọng cô khàn khàn, giọng điệu rất giống làm nũng khiến anh xao xuyến, ánh mắt anh ôn hòa hơn, nói nhỏ nhẹ:

- Em mau về cùng tôi, ở ngoài này bệnh thì làm sao

- Tôi ... không về! Anh là ... ai? A, anh là sắc ... lang ... đúng không? Anh ... muốn ... làm gì?- Cô nói rồi đưa hai tay che ngực

Ngay lập tức đầu Vin liền xuất hiện vài vạch hắc tuyến. Cậu vừa buồn bực vừa tức cười. Cậu buồn bực vì cô nói chuyện với anh nãy giờ mà không nhận ra anh, anh hắng giọng nói:

“tôi là vị hôn phu của em”

- Hôn ... phu? Vị ... hôn phu ... của ... tôi là ... ai? A! Là tên ... đáng ghét ... kia sao

- Tên đáng ghét? Em dám gọi tôi là tên đáng ghét sao?

- Không ... đúng sao? Tôi ... tôi ... yêu anh ta thế nhưng ... anh ta chỉ ... chỉ ... coi tôi là vị hôn thê ... trên danh nghĩa

- Thật ra ... khoan đã ... em mới nói cái gì- theo phản xạ anh nói “Tôi cũng yêu em” nhưng chưa hết câu anh đã nhận ra cô ấy vừa nói yêu mình. Câu nói đó cứ vang lên trong đầu cậu. Đến khi anh phản ứng, mừng rỡ muốn nói cho cô biết anh cũng yêu cô thì cô đã ngồi ngủ gật mắt rồi. Thấy vậy, Vin lắc đầu khẽ cười rồi bế Mika lên, nhìn khuôn mặt đáng yêu khi ngủ của cô. Hôn nhẹ lên trán rồi thì thầm nói với cô “Đồ ngốc, tôi cũng yêu em”. Sau đó bế cô về phòng hai người rồi ôm nhau ngủ đến sáng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Băng Chui Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38

Ánh sáng ấm áp chiếu qua cửa sổ len vào căn phòng, hắt lên giường nơi có một cô gái đang nằm. Cô gái lúc này yên tĩnh như một tinh linh đang yên giấc. Người cô toát lên một vẻ đẹp dịu dàng đầm thắm. Làm lòng người xao xuyến. Bên cạnh cô là một chàng trai với ngũ quan tinh xảo. Những đường nét cứng rắn kết hợp nhẹ nhàng tạo một cảm giác cho mọi người cảm thấy anh như một bức tượng điêu khắc hoàn hảo. Hai người họ đang ôm nhau ngủ, nhìn như đôi vợ chồng mới cưới.

Mí mắt chàng trai khẽ động, lộ ra đôi con ngươi đen láy hút hồn người. Đôi mắt mơ màng dần thanh tỉnh. Cậu cúi đầu nhìn tiểu tâm can trong vòng tay của mình mà bất giác cười hạnh phúc. Trong đầu Vin không ngừng hồi tưởng về màn mượn rượu tỏ tình của Mika mà lòng cảm thấy sướng không có gì tả nổi, niềm hạnh phúc cứ dâng trào. Khi nhìn thấy mí mắt Mika khẽ động, Vin biết Mika sắp tỉnh liền nhắm tịt mắt giả vờ ngủ.

Đôi mắt Mika dần mở ra, cô khẽ đảo mắt nhìn quanh căn phòng rồi từ từ ngồi dậy. Cô thấy đầu óc mình choáng váng đưa tay lên xoa đầu. Đến khi ổn định hơn thì cô mới chú ý có “người nào đó” đang nằm bên cạnh mình. Cô khẽ ngán người rồi giờ chân đạp Vin rớt khỏi giường.

- Áy da! Em làm gì thế? Tại sao lại đá anh ra khỏi giường. Em có biết đau lắm hay không? - Vin vừa xoa hông vừa đứng dậy nói. Nghe anh hỏi mà cô đỏ mặt lấp lửng trả lời: “Tại... tại anh... sao anh không ngủ ở giường anh mà lại... lại ngủ trên giường của tôi?”

- Em quên tối qua đã xảy ra chuyện gì rồi sao- Vin hỏi lại với vẻ mặt ảm ức. Cậu không thể tin được cô lại quên chuyện hôm qua.

Tối qua? Cô nhớ hôm qua sau khi bỏ đi, liền ra bờ biển ngồi uống rượu một mình, ngắm cảnh biển. Đến tối có người lại nói hán là vị hôn phu của cô... Sau đó... không có sau đó, cô chỉ nhớ đến đó còn về sau cô không nhớ được gì nữa.

- Tối... tối qua... đã có chuyện gì? - Mika lo lắng hỏi, cô sợ rằng tối qua khi mình say đã nói gì không phải sao. Chỉ với một câu hỏi hết sức đơn giản nhưng làm ai đó tức không tả nổi. Hôm qua còn nói rất yêu mình, vậy mà hôm nay lại quên sạch không còn nhớ gì cả. làm cậu rất uất ức.

- Em thật sự quên tối qua đã xảy ra việc gì rồi sao hả cô ngốc kia- Vin nhìn mặt Mika ngán ngạn vẫn đang cố nhớ lại đêm qua, càng nhìn càng giận nhưng vẫn không nổi mắng Mika mà đành kê lại cho cô nghe

- Đêm qua á... tại bờ biển á... có người ờ... - Đang nói tới đây đột nhiên Vin dừng lại khiến cho Mika đang nghe cảm thấy tò mò

- Đêm qua làm sao? đã có việc gì xảy ra- Sự tò mò trong Mika nổi dậy khiến cô muốn biết cho bằng được.

- Thì... thì- Vin quyết định không kể mà úp úp mở mở cho Mika tò mò. Vẫn chưa nhận được câu trả lời làm Mika cáu lên nhìn mặt Vin nạt “THÌ SAO”

- Thì... thì không có gì hết- Nghe xong câu trả lời Mika bức bối không thèm nói chuyện với Vin nữa. Bước xuống giường lấy quần áo của mình.

Thấy Mika làm lơ mình Vin mới thôi trêu chọc cô mà lên tiếng gọi: “Này”.

Mika vẫn không quan tâm đóng vali rồi bước vào phòng tắm thì Vin nắm lấy tay Mika làm cô nàng giật mình muốn rút tay lại.

- Buông ra- Vừa nói Mika vừa kéo tay mình ra. Nhưng vẫn không kéo ra được vì dù sao cô cũng là con gái cho dù có khỏe và biết võ thì cũng không thể so sánh với sức của một người con trai mà còn biết võ như Vin.

- Không buông- Không thèm nghe Mika nói, Vin giờ trò vô lại kéo cô ôm vào lòng, đặt cằm mình lên vai cô rồi nói tiếp: “Em biết không đêm qua đã có người tỏ tình với tôi đấy.

Khi Vin ôm Mika vào lòng, hơi thở của anh phả lên gương mặt cô làm nó đỏ ửng lên, cô cố gỡ tay Vin ra. Chợt nghe thấy vậy thì Mika khẽ bất động. Cô cảm thấy rất khó chịu trong lòng như có một tảng đá đè nặng lên. Cô không giãy dụa nữa mà liền hỏi ngược lại: “Là ai chứ?”

“Đó là một cô gái rất xinh đẹp, dễ thương nhưng đôi lúc lại rất đánh đấm, lúc nào cũng gây lộn với tôi, không ngờ rằng đêm qua cô ấy đã tỏ tình với tôi và tôi cũng đã nói với cô ấy rằng tôi cũng yêu cô ấy”. Mika không biết rằng những cảm xúc khó chịu của cô không giấu được Vin. Cậu đã nhìn thấy và nổi lên ý tưởng trêu chọc cô.

- Nói xong rồi thì buông tôi ra- Không hiểu tại sao khi nghe Vin nói yêu người con gái khác trái tim Mika như thắt lại đau vô cùng làm cô không thể chịu nổi, nước mắt tưởng chừng như rơi xuống nhưng cô phải kiềm nó lại. Cái cảm giác này khiến cô muốn tránh mặt cậu. Mika không muốn Vin nhìn thấy đáng về yếu đuối, đau lòng của mình.

- Em không thắc mắc là ai nữa sao? – Vin thấy lạ vì nếu là mọi khi thì cô sẽ hỏi cho rõ xem là ai nhưng lần này Mika lại không làm vậy. Đang tràn ngập trong sự vui sướng muốn nói cô nghe nên anh yêu cô nên anh không thể nhận ra giọng cô đang rung rung như sắp khóc

- Chuyện này đâu liên quan đến tôi- Mika đang cố kìm nước mắt lại, mọi chuyện dường như đã đi quá giới hạn. Cô sắp không thể chịu được nữa mà khóc lên mất. Mika không ngừng cố gắng gỡ tay Vin ra nhưng Mika càng cố gắng gỡ Vin càng ôm chặt hơn.

- Ai nói không liên quan mà ngược lại chuyện này liên quan đến em rất nhiều- Dường như Vin muốn nói cho Mika biết đó chính là cô nhưng có vẻ cô vẫn chưa nhớ ra mình là cô gái tỏ tình với Vin.

- Tôi sao- Mika khẽ cười lạnh, cũng đúng thôi dù sao trên danh nghĩa cô cũng là vợ hôn thê của Vin. Mà nếu như Vin và cô gái đó yêu nhau thì tất nhiên cô phải giải trừ hôn ước thì họ mới bên nhau được. Không biết làm sao khi nghĩ đến đây đột nhiên Mika cảm thấy rất ảm ức cho mình. Đến lúc này Vin thấy Mika vẫn chưa nhớ lại, không chịu được nữa cậu quay người Mika lại, mặt đối mặt với mình dùng giọng nói dịu dàng mà chân thành cùng với ánh mắt yêu thương nhìn cô mà nói:

- Em nghe cho kĩ, cô gái đó là em đó nhé à- Nói xong chưa để cô ổn định Vin đặt lên môi Mika một nụ hôn nhẹ nhàng mà sâu lắng chứa trong đó là tình yêu ngọt ngào mà anh dành cho cô-một cô gái ngoan ngoãn

Khi nghe Vin nói là mình thì Mika không tin vào tai mình nhưng chưa kịp hỏi gì thì Vin đã hôn cô. Và dường như Mika cũng không phản kháng để mặc Vin hôn. Dần trầm mê đối với nụ hôn lãng mạn của anh. Đột nhiên một câu nói hiện ra trong đầu cô. “Tôi yêu anh ta thế nhưng anh ta chỉ coi tôi là vợ hôn thê trên danh nghĩa”

Cảm nhận được Mika lúc này dường như không thở được nữa Vin mới buông ra. Nhìn mặt cô bỗng đỏ lên cậu khẽ cười nhìn Mika nói: “Nhớ ra chưa, cô bé ngoan”

Nghe Vin hỏi, Mika không trả lời mà bẽn lèn gật đầu. Tuy nhiên, trong lòng cô vẫn còn một thắc mắc nên liền hỏi:

- Thế còn phu thê “trên danh nghĩa” là như thế nào?

Nghe vậy Vin trầm ngâm một lát rồi đưa tay nâng cằm Mika lên nhìn cô mà hỏi: “Thế em thích làm người anh yêu hay là hôn thê trên danh nghĩa”

- Đương nhiên là người anh yêu- Lúc nói ra câu này mặt Mika cúi gầm xuống đất và khuôn mặt không thể nào đỏ hơn được nữa.

- Được như ý em từ giờ em chính là bạn gái anh, là con dâu của mẹ anh, là cô dâu của anh trong tương lai và quan trọng là em sẽ là người Nguyên Hoàng Thiên Nam anh yêu suốt đời- Vin hạnh phúc vì nhận được câu trả lời mình mong muốn, mỉm cười nhìn Mika nói

Nghe Vin nói vậy, Mika không biết lấy dũng khí ở đâu, nhón chân chủ động hôn Vin. Tất nhiên cậu rất bất ngờ vì Mika chủ động nhưng cậu cũng nhanh chóng giành lại thế chủ động. Và thế là một nụ hôn lại diễn ra, nó nồng cháy chứ không dịu dàng như lúc đầu, thời gian cũng kéo dài lâu hơn. Đến khi thấy Mika không thở được nữa Vin mới chịu buông tha cho cô. Được thả ra Mika liền nói: “Em cũng yêu anh rất nhiều” sau đó liền cầm quần áo bỏ chạy vào phòng tắm để lại Vin đang đứng bên ngoài mỉm cười hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Băng Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cảm Nắng

Sau khi thay đồ xong Vin và Mika hai người tình cảm nắm tay nhau, nhìn nhau bằng ánh mắt yêu thương đi từ từ xuống đại sảnh khách sạn nơi cả lớp đang tập trung. Wendy và Sam đang ngồi nói chuyện với nhau thì thấy Vin và Mika nắm tay đi tới thì liền quay sang nhìn nhau cười, thật lòng các cô thấy mừng cho họ vì đã được ở bên nhau, nhưng vẫn không quên nói lời trêu ghẹo chọc Mika đồ cả mặt:

- Chị Sam, em có đang nhìn nhầm không vậy? - Wendy làm khuôn mặt ngờ ngác hỏi

- Ủ, Chắc là lộn rồi đó, không thể nào có chuyện hai người này hòa hợp với nhau được - Sam cũng phối hợp, đưa hai tay lên không ngừng dụi mắt

Nghe hai người trêu ghẹo Mika liền xấu hổ vùi đầu vào lồng ngực Vin để trốn tránh khiến cho hai người Sam và Wendy cười lớn. Còn Vin khi thấy bạn gái mình e thẹn trốn trong lồng ngực mình liền khẽ cười yêu chiều rồi, hăng giọng tuyên bố trong giọng nói chứa không biết bao nhiêu sự tự hào và hạnh phúc: “Từ nay về sau Mika chính là bạn gái của Thiên Nam mình. Các cậu không được phép chọc cô ấy nếu không các cậu sẽ biết tay mình”. Hai người Sam và Wendy dùng ánh mắt mờ ám nhìn hai người:

- Thế nhưng hai người làm sao ở bên nhau? Đêm qua giữa hai người. ... - lời nói lấp lửng của Wendy làm cho mặt Mika càng thêm đỏ, giọng nói vấp vấp nói lại: “Hai người... nói gì đó... đêm qua... làm gì... chứ... các người... người... lại nghĩ đi đâu đó”

Câu nói của Mika làm cho cả hai người cười lớn hơn. Lúc này, Bill và Kun đi tới không hiểu chuyện gì khiến hai người cười to như thế liền hỏi. Nghe xong lời thuật lại của Sam thì chúc mừng cho hai người họ:

- Chúc mừng, chúc mừng hai người- Bill vỗ vai Vin nói

- Xem ra chúng ta hai năm nữa sẽ được uống rượu mừng của hai người – Kun cũng nhập hội cùng cả bọn xuống dòng

Đang cười nói vui vẻ thì cô Lan bước tới tập hợp cả lớp:

- Tất cả các em mau tập trung lại.-Nghe tiếng tập hợp, cả lớp nó đều tập trung lại

- Các em đã đến đủ hết chưa-Cô Lan điểm danh cả lớp

- Vẫn còn thiếu bạn Minh Khang với bạn Thiên Anh, thưa cô- Vin lên tiếng nói khi nhận ra không có nó và hấn ở đây.

- Vậy một bạn... - Cô Lan định nhờ một bạn lên tìm hai người nhưng chưa nói xong thì nó và hấn đi từ trên xuống.

Sau khi cả lớp điểm danh lần nữa chắc chắn rằng không còn thiếu ai thì cô Lan thông báo mọi người được đi ăn sáng và đi chơi tham quan riêng chơi tới 9 giờ tập trung tại bãi biển.

Nghe cô Lan thông báo mọi người ai cũng hớn hởi vì sắp được đi tham quan tự túc, tự động tìm nhóm cho mình để đi chơi chung.

Cả đám tụ tập rủ nhau đi ăn sáng ở nhà hàng Tây gần đó. Ăn sáng xong thì cả bọn bắt đầu tìm một quán nước gần đó rồi ngồi tám chuyện và nhân vật chính trong đó chính là nó và hấn. Không phải khi không cả hai bị lôi ra mà là do mọi khi cả hai cho dù có đến sau cũng sẽ đến đúng giờ chứ không phải như hôm nay và đặc biệt hơn nữa chính là hai người lại đi cùng nhau. Hôm qua cô Lan có dặn 7 giờ tập trung tại đại sảnh khách sạn nhưng tới 7 giờ 10 cả hai người mới xuất hiện nên cả bọn nghi ngờ nó và hấn đã xảy ra chuyện gì đó.

- Này, sáng sớm hai người làm gì mà xuống trễ vậy- Mika tò mò nhìn nó và hấn lên tiếng hỏi đầu tiên. Nó chỉ lạnh nhạt đảo nhẹ ly nước cam mà không trả lời câu hỏi của Mika. Hấn thì chỉ nhún vai một cái chứ chẳng nói gì. Thấy hai người họ không trả lời mình Mika hờn dỗi đánh Vin một cái. “Sao em đánh anh” Vin bị Mika đánh liền đưa về mặt vô tội nhìn cô mà nói

- Anh mau giúp em hỏi hai người bọn họ- Mika với về mặt hờn dỗi nói

- Sao lại là anh- Vin vẫn với về mặt ảm ức nhìn Mika hỏi

“Em không biết anh mau hỏi hai người bọn họ”. Mika không trả lời câu hỏi của Vin mà bắt buộc cậu phải hỏi nó và hấn cho ra lẽ

- Chị coi như em xin chị mau nói cho em biết, Sky nói nghe coi- Vin năn nỉ nó xong đi quay quá hấn

Nó đứng dậy nói “Chị có việc, Sky đợi”.Nói xong liền đứng lên bỏ đi, nhưng đi được vài bước thì quay lại nói “đến giờ tập trung” rồi bỏ đi một mạch không đợi ai.

Chưa truy hỏi được gì thì đến giờ cả bọn đành đứng dậy để đến chỗ tập trung. Còn hấn nghe nó nói vậy thì nghĩ tại sao nó không nói cho Vin biết là đột nhiên nó bị choáng nên mới trễ, có thể là do sợ mọi người lo lắng nên không nói. Bỏ qua suy nghĩ ấy hấn cũng đi theo cả bọn tập trung tại biển.

Sau khi mọi người tập trung đủ ở bãi biển, cô Lan tổ chức những trò chơi tập thể cho cả lớp cùng tham gia để có những kỉ niệm tươi đẹp bên nhau trong những ngày đi học

Lúc mọi người chia đội để chơi bóng chuyền nó và hấn vào chung một đội

- Halen! Ôn chứ- hấn nhìn nó lo lắng hỏi sợ nó bị làm sao.

- Không sao- Nghe hấn hỏi, nó biết là hấn đang lo lắng điều gì. Nhưng mà nó không phải hạng con gái yếu đuối, chỉ có nhiều đó sẽ không làm gì được nó. Trả lời hấn xong, nó đi vào vị trí đã được phân công của mình để chơi bóng, hấn cũng theo sau đó.

Có lẽ hấn không biết việc hấn hỏi han nó có thể đó chỉ là một hành động quan tâm giữa bè với nhau. Nhưng chính hành động ân cần đó đã làm cho nó cảm thấy trong lòng ấm áp hơn rất nhiều, trái tim đông giá ngăn ấy năm cũng đã xuất hiện dấu hiệu tan rã. Mặc dù bình thường Vin và nhóm Mika cũng luôn quan tâm lo lắng cho nó nhưng nó cũng không hiểu tại sao lại có cảm giác khác nhau thế, nó cảm thấy vui hơn hấn khi được hấn quan tâm đến.

Xong hiệp một thì nó đã cảm thấy không ổn rồi nhưng không muốn làm mọi người lo lắng nên nó cố gắng cắn chặt răng để giữ mình tỉnh táo. Đến khi gần xong được hiệp hai thì nó càng cảm thấy mệt hơn cả người dường như không còn chút sức lực nào, đầu óc xoay như chong chóng không còn nhìn thấy rõ nữa có thể không cầm cự được bao lâu. Hiệp hai vừa kết thúc, không chịu được nữa cơ thể nó lao đảo ngã ra sau, mắt dần nhắm lại. Lúc sắp mất đi ý thức nó cảm thấy mình rơi vào một lồng ngực ấm áp của ai đó cùng tiếng gọi “Halen” của hấn bên tai rồi ngất đi trong một lồng ngực rắn chắc mà ấm áp khiến cho người ta cảm thấy an tâm khi dựa vào.

Nhìn cô gái trong lòng mình bằng ánh mắt lo lắng và yêu thương, hấn bế nó lên rồi xin phép cô Lan đưa nó về phòng:

- Em đưa bạn về phòng mọi người cứ tiếp tục chơi- Nói xong hấn liền bế nó đi. Vin thấy hấn bế nó đi thì chạy tới hỏi: “cậu chăm sóc cho chị ấy được chứ”. Cậu trả lời hấn dành cho Vin chỉ một chữ “được”. Tuy chỉ với một chữ nhưng Vin hoàn toàn yên tâm để hấn chăm sóc nó vì cậu tin hấn nói được thì sẽ làm được. Cuối cùng Vin quay lại chơi cùng mọi người còn hấn thì bế nó về phòng

Hấn bế nó không ngừng chạy thật nhanh về phòng.

Về đến phòng, đặt nó lên giường nằm xem nó bị gì thì phát hiện trán nó nóng hổi. Hấn liền vào phòng tắm bê ra một chậu nước ấm cùng một cái khăn để lau người cho nó. Sau khi lau mặt, chân tay cho nó xong thì hấn gọi phục vụ phòng lên thay quần áo giúp nó. Xong việc phục vụ phòng đi ra ngoài lúc này hấn mới đi vào.

Ngắm nhìn cô gái nằm trên giường, trán đắp một cái khăn, khuôn mặt thì đỏ ửng do bị sốt hấn khẽ mắng “ Cô ngốc đã biết sức khỏe không tốt thì đừng chơi đùa bây giờ bị cảm nắng”. Chính hấn cũng tự trách trong lòng đáng lẽ hấn nên ngăn nó lại mới đúng. Lúc này khi chơi, hấn vẫn không ngừng chú ý đến nó, khi này lúc nó lao đi đánh trượt nhiều trái bóng liền là hấn đã cảm thấy lo lắng nhưng vẫn không đứng ra khuyên ngăn.

Thoáng một cái, trời đã chuyển màu. Gió lạnh từ cửa sổ lùa vào, sợ làm ảnh hưởng đến nó hấn đi tới đóng cửa. Lúc quay lại thì thấy nó từ từ mở mắt ra, đưa tay lên nó khẽ xoa cái đầu đang không ngừng xoay vòng vòng của mình để nhìn rõ mọi vật. Đến khi nhìn thấy cái đèn chùm quen thuộc của khách sạn nó liền nhớ lại mọi chuyện. Ngồi dậy nó nhìn xung quanh thì thấy hấn bước tới quan tâm hỏi

- Tỉnh rồi à.

Nghe hấn hỏi nó khẽ gật đầu rồi nói: “ Cảm ơn”. Hấn cũng không nói gì tiếp nữa mà bước tới sờ trán nó xem đã hạ nhiệt chưa, lúc hấn sờ trán nó thì tim nó bỗng đập loạn, mặt thì bỗng ửng đỏ. Thấy nó đã hạ nhiệt thì mới lấy tay ra thì thấy mặt nó ửng đỏ thì liền lo lắng hỏi

- Sao vậy- Nghe vậy nó vờ như không có chuyện gì nói: “ Không sao chỉ là vẫn còn mệt”

Sợ nó đói, sức khỏe lại thêm không tốt hấn lấy điện thoại phòng gọi một phần cháo cùng một phần ăn cho hấn. Hai người cùng nhau ăn bữa tối trong phòng. Sau khi ăn xong hấn liền bắt nó đi nghỉ. Khi nó đã ngủ say hấn lặng lẽ ngồi nhìn mà khẽ nở một nụ cười. Hấn vui vì dường như nó cũng đã mở lòng ra.

Sáng hôm sau, nó đã khỏe nên vẫn vui chơi cùng cả lớp.

Cùng lúc đó...

.....

Chào các bạn!

Mình thấy nhiều bạn nói rằng không thể phân biệt được nhân vật nên mình sẽ giới thiệu lại lần nữa

Halen(nó)—Sky(hấn)

Sam(nàng)—Bill(chàng)

Mika(nhỏ)—Vin(cậu)

Jen(cô)—Kun(anh)

Còn không các bạn có thể bình chọn đề t/g sửa:

- Gọi nó, hần, nhỏ,...

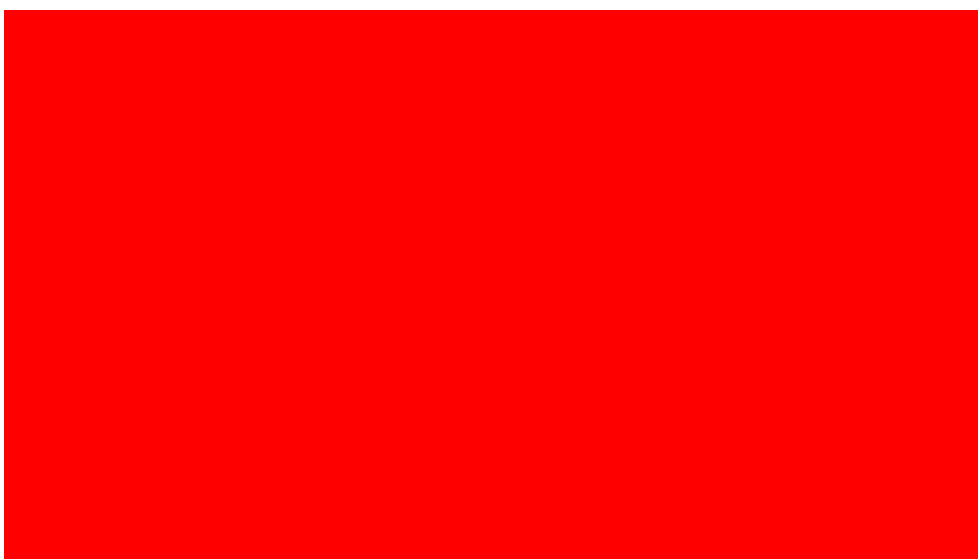
- Gọi tên.

Cảm ơn vì đã đọc truyện, hè này t/g sẽ cố gắng đăng thêm nhiều chương

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Gặp Lại

Cùng lúc đó, tại Hoàng Lâm Viên

Trong phòng ngủ của hai vợ chồng ông Thiên Phong

Bà Như Nguyệt đang đứng trước gương giúp chồng mình thắt cà vạt màu xanh biển nhạt kết hợp cùng áo sơ mi trắng và suit nam màu beige thể hiện sự nam tính và chắc chắn của ông. Có thể nói gia đình nó chính là con cưng của trời, ai cũng sắc nước hương trời đến cả ông Thiên Phong dù không còn trẻ nhưng vẫn không hề kém cạnh bất cứ người trẻ tuổi nào.

Nhìn ngắm chồng trong gương một hồi rồi bà Như Nguyệt mới xoay người đi thay bộ đồ ngủ trên người bằng một chiếc đầm suông cổ tàu kiểu tay lỡ dài ngang gối. Chiếc đầm màu đen cùng viền áo màu vàng, mặt trước phong phú với những họa tiết hoa bò công anh. Kết hợp với đó là đôi giày cao gót màu bạc ánh kim nhìn vô cùng tinh tế và sang trọng. Nhìn bà bây giờ như khác hẳn nếu khi nãy là vẻ đẹp dịu dàng, ôn nhu của một người vợ thì lúc này bà chính là một vị phu nhân đáng kính với một vẻ đẹp cao quý xuất phát từ xương tủy.

Thấy vợ mình cũng chuẩn bị đồ để ra ngoài ông Thiên Phong mới hỏi:

- Hôm nay em đi đâu sao?

- Em đi mua sắm với Linh Đan (Jin), hôm qua con bé qua thăm em rủ em hôm nay đi mua sắm với con bé- Bà Như Nguyệt vừa nhìn gương chỉnh lại trang phục vừa nói. Ông nghe vậy cũng không hỏi gì thêm mà nắm tay bà cùng xuống nhà ăn để ăn sáng.

Ăn xong ông Thiên Phong vẫn chưa đi làm ngay mà vẫn ngồi đấy đọc báo. Còn bà Như Nguyệt thì ngồi xem tin tức mới trên tivi trong lúc đợi Jin tới.

Được khoảng năm phút thì Jin lái xe tới cả hai cùng nhau đi ra ngoài, ông Thiên Phong thấy vợ và Jin đi rồi cũng không nán lại lâu mà ra lấy xe đi làm luôn.

Tại trung tâm mua sắm Phương Tâm

Jin và bà Như Nguyệt vừa đi mua sắm vừa trò chuyện với nhau. Lúc này cả hai đang ở trong cửa hàng túi xách. Đang đứng lựa túi xách thì ai đó bỗng

đụng phải lưng Jin. Quay lại xem là ai đụng trúng mình thì Jin liền vui mừng nói:

- Esther là chị à

Còn cô gái đụng phải Jin đang xin lỗi nghe vậy ngẩng đầu lên nhìn. Khi thấy người trước mặt mình cô gái ấy cũng vui mừng không giấu nổi vẻ ngạc nhiên:

- Jane sao em lại ở đây

- Em đi mua sắm, còn chị- Jin nhìn cô gái ấy hỏi

- Chị cũng đi mua sắm- Cô gái ấy vừa nói xong thì có tiếng của một người phụ nữ đi tới nói:

- Ngọc Trâm, em làm gì đi nhanh vậy- Vừa nói xong thì phát hiện ra còn một người khác cũng đang ở đây.

Và cô gái đụng trúng Jin không ai khác chính là Hạ Ngọc Trâm. Hôm nay cô cũng cùng đi mua sắm với bà Hạ Bích Như

- Chị để em giới thiệu đây là Jane Phạm, cô bé chính là người hợp tác với em trong dự án thời trang “ Bốn Mùa Tươi Đẹp” - Nghe vậy Jin cũng khẽ gật đầu lễ phép chào: “Cháu chào bác ạ”.

Hạ Ngọc Trâm là nhà thiết kế Esther nổi tiếng, một năm trước cô và Jin cùng hợp tác với nhau. Cả hai người chỉ mới kết thúc hợp đồng hai tháng trước, sau khi kết thúc hợp đồng cô liền về nước và ở nhà của chị mình là bà Hạ Bích Như

Sở dĩ Jin gọi bà Bích Như bằng “bác” còn Ngọc Trâm gọi là “chị” vì trong gia đình bà Bích Như là chị cả còn Ngọc Trâm lại là em út nên hai người cách nhau tới mười mấy tuổi. Hơn nữa là Ngọc Trâm năm nay chỉ mới 24, 25 nên vẫn còn rất trẻ. Cũng chính vì thế mà Ngọc Trâm và hẳn mặc dù là hai dì cháu nhưng đối xử với nhau như bạn bè.

Giới thiệu Jin xong lúc này Ngọc Trâm mới giới thiệu chị mình: “Còn đây là chị hai của chị, Vương phu nhân Hạ Bích Như”. Nói xong lúc này bà Như Nguyệt nãy giờ đang xem túi xách bước tới lên tiếng gọi: “Linh Đan”

- Dì- Jin nghe tiếng gọi thì quay đầu lại nhìn bà Như Nguyệt đang đi tới. Còn bà Bích Như thấy bà Như Nguyệt đang đi tới thì ngạc nhiên vì bà không ngờ lại có thể gặp nhau ở đây.

- Đây là...- Bà Như Nguyệt nhìn hai người trước mặt lên tiếng

- Dì Nguyệt đề con giới thiệu đây là chị Hạ Ngọc Trâm nhà thiết kế nổi tiếng Esther, là người đã cùng hợp tác với con trước đây con, chính là người con nói với dì hơn một tháng trước đây, còn bên cạnh là Vương phu nhân Hạ Bích Như chị ruột của chị Esther, - Jin giới thiệu từng người cho bà Như Nguyệt xong rồi lại quay qua nhìn Ngọc Trâm và Bích Như giới thiệu tiếp:

- Bác Hạ, chị Esther đây là dì An Như Nguyệt đồng thời là vợ của chủ tịch Nguyễn Thiên Phong- Nghe Jin giới thiệu xong, Ngọc Trâm luôn có một cảm giác quen thuộc đối với bà Như Nguyệt giống như hai người đã từng quen biết thế nhưng cho dù cô có cố thế nào cũng không thể nhớ được rằng mình đã gặp bà ở đâu nữa. Riêng bà Bích Như nghe xong thì trong mắt hiện lên vẻ khẳng định nhưng cũng chẳng nói gì mà chỉ đứng chờ xem bà Như Nguyệt có nhận ra mình hay không.

Sau một hồi không ngừng suy tư, bỗng nhiên mặt bà Như Nguyệt bỗng trở nên hớn hờ, bước nhanh tới nắm lấy tay bà Bích Như kích động nói: “Bích Như đã lâu không gặp”.

Nghe được lời nói của bà Như Nguyệt, bà Bích Như mới nở nụ cười quen thuộc rồi giả vờ hờn dỗi nói:

- Nhận ra rồi à, qua Anh cả mấy năm chắc còn nhớ gì đến người chị em như tôi- Nghe giọng điệu hờn dỗi của người bạn thân mình khi xưa, bà Như Nguyệt mới khẽ cười lấy lòng: “Đừng giận, đừng giận mới có 4 năm làm sao tớ quên cậu được”. Hai người đang đứng nói chuyện thì Ngọc Trâm bỗng la lên

- Em nhớ rồi ra là chị Như Nguyệt

- Ngọc Trâm giờ lớn đã là đại mỹ nhân rồi đấy nhỉ- Bà Như nhìn ngắm cô rồi không tiếc lời khen ngợi. Nghe vậy cô ngại ngùng không nói gì. Bà Bích Như mới nói: “Cậu đừng khen nó nữa coi chừng lỗ mũi nó bễ luôn bây giờ, với lại cho dù có lớn thì tính tình vẫn như con nít có bao giờ chịu trưởng thành, mặc kệ nó”. Bà Như Nguyệt không nói gì mà chỉ khẽ cười

- Dì, hai người quen nhau sao- Jin nãy giờ nhìn hai người nói chuyện với nhau mà không hiểu gì mới lên tiếng hỏi. Lúc này bà Như Nguyệt mới nhớ tới Jin liền kéo cô đến trước mặt bà Bích Như.

- Linh Đan con của Trí Thành(ba Jin) và Tịch Hân(mẹ Jin) cậu nhớ chứ

- Đã lớn vậy rồi sao- Bà Bích Như nhìn Jin từ đầu tới chân nói. Còn Jin thì vẫn không hiểu chuyện gì ngơ ngác nhìn bà Như Nguyệt. Thấy vậy bà Như Nguyệt mới nói: “Đây là dì Bích Như bạn của dì cũng là bạn của ba mẹ con, lúc nhỏ con đã từng gặp rồi”. Nghe vậy cô mới ráng nhớ lại, khi đã nhớ ra thì liền nói: “Con nhớ rồi ra là dì Bích Như vợ chú Minh Cảnh(ba hẳn)”. Vừa nói xong thì có tiếng của Ngọc Trâm vang lên:

- Nay mọi người chúng ta tìm một quán cà phê nào đó nói chuyện đi, đứng đây nãy giờ em mỏi chân quá. Có đồ ăn thì càng tốt hi hi.

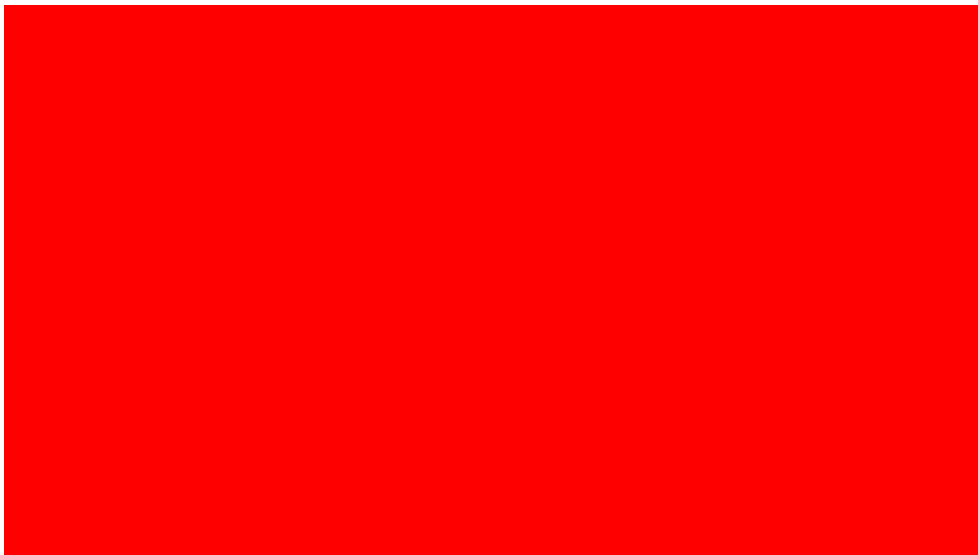
Nghe vậy hai người phụ nữ mới cười lên vì sự trẻ con của Ngọc Trâm. Còn riêng Jin thì không dám cười lớn mà che miệng cười khúc khích hơn nữa còn cuối gằm mặt nhưng đôi vai không ngừng rung lên kia đã bán đứng cô

Thế là cả bốn người dừng việc đi mua sắm lại mà tìm một quán cà phê để nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Lời Hứa Hẹn Năm Đò

Cả bốn người say sưa ngồi nói chuyện một hồi đến tận giữa trưa rồi ai về nhà nấy. Còn riêng bà Như Nguyệt thì không về nhà luôn mà nhờ Jin đưa đến công ty Thiên Hoàng - một công ty con của tập đoàn Nguyễn Hoàng rồi Jin mới lái xe về nhà.

Sau khi xuống xe bà đi thẳng vào bàn tiếp tân hỏi: “ Có chủ tịch Nguyễn trên đó không?”

- Xin hỏi vị phu nhân đây là...- thấy bà người tiếp tân chuyên nghiệp đứng dậy chào rồi hỏi danh tính của bà. Từ khi bà bước vào sảnh công ty thì hầu như ai cũng đã chú ý tới bởi cách ăn mặc sang trọng cốt cách cao quý của một vị phu nhân hơn nữa vừa vào đã tìm chủ tịch có thể thấy người phụ nữ trước mặt này là một người không nên chọc tới. Và có khả năng bà là vị cổ đông nào đó của công ty chẳng, cho nên cô càng phải thể hiện sự chuyên nghiệp của mình biết đâu sẽ có thể thăng chức. Nghe thấy lời nói đúng chuẩn mực không sủa nịnh của cô tiếp tân ánh mắt bà lóe lên sự tán thưởng rồi cất lời:

- Tôi là vợ của chủ tịch-lời nói nhẹ nhàng của bà khiến không ít người ngỡ ngàng mặc dù đã lường trước rằng bà là người không thể chọc nhưng không ai có thể ngờ rằng thân phận của bà lại lớn đến thế hơn nữa nhìn bà còn rất trẻ có thể còn trẻ hơn so với lời đồn. Trên khuôn mặt bà không một dấu tích thời gian nào có thể chứng minh rằng bà đã sang tuổi tứ tuần. Sau khi hoàn hồn, cô tiếp tân liền lễ phép nói: “ Thưa phu nhân chủ tịch ở trên lầu, mời người đi hướng này”. Cô đưa tay chỉ về phía thang máy làm tư thế mời.

Bà xoay người bước tới thang máy thì cửa thang máy mở ra, ông Thiên Phong từ trong bước ra nhìn thấy bà ông thoáng ngạc nhiên rồi gọi “ Nguyệt Nguyệt” hai chân bước nhanh hơn đi về phía bà ôm lấy chiếc eo thon của bà.

- Thiên Phong anh xong việc rồi à!- bà Như Nguyệt nhẹ ôm chồng mình rồi hỏi. Trên người bà tỏa ra sự dịu dàng yêu thương của một người vợ thương chồng.

- Ừ- Ông Thiên Phong yêu chiều nhìn bà. “ E hèm, hai người có thể dừng diễn cảnh tình tứ trước mặt tui nữa được không, đây là nơi công cộng đấy.” Lúc này bà mới để ý người đàn ông mặc chiếc vest đen bên cạnh, chính là người cùng chồng bà đi xuống.

- Minh Cảnh, là anh đấy à.- bà hết sức ngạc nhiên khi nhìn thấy ông.

- Như Nguyệt đã lâu không gặp- Người đàn ông này giờ vẫn đang yên lặng nhìn hai người ôm nhau thắm thiết – Ông Minh Cảnh khẽ gật đầu nói.

- Anh ấy đến thăm anh- Ông Thiên Phong lên tiếng trả lời ngay khi vợ mình xoay đầu sang nhìn ông với ánh mắt hỏi han.

- Thôi, tôi cũng tạm biệt đây. Không làm phiền hai người nữa tôi về ăn cơm với vợ- Ông Minh Cảnh vừa nói vừa bắt tay ông Thiên Phong, ông xoay người đi thẳng về phía cửa nơi có một chiếc xe sang trọng đang đợi.

Bà Như Nguyệt lúc này vẫn chưa hết ngạc nhiên, thật không ngờ trong một ngày lại gặp được vợ chồng Minh Cảnh. Thấy vợ mình có vẻ thần thờ ông Thiên Phong quan tâm hỏi: “Em đang suy nghĩ gì vậy?”

- Không có gì cả mình đi ăn thôi- Nói rồi cả hai vợ chồng ra khỏi công ty rồi đi ăn

Tại nhà hàng Linh Chi

Sau khi gọi món, trả menu lại cho người phục vụ, hai ông bà ngồi nói chuyện với nhau.

- Anh thấy em hôm nay đi mua sắm coi bộ rất vui, cười cũng nhiều, đẹp như gái đôi mươi- Ông Thiên Phong nhìn bà Như Nguyệt cười này giờ nói

- Ông này, tui đã bốn mươi tới nơi rồi, có thể ảm châu luôn rồi đó chứ, sao mà lại như gái đôi mươi. Nhưng mà anh nói đúng đó, hôm nay em đúng là rất vui, đồ anh biết em đã gặp ai lúc đi mua sắm sáng nay không- Bà Như Nguyệt cười cười ra vẻ bí ẩn hỏi chồng mình

- Ừm..., Anh thật tò mò ai có thể khiến em vui vẻ đến vậy- Ông Thiên Phong vui vẻ nhìn vợ hỏi. Thấy vợ vui vẻ nên ông cũng thấy vui, dạo gần đây vợ ông vì chuyện quá khứ trước đây mà cứ buồn rầu khiến ông cũng không có tâm trạng

- Là Bích Như- Bà Như Nguyệt nói

- Bích Như?

- Đúng vậy, sáng nay em cùng Linh Đan đi mua sắm nào ngờ lại đụng độ Bích Như cùng Hạ Trâm trong cửa hàng túi xách thế là cả bốn lại đi uống nước nói chuyện với nhau cả buổi- Vừa nói xong thì đồ ăn lúc này được mang lên. Sau khi bày món ăn ra xong phục vụ lui xuống, cả hai vợ chồng cùng dùng bữa. Lúc này bà Như Nguyệt mới nói tiếp:

- Anh còn nhớ lời hẹn trước khi kết hôn của chúng ta với vợ chồng Minh Cảnh chứ- bà nhìn ông với vẻ mặt dò hỏi

- Nhớ chứ nhưng mà có chuyện gì vậy- Ông Thiên Phong thắc mắc không biết vợ ông định làm gì, không lẽ...

- Em nghĩ cũng đã đến lúc chúng ta thực hiện lời hứa hẹn ấy- Bà Như Nguyệt nói nhưng trong lòng lại có chút lo lắng, ánh mắt nhìn chăm chăm ông để chờ câu trả lời từ ông. Bà nghĩ việc này khá là khó thực hiện

- Em nghiêm túc chứ- Ông Thiên Phong không ngờ vợ ông lại đề cập đến vấn đề này. Bà Như Nguyệt nhìn ông Thiên Phong nghiêm túc gật đầu. Thấy cái gật đầu cùng vẻ mặt nghiêm túc của vợ, ông mới nói tiếp: “Nhưng đó là tiểu Anh không phải là tiểu Nam”. Ông Thiên Phong nói ra vấn đề mà chính hai vợ chồng ông cùng lo lắng

- Chính vì em biết nên chúng ta đầu tiên cho hai đứa trẻ gặp nhau sau đó mới hỏi ý kiến con bé xem như thế nào nếu được thì để hai đứa tiến tới luôn, còn nếu không được thì chúng ta đành chịu- Bà Như Nguyệt thở dài nói. Ông Thiên Phong nghe vậy cũng không có ý kiến gì, liền hỏi tiếp: “Em tính khi nào cho hai đứa gặp mặt?”

- Lúc này em cùng Bích Như nói chuyện cũng là vấn đề này. Cậu ấy nói con trai cậu ấy đang đi chơi một tuần sau mới về mà em nghe Linh Đan nói tiểu Anh cũng đang đi chơi với lớp nên em dự tính khi nào hai đứa đi chơi về sẽ hẹn nhau hai gia đình gặp mặt- Bà Như Nguyệt nói. Gật đầu một cái ông Thiên Phong nói: “Mọi chuyện giao hết cho em”.

Sau khi nói xong vấn đề này cả hai đôi chủ đề nói chuyện rồi tiếp tục dùng bữa trưa

Sau một tuần đi chơi ở Nha Trang, cả lớp nó hôm nay về lại Hà Nội.

Tại biệt thự Ice

- Tụi em về rồi đây- Mika bước vào đầu tiên lên tiếng nói. Theo sau là nó, Sam, Jen, Wendy, Wind và Vin

- Về rồi đấy à- Jin từ trên lầu đi xuống đi bên cạnh là Ken

Vừa thấy Jin và Ken mọi mặt mọi sau một chuyến đi dài của Wendy liền tan biến. Chạy nhanh đến cầu thang kéo Jin ra phòng khách ngồi xuống cạnh mình, sau đó vui vẻ nói: “Chị em nói cho chị biết một chuyện”. Jin tò mò nhìn Wendy hỏi:

- Chuyện gì em nói đi

- Chính là lúc đi chơi có hai người thường xuyên đi chơi đánh lẻ- Nghe đến đây Mika đang một mặt đột nhiên cảm thấy chột dạ

- Mau nói anh chị nghe là ai- Ken ngồi cạnh Jin cũng tò mò lên tiếng

- Còn ai vào đây ngoài cặp đôi oan gia- Sam nói hai mắt thì mấp mờ nhìn vào Vin và Mika đang ngồi đối diện. Jin nghe xong thì liền nói: “Bất ngờ thật

nha ở chung nhà, chung phòng, học cùng lớp, ngồi cùng bàn lúc nào cũng gây lộn, vậy mà đi chơi mới một tuần liền hết gây lộn đã vậy còn yêu nhau thắm thiết đánh lễ đi chơi riêng”. Càng nghe Jin nói Mika càng đỏ mặt liền đứng bật dậy: “Em về phòng” nói xong liền đi lên lầu. Thấy vậy, Vin cũng gọi theo: “Mika đợi anh” sau đó liền cầm theo hai cái balo chạy theo. Cả đám ở đằng sau thấy vậy thì liền bật cười. Nó nhìn cảnh tượng cả Vin và Mika đều yêu nhau thì trong lòng cảm thấy hạnh phúc vì cuối cùng em trai nó cùng bạn thân nó cuối cùng cũng tìm được hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Nàng Bang Chủ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.